

وَمِنْ طَبَعِ السُّورِ فَقَدْ طَبَعَ اللَّهُ

الحمد لله والمنتهى كتاب الجواب قاطع شرک بدعت مؤسوسه

اسْمَاءُ كُرْكُ حَصِّ اَوَّل

یعنی

وعظ الاسلام

مصنفه مولانا مولوی غلام قادر صاحب مصنف خطبات قادری وغیرہ

حسب فرمایش

حاجی صریح الدین سراج الدین تاجران کتبلا ہویا از کشمیر

مطبوعہ کتبستان پرنڈنگا لکھنؤ اور کتب خانہ

بانتنام ملکہ پراغین صاحب

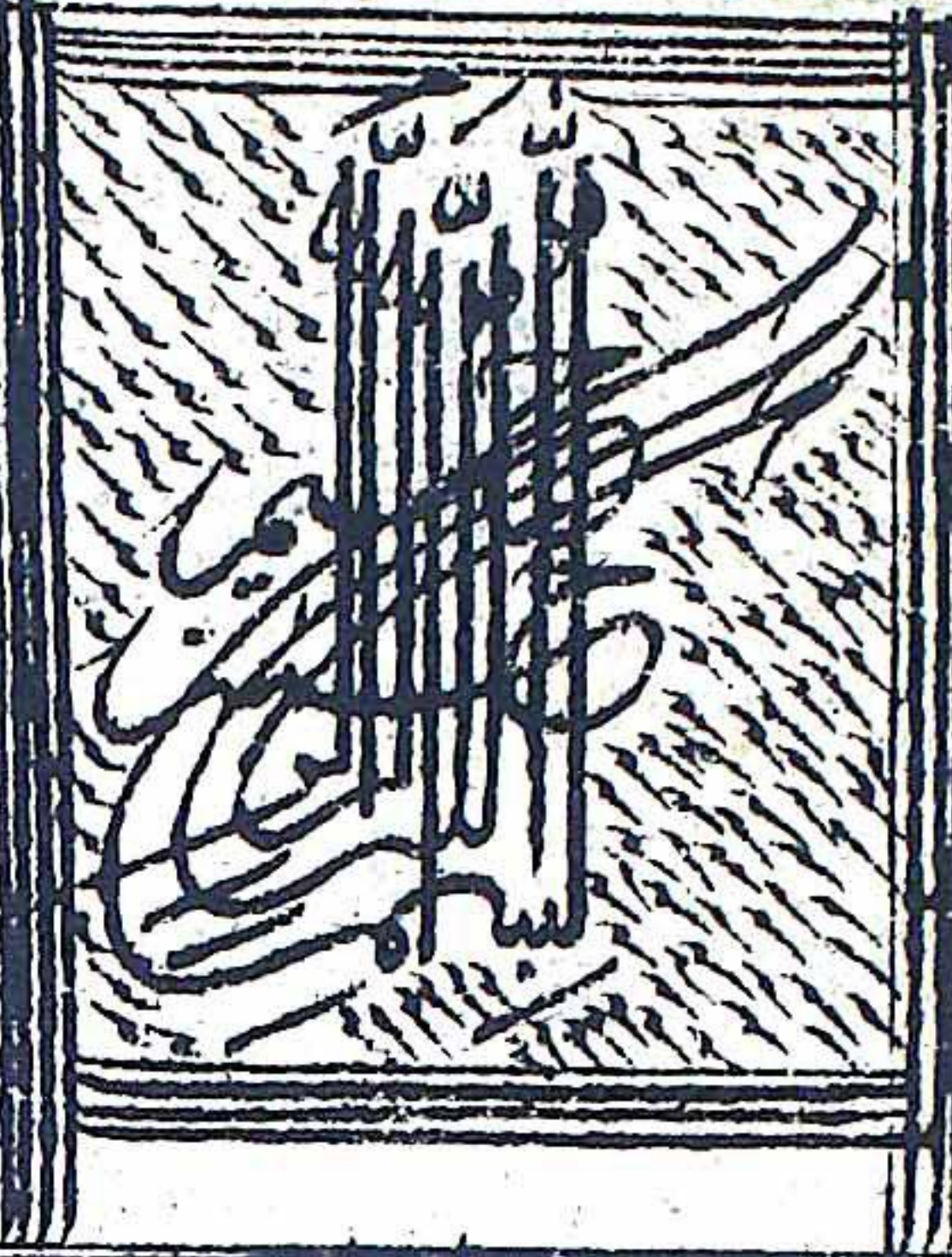

U 176

Vol.

15328

جو خالق مالک ربہا ناز سچے ہیں وی شاہی
 شمس قمر بنائے دیوے فرض زمین پچھائے
 اوہ واحد لا شریک یگانہ سب شے او س بنائی
 جے اوہ چاہے چڑھیاں پاسوں مالے باز شکاری
 یا دشما ہمنوں تختوں سٹے تخت فقیر بہا و سے
 جینوں کرے ہدایت مالک استوں کون پہلا و سے
 ہستی بینر ہو و پھل بکا حکمت نال لگا و سے
 اوہ سیری نال نہ لے کیدے سوچ چن چلا و سے
 شیر و زند پرندے ہر شے حمد الہی گا و ن
 غلام نکارے جیسے منگے ریدا نام پھلا و ن
 غلاماں دتیا تے جس ہونیا قیامت پو ال اٹھا و ن

بسم اللہ پڑھ آکھ غلاماں اول حمد الہی
 حمد و شکر جن بھیج پیغمبر دور کیتی گسرا ہی
 ہر شے وا اوہ خالق مالک ہتھ اسدی وچہ شاہی
 اوہ جس چاہے عزت دیوے چاہے جس خواری
 جے اوہ چاہے ہاتھیاں تائیں اپاہیلوں مروا و سے
 جے اوہ چاہے شیر اتھائیں پیلوں مار و سجا و سے
 کار گیری اچھی اسدی ہونڈوں شکل بتا و سے
 اوہ پاک خداوند ذات منترہ غیر نہ استوں بھا و سے
 آسماناں نول زینت وئی تائے عجیب سو با و ن
 مور چکور تے کوبل بکبل تسبیح فجر الا و ن
 ریدا کر پھلا تیا جہناں اور ک پچھوں تا و ن

نعت سرد کا بیان مختصر موجودا صلیب

ساقی حوض کوثر سے ساکے شامع روز حشر نول
 اسدی شامع داری سا نول حکم ہویا سلطان
 دوہیں جہانی تر یا مہر میں شک نہ مہر گز ۲ نول
 استوں شکر نشہ وچہ پیانے ہر تاج ملے سروا و ن

پیر صلوات سلام کروڑاں سرد خیر بشر نول
 حمد نام محمد واہ واہ روشن بدر نورانی
 جس نے اسدی تابعداری کیتی ولوں بجا نول
 کفر شرک وی رسم نہ کیتی پچھئی چال کفار ی

تے جس نے بیوی و اولاد یا دیگر مال رسماً چھکے دین و سجاو
 تے جس احمق نے شکر شگونوں اندر عمر گتوئے
 اچکل و ڈکیاں رسماً چھکے لوکاں دین و سجاو
 رب رسولوں ہوئے مخالف ملیاں تعزیر اتاں
 مقدماتیاں و جہاں اسلاماں ہے یہ حکم ضروری
 قانون انگریزی مگر نہ جاؤ حاکم شرح بتاؤ
 جھگڑا پوسے تسانو چھپڑا ڈگری لہو قرآنوں
 قانون محمدی نص حدیثوں دیوانی فوجداری
 وجہ قرآن خداوند سچے آیت ویکھ او تارے۔

ایتھے اوتھے دوہیں بھائی اس نے گھانا پاریا
 روز حشر نوں دوسے ہنہ کالا پیش سجاوے کائی
 قرآن حدیث مخالف ہو کے دین نبی بد لایا۔
 فیصلیاں توچہ حکم خداوند چھڈتا حضراتاں۔
 منصف کر و خدا نبی نوں تارے پورے پوری
 قرآن حدیث عدالت و ڈگری ڈگری کرو کراد
 پھر حدیث رسول الہی فیصلہ چھکا جاتوں
 جیکوئی ایس قانونوں فقہ ہوسے حشر خوارے
 وقت تنازع رب نبی نوں دیو چاہ غنارے۔

باب بیوع خدا و رسول

يا ايها الذين امنوا اطعوا الله واطيعوا الرسول واولي الامر منكم فان تنازعتم في شئ فردوه
 الى الله و الرسول ان كنتم تؤمنون بالله و اليوم الآخر ذلك خير و احسن تاوليا

اہل اسلاموں با ایمانوں رب نبی و اول آؤ۔
 تابعداری حاکمان والی فرض تسان پر ہوئی۔
 مراد اولی الامر تھیں یہاں حاکم وقت تساندار
 نمبر اگر اواں ہے جو وچے ایس حکم دے۔
 جیکر جھگڑا پوسے تسانو چھپڑا رب نبی و اول لیاؤ۔
 اس کو نسل تھوں جو کچھ فیصلہ ہو دے ڈگری پاؤ
 منصف اہل اسلام بھراؤ رب رسول بناؤ۔
 ہمایو اہل اسلاموں سوچو کیا کجہ دین تمہارا۔
 تصفیہ کنوں کلام الہی سب قانونوں چھنگی نہ
 حاکم اہل اسلام جو اچکل نو کر پا کر نہ ہندے۔

تابعداری رب نبی و اولی کرتی فرض بھراؤ۔
 پر جے شرع مخالف ہو دے تاں پھر فرض نہ کوئی
 مرشد پیرا دستاد چنگیر جو کوئی دین سکھاندا
 شرع مطابق حکم چلاؤن سو دے کرن نہ گوندے
 کورٹ چیف عدالت اپنی اللہ نبی بناؤ
 تنگی حرج دلاؤچہ یہاں ہرگز نہیں نہ لیاؤ۔
 وقت تنازع نبی اللہ و حاکم تھیں ٹھراؤ
 قانون انگریزی شرع مخالف ہو یا لج ورتارا
 فیصلہ کرن حدیث قرآنوں ہوں کھاراں سنگی
 ایچھاں تعزیراں جھگڑیاں دیوچہ حکم کر تیدے۔

خلاف قرآن حدیث جو جھگڑے فیصلہ کرو حکاموں
 حکم خداوند وقت تنازع رب بنی و ل و -
 مسلمانوں لازم ہے کہ یہ جھگڑا ہو و -
 حق حقوق جو ثابت ہو سی نائب شرع دیوانے
 قانون انگریزی شرع مخالف الٹ قرآن حدیثاں
 قانون قرآن حدیثاں اندر فوجداری دیوانے -
 قاضی الحاجات خداوند مزاج رسول الہی -
 پر کہ جو حکم کرن پیغمبر وہ بن ایمانوں سے
 اول جیدن آ کے پہلوں کو معنی میں لکھانے
 خواہ معنی فوجداری ہوئے خواہ ہوئے دیوانے
 ناظران نادار شاہی لٹاں و جہ تھیلان پایاں
 پھر کٹن لوگ قانون والے جھگڑیاں دل سکھا کے
 کوٹے دین گواہی کوڑی اکثر رشوت لیکے
 و جہ قانون انگریزی والے تہیں مستحیص گواہاں
 دیوانے و جہ جھوٹے تائیں دیندا کون سزا نہیں
 دوہاں دھرانوں و کھو دکھی لٹے عملے والے
 اور جہ جھوٹے تائیں دین ایمان و سجا تہ سے
 کوڑیاں دین گواہیاں پھر سے لٹے لوگ موہنے والے
 ایسے شرع مخالف سائے و عولے الٹ حدیث قرآنوں
 جھگڑا ایمان لٹانوں حاکم بنی بناؤ
 حاکم اہل اسلام اساتذہ شرع خلاف جو کر و سے
 خلاف قرآن حدیث مخالف ہو کے لین گواہیاں
 حاکم اہل اسلام بہراؤ و نیا چار و پھاڑ سے

کی ہے اہل اسلام بہراؤ سمجھو اہل اسلاموں -
 ہن قانون انگریزی جھگڑا کی اسلام بہراؤ -
 قاضی پاس لیجاؤ و عولے جھوٹھا من کھلو و سے
 حرجہ ہتک شرع مطابق سب کجہ دینا آ سے
 خرمیاں ہر جیاں سے و جہ نکدی سمجھ نہ مول خیشاں
 کیہڑی دفعہ جو نفس حدیثاں و سن نہ دل جانی
 جب مانے تے تعذیران و جہ قرآن بتا سے
 کوٹے دعوائے کر کے کوٹے ہارن جتن لگے
 لکٹ اسٹامپ اجرت معنی ناحی پرخ کراند سے
 ناظر نہیں تاربتاں و سن بہاویں لین جو آ نے
 عولے چن چن کھاؤن کاراں نہیں بہلیا یاں
 و جہ مقدمات لگدے آلو ہارن جتن لا کے
 سچے جھوٹے جھوٹے سچے ہوون مال لگا کے
 پیشہ جھوٹ شہادت جہاں روہ کرن تہا بان
 کیٹیاں جھوٹ شہادت والا پھریا پیشہ چاہیں
 پھر بھی دعوائے جھوٹ شہادت کر دے ہا سٹ کا سے
 قرآن حدیث مخالف ہو کے فیصلے میں کراند سے
 جھوٹھیاں لعنت رب بنید ہی جہن میں زنا لے
 کی اسلام لے مسلمانوں جھوٹوں سجا لوں
 ہر جھگڑا جو پورے لٹانوں شرع خلاف سجاؤ -
 فلاؤریک لایو سنوں جی جھگڑا کو پڑ کے الٹ مردے
 جہ لٹا لے کھاؤن کارن پھر مانیاں چاہیاں
 جھوٹ قانون خداوند علی پھریا یا آ سہ کار سے

کی جواب خداؤں دیواندر حشر دیہاڑے
 حکومت دنیا و اما کوڑی اکلن لہ سدا تاں
 جس کھٹی وجہ ہرج ایمانوں استخوان نفع نہ کوئی
 خلاف خدا بنی سے توں اج ڈگریاں پیا دیو اوں
 پچھد خاؤن رباناڑ نیما اہل اسلام کھاوس
 پیر افسوس مسلماناں تہ چہڑے عضاں پاندے
 نہ عہنی اجرت تہ اسامپ ٹکٹ خریدے کوئی
 نہ کچہ دنیا پیا کسے توں تہ ناظریاں چہڑکاں
 چہڑکیاں ویلے رب بنی ول ہسدے رسدے آؤ۔
 فرّوہ الی اللہ والرسول ریدا حکم بجاؤ۔
 پیر حاکماں والی تابعداری کرنی فرض بھراؤ
 امیر میرے وی تابعداری میری کہی بنی
 قرآن حدیث مخالف جیکر حاکم حکم چلا دے
 حاکم حکم حکومت دے دیوں کنڈ بھواندے
 ہو مراد اولی الامر تین ہنبر دار گراواں
 ظلم کرے یا شرع مخالف تاں پھر حکم نہ متوں
 حاکم ہنبر دار گراواں پچھتے جان حشر توں
 کیوں نہ اپنیاں پینڈا دیو پیریدے حکم چلا سئے
 کیوں نہ سنت چال بنی وی اوپر لوگ لگا سئے
 کیوں نہ سناں نماز پڑھیاں شکر کون باز نہ آئے
 ریا کور مستجاب ہر دنی استخوان نہ بشر ماسئے۔
 سنتوں پیراؤ ہنبر دار کی دل اندر آ گیا۔
 اس ماکہ پیراؤ ہر دنی جیتوں منہ بھوا سئے

مثل سچی مشہور جہنماؤں جو دنیا دین و گناڑے
 تہ راجا تہ پیر جا رہسی جد ہر حکم ریاتان
 یہہ چار دیہاڑے کرسی ملی حاصل کیہ کیتو بنی
 بے فرمائیاں والیاں پنڈاں سر پنے تے چاویں
 خلاف حدیث قرآن الہی کربوں باز نہ آویں
 اوہ کیوں تہ چھکڑے شرع مطابق قامنی باس لیجا تہ
 نہ کچہ خرب تساؤ الگلا دیوں شائش ہوئی
 رب رسول بھی راہنی ہوسن تہ حاکم دیاں گہر کاں
 عملے والیاں کولوں پٹھک اپنا مال بجاؤ
 تابعداری رب نبیدیوں و گدے جنت جاؤ
 جب تک شرع مطابق دین حکم بجا لیاؤ
 بے فرمان امیر میرے سے یہ فرمان میرے سے
 منن رواتہ چار تہ ہرگز ہا توں جان بچا سئے
 در نے وجہ حکومت آکے دین انداود و اندا سئے
 شرع مطابق حکم چلاون منن روا بھراواں
 تابعداری ظالم بغیر شرعی کولوں بھتوں
 کیوں نساں غفلت وجہ گذاری منع تہ کیتا ہر ذل
 کیوں نہ مت بھراواں دنی وجہ حکومت آئے
 کیوں نہ حکم حکومت کر کے شر کولوں مار چٹا سئے
 آپون دیوں گئے گنوا سئے ہو رہسی بہکا سئے
 پتے ہنبر دار نکچے ہن شیطان بھلا سئے
 حکم خدا رسول الہی کیوں ہن نساں پھلا لیا
 بے فرمان خداوند ہو کے مسلمان تک لاسئے

وچہ اسلام کر بندے سنتی چہ سب گواہے
 نہ کاری کماونچہ بھراؤ پکڑیاں نہیں سماو
 چہ اسی تحصیلوں آوے پنڈاں بہنہ بہاے
 اکواری کوئی آکے آکھے عالم وقت زمانا۔
 پنڈا کوئی سپاہی آئے تھہ وچہ پھر پروانا۔
 پرافسوس جو مالک پتھے واسے ویکھ سپاہی
 پنڈا پنڈیں شہر گراویں وچہ بازاراں کھنڈے
 لکھ سناون لوکاں تائیں کوئی نہ آکھے لکھے
 ادہ کرے وعظ غریب منانے کر کے نرم زبانان
 رید خوف ہلایا بہا سید دولت مند جو انان۔
 ایس اسلام غریب عاجز دا وارث نہ کوئی والی
 دل اسلام خیال نہ کرے بھر وار گراواں
 اچ اسلام پیتماں وانگوں درور ویکھے کھانے
 شیر خدا دا علی پہا کوئی بے ہن کدہروں آئے
 اچ کوئے وانگوں دین پیدی دشمن ہوئی کوئی
 پڑھ انگری باوبن گئے داہڑی چاہ ستوائی
 کبیل تماشا تھتے ہوئے چندہ کرن ادائی
 دولت مند بچل ہوئے نہ خلقت ہوئی عیسائی
 پراہل اسلام تے غیرت ہو کے پتھہ ہو پتھہ پائی
 جیکر خرچن مال رباتاں دیون کینراں سائی
 ڈہوں ڈھکا ہوئے جتھے ہوندی جمع خدائی
 یا کئے ڈہوں سارنگی واسے کدہری آکھ کمانی
 وانہ پیہ ردی وافر دیلاں دین بھرائی

قیمت قدر پچھانن گے تہ جدول فرستے آئے
 کہا ون پیون کجہ نہ بٹھے پیریں کجہ نہ ڈالو
 تھکوں دونیاں ہون تھیلاں دیر نہ ہرگز لائے
 دس دس تھیلاں کرے تالے نکلن جانا
 بھر داراں پکڑ بہا تھہ ہون بند زبانا۔
 پروانہ اسدا پتھہ وچہ لیکھے پھرے حکم ستائی
 ایہہ کجہ حکم عالم وڈیا متاوی کرے رہندے
 پیغمبر واعظ عالم فاضل رہندے اس انور گے
 غریبان دی کوئی سدا تائیں اجکل وچہ جہاناں
 رزق الوالے گئے اسلاموں تائیں ہو یا نما ناں
 حاکم اہل اسلام تے بھر داراں نے گل گالی۔
 کون کرے اسلام حمایت کیتوں آکھ سناواں
 کتھوں کڈاں عمر بہادر اسٹوں پکڑ لیاوے
 دشمن دین اسلام والے جو اوہتاں ستھے لائے
 اقبال منداں تے پھر اسلاموں سر موہتہ مٹی پائی
 نماز روزیدے راہ نہ لنگن پتھہ ہو و عیسائی
 چندہ کوئی اسلامی ہوئے نکلن دم دباوی
 غیر ذہیب واسے اجکل کرن ترقی بہائی
 تشریب تھتے تکذیب اسلاموں شرم تہہ سے لائی
 یاہور و اہی کماں اندراوگت گئی کما سے
 روپیہ پیہ قدر بقدری و اچھ بکار لگائی
 نینگر کوڑیاں رتاں مرداں جوئی پیر نہ پائی
 تھتے کفر شیطانی نکال سداں رات نکھائی

باند ریچھ تلندر لیا دن لگی مگر لوکا می
 کپڑا دنہ ڈنڈی مری جوگی بیٹھہ ہا می
 بھنگی چرسی اور انہی ڈوم بے دن ودھا می
 آتش بازی کنیر بازی دولت چاہ لٹا می
 ہائے افسوس بے عالم واعظ نگر آسے کا می
 اوہ مردار بانی بھنگے ہائے سن حکم الہی
 اوہ مرد بہادرین تنخواہوں وسن راہ ہلیا می
 مقابل ہو مخالف اپنے کرے خوب لڑا می
 اوہ شیر بہادر مو احد غازی ولین توحید صفائی
 کون مقابل ہوئے شہراں جنہاں توحید جنگائی
 پر کون غریباں ہوئے سداے ولیر و لجا می
 حکومت والیوسن لو بہا می ہوئی کیوں گرائی
 وچ حکومت اپنی عالم کرے نہیں نگرائی
 رب اپنے دانخون نہ کوئی حاکم جس بنائے
 کس حکومت کارن اڑیو دیوں پھریاں اکھرا
 کس حکومت آئے بہا می و سچا وین بھلا بیا
 کتھے باپ تھارے شرکے وڈیاں کماں دانے
 ٹھیاں پھٹیاں قراندیوچ ویکھو پئے نمائے
 لتاں بھی اکدن اوہناں وانگوں کرڈ قبریں
 چاواڑ شیخی چوہدر والی فرشتے یاد کراون
 اوہ پچھن دین اسلام تھارڈا کیہرا اخیر وارو
 دینی کماں اندر کوشش کرو نماز گزارو
 جس رب حکومت چوہدر وئی آسداے کم سوارو

یہ بہ زناں ہون سوایاں پیر فہین تندہ پائی
 ملاں کڈھدے بے کتاباں خالی نہ مڑ جا می
 خالی نہ کوئی موٹے بے آسے دیوں خوشی سوای
 پر دین اسلام ولوں دل تنگی بیٹھے کٹھہ ہوا می
 استون روئی کوئی نہ کچھ لنگھن نظر عیو را می
 ہمت ادہناں غریباں می وچ فرق نہیں کجہ ہائی
 گلی کوچے بازاراں اندر اسلام کرن روشنائی
 اوہ بھنگے تھے وچ متاوی کرے نہیں کو تراہی
 اوہ آریسے سر آری رکھن توبہ کرن عیسا می
 عالم فاضل واعظ ہو کے سیکے دن دوہا می
 اختیاراں والیاں فکر نہ کوئی بہا دین عین ویرانی
 اہل اسلام کہا کے پھر کیوں بگڑ و راہ شیطانی
 حکم احکام الہی چھٹے کلمہ پڑھن زبانی
 لاؤ حکومت چوہدر و یوچہ رب رسول بھلائے
 دین نبی و اسوئی سچا ہتھ نہ آسے لکھیں
 فرعون حکومت وڈی والا اللہ مار گوا بیا
 تیر چوہدر نہ رہی حکومت مل گئے ولین نکانے
 ہاریاں بھگیاں خاک سمیٹے کون اللہ دین جانے
 تروں کٹا توچہ گلشن باناں بدوں فرشتیاں گہیر
 منکر ہو رہے تکر و نوہن چوہدر وچ قبرے آون
 اوئے کس دا دین و سوگے سمجھ وارج گوارو
 واعظ نصیحت کر کے بہا میو سرتوں فرعن او تارو
 علما نوال بولے امداد اہلست کدیں تارو

شہری لوگ کیٹیاں کر کے چندے جمع کر کے
 قہ پٹاں والے قدر موافق خدمت کرن متاواں
 اہل اسلاموں سنو بہراؤ ہندوتے عیسائے
 جس کے گہروں چور چو طرفوں جان سہہ گئی
 آریہ ہند ہور عیسائی بہا یو کو کرن تیا ہی
 نو کر و اعظ ایسے رکھو واقف مذہب عیسائی
 آریہ دے بھی اصل اصولاں واقف ہوں بہائی
 اسلام آئے اعتراض جو ہونے کرن جواب دہی
 دین شری چیکر چاہو انہوں کرو پھراؤ
 حکم حکومت جو ہر والیاں عرفناں ہوں غلاموں
 پھر جو کچھ وجہ گراواں ہوں تیاں کفر شریاں باتاں
 پھر اولی الامر تھیں مالک ہے گہر والا۔
 ہے اوہ شرع مخالف تھے اپنییاں زن فرزندوں
 پھر مراد اولی الامر تھیں مرشد پیر حقانی۔
 ہے ایہ تابعداری رب بنی دی دس پوری
 قرآن حدیث مخالف چیکوئی اپنا حکم چلا دے
 ولی اللہ تھے سمجھیں ہر ایسے قدم شریعت دہر تھے
 غیر شرع کوئی کوڑا مکرئی اور پھرتے آسمانی
 ولی اللہ و انایاں نہر گز گاہیں بیارے جانی۔
 مذاق پھیر کر تھے کیوں نہ کر پھر تھے لوگ رحمانی
 پوست بھنگ اقبول جس سب تھے مرام بھجانی
 تابعداری ایسیاں و لیاں کرنی چاہیے تارین۔
 شرع نبوی ہی رستہ سدا باقی ہوا سب ڈنگے

دے تخواہاں واعظ رکھن پٹ پٹ و عطا شدے
 جا جا وعظ نصیحت ہونے حاصل ہوں مراد ان
 دشمن سخت اسلام تسلط کیوں نہ اکھ اٹھا گئی
 اوہ کیوں غفلت کرتے نکارہ نیندر کیوں تکراری
 تن خدا پتا ون والے چاہن تو حید مٹائے
 عیسی دی جو ہر گز ثابت ہوں نہ دہن خدا ہی
 ہر مجلس دیکھ ہر اک تائیں دہن جواب صفا ہی
 علم مناظرہ دے بھی واقف ہوں چنداں کا ہی
 ایہ اسلام جو در ریگاتہ ایوں کیوں و نجاؤ
 دلوں سچا لوں دین ایمانوں مڑو نہ اہل اسلاموں
 ہونے زور جوورجے ناپاں و وزخ ساڑن لاٹاں
 اسد حکم قبولن جاریہ شرع شریعت والا۔
 ہر گز نہیں قبولن آئیا بھجن و التشنہ ال
 بھی استاد امام تمامی عالم شیک ر با نی۔
 تا بعد لری قمر من اہتا دی چاہے کرو ضروری
 اوہ شیطان نہ تھے اسد لوہ مو من تھو پھرا تھے
 تابعداری رب بنی دیوں مول خلاف نہ کر دے
 شکرانگ دریاواں جا تھے ٹرو او پر با نی۔
 پڑھ لاجوں س رو کرو کیوں کرو اسھر شیطانی
 مکریاں و نیا کھکن کار ان رکھ تال گیا نی
 نقشہ جو بیوں کھا ون پھیر لہرے دوہن جانین
 قرآن حدیث مخالف پھر تھے پتے کو لین رائیں
 ہر اک اوہ شیطان بیٹھا ماسے لوک نیکے۔

رستہ چھوڑ جو رب نبیلا ہو رکتے ول جاوے
 بیت پرستی تھان پرستی قبر میں کیسے جھکاوے
 بھنگیاں تائیں بھنگ پیالے کر کے دودھ دکھاوے
 آکھن بعضے جاہل کوڑے مرشد ساڑھے بہائی
 ایہ سب فریب کرن ٹھگ بازی خاک تہماں سپائی
 ایہ پیر مریداں کوڑیاں رکھے بھنگیاں بات بنائی
 نسیا ڈالے گئے گوانے دنیا وین تباہی۔
 بھنگاں گھوٹن چرس اداون لغت اوس اولیائی
 پھر مراد اولی الامر تھیں فاوند عورت والا۔
 عورتاں تائیں خاوند آدمی گل منن فرض فروری
 جیکر شرع مخالف کھے منوں ہرگز تائیں۔
 صاحب امراں وچہ تہاڑے جیکر جھگاڑا ہوے
 اول علم کلام آہی فیصلے جس وے اعلا
 پھر اصحاباں فیصلے کتے اپنی وچہ حکومت
 بعد اماں مجتہداں دی بات قبولن آئی۔
 تابعیاری فرض نبیدی کرنی مسلماناں۔
 جے کوئی راہ شریعت چھڈے پکڑے راہ شیطانی
 جہناں بے دنیاں دین نبی وچہ بدعت جان نکالے
 بدعتیاں لوز مار فریتے حوضوں دور ہٹاویں
 جیہڑے دین نبیدے اندر بدعت جاری کریں
 دین نبی بدلاون والے حشر ہوون منہ کالے
 رسم رسوم تے توڑیاں نکال شرع خلاف ہزاراں
 شہر الامور محمد تہا سہرور صاحب کہندے

شیطان دبوچے اگول وانی دوزخ طرف چلاوے
 ایدہرا دودھر گل سنا کے لوکاں پیالہ اوسے
 کتیاں پاس شکل اولیاواں نیکے شیطان آوے
 گھوٹی بھنگ تے دودھ ہوئی پھر شک نہ ہرگز رانی
 بھنگ حرام حدیثوں ثابت کہندے نبی آہی
 کسدا قدر حرام اللہ و اعلال بناوے وایہی
 دین اسلاموں رے ہوئے ڈوبے وچہ گمراہی
 عقول اچھے لوکی جاہل مکروں مگر لگائی
 تابعیاری فرض خصم دنی سمجھیں یار کمالا۔
 تائیں لایق جنت ہوون تاں رب پاوے پوری
 شرع مخالف بات کیدی قبولن روا کدایاں۔
 فیصلہ منوں حکم نبیدا جھوٹھا مار کھلو وے
 بعد حدیث صحیح نبی دی آکھے رب تعالیٰ
 تابعینا تے تبع تابعیناں فیصلے رکھن قیمت
 ہر وقت تنازع رب نبی دی طرف رجوع فرماے
 قدم بقدم محمد چلو آئیہا علم سنبھاناں۔
 وینوں وینوں گیا گوانا سمجھیں پیارے بائی
 حوض کوثر توں دھکے کھاسن پانی پلے نہ پالی
 سنت تارک بدعت والے قیامت پکڑے جان
 روز حشر توں کراں مارے دوزخ اندر سراسر
 رسم رسوم دین اندر بھی کر دے گوگ رزالے
 دین نبی دے اندر کڈیاں رنل کسے اشتراکیاں
 کل بدن ختم ضلالہ حضرت تے فرمیتدے

لیکن وقت رسولِ آہی اول ایچہ فرماتے
 چکاوین محمد بہتر سب دیناں توں کہندے
 پراچکل برعت والا چالا جاری وچہ جاناں
 پھر جاناں دے کی دس بھراؤ عالم کئی سیانے
 کئے دہائی سنی کدہرے شیعہ بھی پڑ پھرتے
 رافضیاں دے نگر جا کے سب سپاہ آکھن
 غیر مقلد جتھے دیکھن غیر مقلد بن دے
 مسئلہ حق جو آیت حدیث مطابق نہیں تباہ دن
 لالچ دنیا کارن حق چھپانا باہیں ہے چھلیا جی
 نص حدیث مطابق و اعطا چاہیہ کرن مناوی
 رب نبی دے تابعداراں اوڑک بیسی پوری
 بے فرمانان رب نبی دے اندر حشر خوار می
 ہر کم اندر رب نبی نوں عالم جانو بھائیو
 ویکھو سورت وچہ لٹھا دے رب سچا فرماندا
 جیت تک عالم کرن تہ تینوں اندر اپنییاں کمال
 تے خوش ہو منن حکم نبی و اول نہ ہو دے تنگی
 منصف کر لو فیصلیا نوچہ نبی محمد کی
 رسم رسوم جہالت والی چھوڑو مسلمانوں
 پیکر و کھنڈ و کافر ساٹھ کیوں کر سکے
 ساٹھ دے آل نبی دے ہوں چھاپا جی
 ساٹھ دے عالم و نبی ہوں اہم لگاتے
 منصف پھر لٹھا دے کر دے تابعداری
 بھانویں سا کہ ہو دے سزاوی کی غیر شمر کوئی جی

کلام الہی سب توں چنگی بعد حدیث تبتاندے
 سب توں نویاں نکال بریاں خطبایا نوچہ فرماتے
 رسم رسوم بہتریاں جاری کیتیاں مسلماناں
 مسئلہ حق چھپاؤن لگے دینوں اینویں جائے
 رفع یدین آئین نہ جائزہ عالم اندر کہندے
 لکھتیاں کارن حق چھپاؤن بریوں کس نہ ٹھاکن
 دین الہی کرن تباہی ہو کہے بن دے تن دے
 آگ کڑیا لے ملک ربا نے اندر حشر چڑھاؤن
 کس زندگانی کارن بھائیو کر دے دین تباہی
 یدعتیا نو اسے چھڈ کھپڑے عاوت کرن قساوی
 تابعدار رسول الہی ہوسن لوگ حقنور دے
 کافر مشرک و دلخ ستر سن مت بہتاندی ماری
 چھڑا حکم حقنوری ہو دے سر چھپاں تے چاہیو
 قسم دینوں لے پاک محمد مومن کدی نہ ہوتدا
 حکم خدا رسول بناناں ہور فیصلہ سب نکھان
 منن بشر جو منن لالچ عاوت چھڈن چنگی
 یابا داسے ویاں رسماں چھوڑو دے چھپا جی
 چھڈ شریعت رسم تو کر دے ہو دے رو بہا نوں
 ربا رسول بیگانے چھڑے ساٹھ دے ویری پگے
 تابعداری چھپاں والی اسے حکم شمع دے
 ساٹھ دے وٹے پیر پیر صلح مرد و ربا نے
 مشرک کیا ہین بھراؤں نالوں پکی اس گل داری
 دستوں دور دورا وے چکا ہو دن نابل ایمانی

کفر شرک وی رسم جو کر دے کسی مسلمان
 کے چیکر باپ تسانے ہندو سور کھا ون والے
 سو شراب سے سور وڈ کے ہندو کھا کے موئے
 تے چیکر سماں ہندو وال وانگوں کرتیا مسلمان
 تے چیکر سماں وانگ ہندو وال کرنیاں تسانا وی
 موچھاں رکھو تھنے چھوڑو متھے ملک لگاؤ۔

کفر شرک وی رسم جو کر دے ہندوے مشرک کا فر
 بیڈت سادو پیر تاؤ منڈو ملاں کیوں سادیندے
 ملاں بھائیو ایسی تھائیں عقد جنازے چھوڑو
 نکاح نہ پڑھو جتھے ہوئے رسم کفر وی کوئی۔
 عقدوں سو اجنازیوں ہکا رو پیہ ہووے کھیتی
 بے نمازاں کیتھے لکھیا عقد جنازہ پڑھنا
 غلاماں چھوڑو بے نمازاں ذکر لکھیں حل آگے
 ہندو وال والیاں شرع مخالف گلاں آگے تھاکھاں

باپ وانے دیاں رسماں کر کے پڑھدے سبق شیطانی
 کیوں تیں رسم انہا ندی کر سو چھوڑو ہونہ کارے
 تیں جو رسم انہا ندی کر دے گئے گواتے ہوئے
 سو شراب تے موڑو لگاؤ اے شیطانوں
 کلمہ چھوڑ چینیو بہنوناں رب پاوے پوری
 موتہ وی مسلمان کیسی شرم نہ ہرگز کھاؤ۔
 بیڈت لئی جنازیاں سدو کر دتہ گلاں وافر
 ایسی تھائیں جاہل ملاں کا ہنوں عقد کریندے
 لالچ کارن حضرت صاحب بیڑی تانیں بوڑو
 بے نماز زکوٰۃ نہ دیوے جنازہ کرو نہ بہانی
 تھوڑا نفع نقصان زیادہ عقل خداوند پی
 حضرت ملاں لئی رو پیہ پیا موتہ کالا کرتا
 موقعہ آگے لکھیں کھیاں جو تیرا اولگے
 آپس اندر کرن نا ناٹھ پہلے لکھ وکھا کھیاں

باب در بیان رسوم کفر و شرک

ایہ رسم خالق قرآن حدیثوں مسلمانا توچہ جاری
 ہک چاچیاں دہیاں نہ جائز جان تابع رسم کفار وی
 پھر حصہ لڑکیاں دیوان نایاں قرآن حدیث نہ منہ
 بھنے رسم ہندو وال کر کے رکھن نام نکا رسے
 جیہڑا چھیاں ناکھیا گھر نا تاکہ نام رکھا یا۔
 ہیبتہ درہدے جو پتے لڑکا پیشیاں نام رکھیندے
 کیونکہ جان مشرک بہتر سے تینگر و تا بیسراں

ہندو وال ولوں وچھتہ لڑوہ میت جنا ندی ماری
 درجی بوچھلا شبتہ کر دے نص حدیث و ساری
 سنگن سنگون کفار لوالے ہوئدے دن پوتے
 جیٹھو ہو یا جیہڑا چھیاں اندر جیٹھو و ناٹے
 اوڑی اول پھیرن جینوں اروڑا اکھ ستا یا
 پیر دہارے جیہڑا ہو یا پیر اند تا کہندے
 کیونکہ جیہڑا پیراں داسجھہ نہ مول مشریراں

کتھوں لیائے روح بھراؤ و ستوپیر فقیراں
 یا پیراں کول گھڑیے نینگر منگن والیاں ویندے
 کیہڑیاں پیراں پتیاں اندر نطفے والے بھانوی
 مشرک داہی کتھوں جانن ویندے پیراں مراد
 حج اختیار ہوئے کچھ پیراں نینگر کاسنوں مرے
 کیہڑے پیر خداوند باہجوں ہے آسمان بنا یا
 حج اختیار ہوئے کچھ پیراں وچہ خدائی تھوڑا
 نہ او تنگی دین مریداں ورھے چھانیں آکے
 لوکاں نینگر دیون والا اپنے کیوں مر جاندے
 پیر بخش تے بنی بخش ہو مر میراں بخش رکھیندے
 سالہ بخش مدار بخش کئی رکھدے نام کہیندے
 کیونکر جا آبھڑیاں لوکاں بخش پیراں تندر
 سر خود پیراں بخش والا کتھے حکم الہی
 کسے ہتھ پیغام آتیا جو طاق بخش پیراں
 وسو کتھے کہیا خداوند مختار کیتے پیراں وسے
 نیر کاں والیو وسو کہہرے وچہ کلام الہی
 دیکھو بات تعجب دی ہے رب سچا فرما وسے
 اک سوال کہہ لوکاں دوس میں نہیں کچھ اختیار
 قل انما آتاکم لکنسی آیات ویکھ قرآنی
 پھر کون بزرگ یا پیر زاوہ کوئی ماسے لاف زبانی
 جد نہیں اختیار خداوند تا اس حضرت سبحانی
 قاب و سین تعریف جہنمندی کیتی ذات لائانی
 پیشین گوئیاں ہرچ پتھر و تیاں ذات یگانہ

کیونکر ڈالن اندر شکماں و تھو کھول نظراں
 پیر کیہڑے راہ زرق پوچا دن جاہل تہ سمجھدے
 کتھے روح پیر اندے رہتدے واضح کر سمجھاؤ
 حج اختیار ہوئے کچھ پیراں مئے کیوں اولاد
 اپنی کہوں ہزاراں لیا دن لوکاں دھکی کر سنے
 کیہڑا پیر فضائل موٹے کوڑیاں شرک کہا یا
 نذر تیاں کارن بوسے بین آن نہ گھوڑا
 منگدے پھرن نہ اندر نکال درور پائے پاسکے
 ایہ شرک والا نوچ لوگ پنجابی کر نو فرق نہ پاندے
 حسین بخش تے علی بخش بھی میراں بخش بولیندے
 شرکوں باز نہ آون ہر کر رقصے رب نبی تے
 کتھوں خبراں مشرکاں ہویاں کچھ تا پتھے تماندے
 پیر مشرک شرکوں باز نہ آون خاک تہماں سر پائی
 کوڑیاں و عوسے بالکل کوڑے سمجھ نہیں بے پیراں
 کیونکر جانن مشرک پیرے بخش ولی خدا وسے
 پیر فقیراں اولیا و انہوں کچھ اختیار خدا وسے
 تیجے پاسی پاسے تانوس حکم الہی آوسے
 جان اپنی وسے بھلے برے دیاں مالک تھو ہاراں
 جہ مالک جان اپنی و تیاں آنحضرت نورانی
 و دھکر دعوائے کرے ہی آون کوڑا کر شیطانی
 ہو کر پیرے اختیاراں واسلے وچہ درگاہ تروانی
 ہرچ بڑا قیلا یا جہنتوں کہر دجوں انہا تے
 پیشل سو سنا سو عود مسحا اچھل تو ریت بتانی

انا اعطيتك الكوندر ہے شان محمد جانے
 ایڈیاں شانان والے سرور ہے اختیار کہانی
 آج وہ پنجاب ہوئے پیر زادے کر کے شکر کادانی
 اکہ تعویذ چوانی اوتوں یکن لگا سی جانی
 جمعہ وہاں ہے جھے لڑ کا جہاں نام رکھا یا۔
 غیبناں رناں نیکر مروتے ~~تھو~~ نام رکھا تھے
 کھیٹا تھکا کھتا بٹا روتا بوڑا کا ہننا
 ڈھنگی و جھی پاس نہ جیدے نام رکھن فوجدارہ
 بساکھ ہینے جے لڑ کار کھن نام بساکھی
 جٹھ ہووے یا جیٹھا لڑ کا جیٹھو نام رکھا تھے
 و اہی نام کہنے رکھدے مسلمان ہزاراں
 سو ہننا موہنا گند و جھنڈ و دو تو پیراں ماہی
 بھائیو نام پتکیرے رکھو شکر چتھا لڑ پھ تاپاں
 ہنڈروال والے نام نہ رکھو نہ ہنڈروالے پالے
 ایسے مشرک قبر الوچوں اکھن نام پولیتدے
 لازم پکڑو اپنے امیر صحبت لائل اسلاماں

جبرائیل فرشتے کو لوں لنگا چڑھے آسمانی
 جان اونماندی بھلے بڑیدو مالک ات رہاں
 جاہلاں مال اولادال ویندے کر کے دین ویرانی
 بس غلاماں اگے ٹوڑیں رتب مراد پو جانی
 منگن دن جو ہووے پیدا منگن نام رکھا یا
 تک کن پاڑن پاؤن مری ہتیاں گلے پو اٹھے
 پوٹا بارے تے بیلا میلا کتو بولو آکھن جانا
 بدھ مٹن توں بدھو آکھن کیسا نام نکا رہ
 چیت چیتو چکھن چکھو دین ولوں بے باکی
 پاڑ چھ توں پاڑی آکھن و اہی نام تھکا تھے
 ہراک کم غلاف کر نیسے دمنوں کج نہ ساراں
 تھانہا تھانہا ہوتا ہو رہی تے نام رکھیندے و اہی
 شجر یا عید اللہ عید الرحاں نام رکھا تھیں
 رسم رسوم ہنڈو جو کر دے ہوونگے متہہ کالے
 روز حشر توں دو نچ پھیرے ہوسن پے جٹھ
 غیر شرعی مجلس مندری کرےں پر پھیر غلاماں

در بیان فرقہ مانے مخالفان شریعت

اجکل دین نبی نے دشمن ٹولے ہوئے پھیرے
 یقراں پیراں کٹھی کھرن اسم مروتہ مٹی پانی
 دین نبی و ادریگانہ کیتا حال سب ہی
 زناں اکثر کفر مشرک دریاں پتلیاں چا تو و اہی
 سب ٹولیاں دی و اردواری چاہئے بات ہائی

مشرک بے نمازی راوی جو کی پیر لوٹھے
 بعضے ہنڈو ارگرا وال ٹبے وچہ گمراہی۔
 ڈوم میرا سی کچھ قبر پرستان گل گوانی
 شکر کن شکر کن ہزاراں کر دیاں گل نہ من کائی
 نو دس فرقے شرع مخالف کہے پر پھیر پو کائی

دور اٹھانٹوں رہنا چنگا سمجھن مومن بھائی
یہاں ٹوٹس ٹوٹیاں دین نبی و عیسیٰ پر کھڑے
ایہ سارے کٹے اینویں جانی لوکی مگر لگائی

وین دینی دافع نہ دیوں سچی بات سنائی
صوبت کنری بری انہا ندی پیارے بگڑ بھائی
شیطان کیتے گراہ تماعی دین نہ پلے رائی

بیان اولہ اول در حال بے نماز

اول بے نمازان ٹولہ خاک تنہاں سر پائے
نص حدیثوں ثابت ہوون مشرک کافر گند ہے
من ترک الصلوٰۃ متعمداً حضرت سرور کھندے
نقد کفر و الفاظ بھراؤ وچ حدیث لکھیندے
میں سب توں اول پوچھاں ایہ گل بے نماز بھائی
اک مثال تساؤ یو الی ایہ میں آکھ سٹاواں
وڈے چھوٹے سارے رل آکھو سبرا شیطاناں
اک سجدے دی شامت کولوں غضب پیا سلطاناں
پر تیں ہو کتنے سجدے ہردن کر دے ترک جو ناں
ایتھے نکتہ ہو رسنوشی اوہ سجدہ آدم نوں
نہیں نہ کر دے مالک تائیں سجدے نت بہیرے
مالک پچھے ملک تائیں سی اکوار الایا
تامرود چھاناں اتدر ہو میا خوار بنایا
سنت تکتے وار خداوند اڑیو حکم نماز تیا
ہن دستو گل کیہ طری سچی کیوں تہاں شرم گویا
کس نے نمبر لے زیادہ اندر بے فرمائی
چوئی جھتہ شیطاناں گولوں بے نماز بچھائی
چوئی سجدے چھوڑا سنت اچھ کی مسلماناں

جو کوئی مگر اوہا نئے لگا دینا دین گوائے
ایہو الصلوٰۃ وہ لکھو تو امن اللہ کیں جانن نہ ترماند
جو کوئی جان کریاں چھٹے کافر آپ بولیندے
کیونکر مال اسلام کہاوں بے نماز جو رہندے
کیوں بہ سجدیوں عار تساؤں بھڑ پیاں وڈیاں
خوف غلام تہ ذرا تساؤ واضح کر سیمناواں
اک سجدے دی حکم عدولی ہو یا خوار جہاتاں
اوستاد فرشتیاں طوق لعنت دارویا ملک باتاں
بے نمازی و وہ شیطانوں سچو مسلماناں
نہ کیتا طوق لعنت و انگل وچ پیا شیطانوں
شیطان وڈیا تئیں پیراؤ منصف بنو چنگیرے
فضیل و اسی ارشاد الہی ملک انکار لیا یا
حکم کفر اک سجدیوں استوں مالک لوں آیا
بے نماز اننگ شیطانوں اک نہ حکم بجایا
شیطان وڈیرا تئیں وڈیرے کسدا ہائی پایا
کس نے کیتا پاس زیادہ اندر کار شیطاناں
ہردن چوئی سجدے چھوڑن شہادت نال قرآنی
چوئی سجدے و تراں نہیں کر دے کھیں بے جانی

جسے کزنال حساب بھرا و منصف اہل ایمانی
 جسے اک نمبر دے شیطانوں چھیاٹھ تسانو آتی
 ایس صاحبوں بے نمازاں جافے جان منائی
 ہن نال قیاس جواب بتاؤ کہ ہر ابرا زیادہ
 انسان زیادہ ہوئے شیطانوں چھٹ کلام الہی
 ایڈا حکم تاکید کیو نکر بے متاز جہلاؤ
 زانی فاسق چور اچکے رناں بھی بازاری
 بے نمازی ہر دن پنج وار می مڑ دیندے
 عوام الدین نماز بھراؤ کہندے سرور کئی
 بے نماز و گہریاں زناں موطن حکم تساندے
 مالک جس نے پیدا کیتا ست سے وار بتاوا
 کس موہتہ بے نماز و مالک اگے جا کھلو سو۔
 بے نمازی کافر مشرک ثابت ہون قرآنوں
 روز حشر نول سجدے کلرن ہو سی حکم الہی
 سجدہ بے نمازاں کولوں ہوئے کیونکر سائیں
 سب توں بے فرمان خدا سے بے نمازی نیلے
 بے نمازاں روز حشر نول دیدار نہ ہوئے الہی
 فخری ویلے اٹھ سویلے بانگے یا نگ الائی
 تنگے بانگ نہ مسجد آون تہیرے رب گوائے
 بے نماز مرید شیطان دے کہیر شیطان بہولائے
 ٹاڑ سیالے ویکھ موہتہ کالے ناپاکی وچر ہندے
 نمازی بنارے اٹھ سویلے مہنتہ ناک اپانی پائے
 تنگے بانگ محمد یا نبول ہو تدی تاہنگ میتاں

نمبر دے تسانو پوسے پھول کتاب ربانی
 اک سجدیوں اک نمبر سمجھو چھیاٹھوں چھیاٹھ ہو جانی
 چھیاٹھ حصہ زیادہ بے نمازاں کم شیطان
 برا شیطان کیو تکرہ مکھو باطل تساں ارادہ
 اشرف بندے ملکاں نالوں نماز جو کرن ادائی
 پنجواری ہر روز اکی دن بے فرمان ہو جاؤ۔
 بے فرمانی کوئی نہ کرو اندر دن پنجواری
 شرم نہ آئے بے شرماتوں مشرک کافر تھو بندے
 بے نمازی و دھ شیطانوں بات لہو ہے بچی
 تاں تیں گہروں نکالو اونہاں پاسہ بن اپہانے
 بے نمازی مشرک کافرول تے اک نہ لاند
 کیونکر وقت حساب نمازاں ویکر فارغ ہو سو
 کلمہ چوہریاں وانگول پڑھے روئے رب جہانوں
 بے نمازاں کمر نہ نیوین اسدان ہو سی بجائی
 دنیا تے بیدیتاں ہرگز نمازاں پڑھیاں ناپیں
 غسل جنابت دور نہ کروئے رہن ہمیشہ گندے
 دنیا دین گنوا یا اونہاں بے وچہ گمراہی
 بے نمازی دے ہتھ ٹوٹی گہراگ پوچھیا ہی
 گیاں گواتیاں وینوں وینوں ڈیرے داریں لائے
 سہکے بے نماز شیطانوں اگے لنگ سدھائے
 پاک جامہ نہ جیہ رکھن رہن ہمیشہ گندے
 کارن پڑھن نماز پیا سے دل میتاں جاندے
 بے نمازی حقہ دگدے خبر ناچھہ جیشاں۔

نمازی وچ مسیتاں جلا کے پڑھدے استغفار ایں
 نمازیاں تاہنگ نمازاں رہندی چوں عاشق معشوقا
 جامہ جستہ پاک نہ رکھدے نہیں نماز جو پڑھدے
 فخری ویلے اٹھ جاوے کر دے ذکر اہی -
 جنگلوچہ ورنہ برتدے پڑھدے سب تینھاں
 فرق کفر اسلام نمازاں آکھیا بنی سو ہارے
 امام عزالی رحمۃ ربدی ویکھ حدیث بتائی -
 و فن کفن یوں ہتھ نہ لاؤ و بواو س نیا را
 ابو حنیفہ بے نمازاں قید رکھو فرماندے
 بے نمازاں کیونکر آکھو مذہب امام اعظم دا
 خداوند مشرک کہے تسانوں نبی بتاوے کافر
 کئے گواتے سپہناتولوں بے نماز کیسندے
 امام شافعی کل بے نمازاں کرے حکم قتل دا
 امام مالک بھی کافر کہندے لعنت ایس کماہی
 بے نماز و کفر شرک دیاں ڈگریاں نص حدیثاں
 ہن اپنے سیروں سنو بھراؤ حق تسان کی کہندی
 نص حدیثوں وقعہ لگا کے کافر آکھ بولاوے
 سن اکہ بانگ نہ مسجد آوے ووجی بھی ہو جائے
 کفن جنازہ مول نہ کرنا آکھن پیر جیلائی
 پیر ولوں بھی کافر ہو گئے بے نماز حرامی -
 سورجے کتے بے نمازاں سمجھن گندے پیاسے
 الدن پیر جیلائی صاحب سیر کرنوں و ہاسے
 پوچھیا کیوں توں ایسے بیٹھوں سورا اندھی پائے

بے نمازی رب گوارے کٹن دانگ حماراں
 ول مسیتاں آون پیاسے سنکے یا نیکیاں کوکاں
 بانگاں وقت بھی موہنہ نہریاں سہندے پڑھ کر دے
 بے نمازی ستر رہدے کتیا نوانگن دا ہی -
 درخت پہاڑ نے بیلاکانا کر دے گل ستر یہاں
 مومن اوہ جو پڑھن نمازاں باقی کافر سارے
 ترے دن چھڈ نماز جو مویا کافر ہو یا واپسی
 جنازہ بھی نہ پڑھو بھراؤ مویا مشرک بھارا
 تو یہ کر کے پڑھن نہ جب تک رکھو قہر تمانے
 اوہ تسان فتویٰ قید لگا دے فکر کرو کچھ کم دا
 امام تسانوں قید کر دے چاہئے شرماں وافر
 پیراچے بھی ول نماز نہ آون دے رب نبی نے
 جنہل کافر آکھ سناون مشرک ہیں اک رل دا
 رب نبی تے چونہ مذہبانتوں گئے تھے بھائی
 گرویاں ہیں تسانے اے سچھڈو کم جیشاں
 حضرت پیر پیراں جیلائی فتویٰ کفر سیندے
 ایسے بھی بے نمازی دعویٰ مرید ہو وند لچاوے
 ووجی وچ بھی ناپاں آیا کافر پیر بتاوے
 وچہ کتاباں اینویں سمجھیں دلبر پیاسے جانی
 لک بد ہاسے بے شرمی وچہ گندے رہن مدھی
 غنیمہ وچوں بات سناواں پیر جو لکیر سد ہاسے
 وچہ جنگل وے سورا ک ڈٹھا بیٹھا اوندی پائے
 سورا کھیا مل بے نمازوں بیٹھا موہنہ چھپا کے

حضرت پیر کبیرا کے سوا کیوں استغاثوں منہ نہیں
 سو کہیں یا حضرت میراں پہلوں جسدن و کھماں
 اس کارن یا حضرت پیرا ہٹھا مونہ چھپا کے
 اچھے بھی چیکریے نماز و شرم تسائون زائیں
 و نوح گواہی و چہ شریعت جائز تیری ناہیں
 سلام علیک نہ جائیز کہنی بے نماز اتینوں
 مسلمانا ندیاں قبرال اندر جائیز نہیں باناں
 بھانویں بے نمازی کیڈا پیر فقیر کہا کے
 بھانویں کیڈا عالم فاضل بے نماز جو رہندا
 جلالی ہونے مداری بھانویں ہونے کوئی توہنی
 بے نمازی سید جیکرتاں بھی بڑا ایہا ہی۔
 بھانویں چلہ ہزاراں کٹن ناں بھی نفع نہ کائی
 بے نماز نہ بندے رب سے نہ امت احمد دان
 شیخ مشایخ قطب سدا کے ناں بھی کافر پکا
 بھانویں بھکے وہویاں اوتے بندے ولی الہی
 بے نماز و اچکل سمجھو دنیا چار دیہاڑے
 جھنڈے ہٹھ شیطاناں ہوسن بے نماز جو سار
 بے نماز نے کافر کتے تبت اینہان دی چھڈو
 ہر محبت کافر مشرک و ونج دل لے جا کے
 جکل لو کہ غریب و چارے اکثر ہیں نمازی
 میہاں گائیاں والیاں تائیں کہتے پڑھو نمازاں
 ڈنگر و چھہ ساہو سنبھالن ہو رہتیریاں کاراں
 ڈھنگی و چھی پاس نہ تیرے ساون کم ہزاراں

ایڈی نفرت بے نمازوں کیوں نہ متھے لگیں
 سپ دیہاڑی بھکھا رہندا ان نہ ہرگز لیکھاں
 بے نماز نہ لگے متھے اول میرے آکے
 سونرے کتے متھے لگن سمجھو بات کداییں
 نکاح جنازہ تیرا پڑھنا درست نہ ہرگز چاہیں
 وس کہہ مسلمان تیری یوں ساویں مینوں
 کفن و فن یوں ہرگز بھانی چاہے تھ نہ لاناں
 وقت حساب نمازاں والے و گدا و ونج جاوے
 اسنوں عملوں نفع نا ہرگز مشرک کافر گدا
 اوہ مرید شیطان واپسائے نماز چہ پڑھاناہیں
 بے فرمان خداہی و انفع نہ دے سیدانی
 دین ایمان نہ مسلمان چہناں نماز و نجائی
 بے نماز و کتے سمجھو کردا عرض سوا لی۔
 بے نمازوں رہو علیحدہ بہانویں ہونے سکا۔
 بے نماز ناں کافر سمجھو خاک تنہاں سر پائی۔
 فرعون اتے شداد و سراجی لد گئے بھانی چھارے
 موہنہ سرکلے حال آوا کے ہوسن حشر دیہاڑے
 سلام سھانجھ بلنا گناہوں تھوں یا ہر کڈھو۔
 چھڈ نماز جو کافر ہو گئے ہرگز شرم نہ آوے
 رزق الہی ہونے موہنہ کالے موٹے نمازوں یا
 آکھن زین یوں و بلا میاں ساون کمال کاباں
 ہر کھپ بھانویں کتے آئے کہ تینوں نے ساراں
 و بلا پیا نماز سناون ساون و چہ گہراں

مال مویشی والیاں کو لوں بچدیاں نہیں کیاں
 سانوں فرصت لئی نمازاں ہرگز میاں نایں
 گایاں پھالیان کو لوں میاں کن نماز پڑھائی
 تپہ بچہ نمازاں پڑھے کون کیاں کر سکی
 زمینداراں توں ایہو جیہاں نکال پوجن نایں
 بجلا بے ڈنگر ہون نایں تاہیں بنو نمازی
 اس تسماعے کہہ نہ ہودے بنو نمازی سپکے
 پیکر رتاں لڑکیاں والیاں کہے کوڑا پڑو نمازاں
 چکی بھٹی چرخہ پونی ہو رگہر اندیاں کاراں
 بجلا بے لینگر ہون نہ رتوں پھر کی حال تسماعے
 جہتک خصم تسماعے زندہ لڑکے ہون نہ رہن
 یہ سب عذر یہاں کوٹے کر دے رب گوائے
 نمازاں کارن ایڈہا پانے کرن شیطاں بھولائے
 بے نماز نہ تو بہ کر کے دنیا اتوں جائے
 نمازاں پڑھن نمازی جیڈری پاس حشر ہائیاں
 حفاظت نال نماز جو پڑھے ہوسن حشر صفایاں
 نور بہاں نمازوں طاعل وقت جو ہون ادایاں
 بعض نمازی بیٹھے رہندے اول وقت نہ پڑھے
 بھائیوں اول وقت بے کوئی ادا نمازاں کردا
 بدین سلامت ملک حفاظت برکت گہر چہ ہوسے
 بل مراط اتوں دی چلنی جیوں بجلی آسہتی
 آسایہ نیک قیامت ہوسی اندر حشر دیہاڑے
 ہو ر حدیث رسول آہی ساقی کو شتر گھندے

روہ گڑ سردا پندا لیکے کرتوں موج بہاراں
 ولہ اندایہ کہ میاں ہی سانوں نہیں اکا سیرا
 توں کیوں بچھے بنیا سٹھ کر سی کون کیاں
 جردا آٹیا پیا اکا وین پہلوں نگر امن سی
 مال مویشی دانرتوں کیں طرح نماز پڑھا یں
 جھلے مرے منگدے دسو ہود موہنہ کالے رانسی
 کیسے عذر یہاں کوٹے کر دے کافر کچھے
 کہن میاں بالک گودی کر دے بولوں برازاں
 کپڑے رہن ہمیشہ گندے نینگرا اتوالیاں ناراں
 داسنہ ہون نہ پیش جو گے منوں حکم خداوسے
 خصم مارو تے پڑ ہو نمازاں پھر نہ لڑکے ہوسن
 سب کچھ ہو معلوم جاوے گا جس دن رب اٹھاوے
 جا کہہ کفاراں دچہ ہنم خبر قرآن بتاے
 مشرک کافر گیا جہانوں نفس حدیث سنائے
 والدین ہم علی صاؤہ ہم سچا و ظنون آیتیاں بتایاں
 دچہ نمازاں سستی کرن کاراں نہیں چنگیا یاں
 دل ہائے جو مسلم ہٹے یا دیباں بیٹھ گواہاں
 ہاے ٹھٹھے وقت گواوں کچھو تاوں مروے
 مالک کو اول خوف کرے تہ ہے ہمیشہ پڑھا
 موہنہ نورا فی نیک نشان دل ہو نرم کھلوے
 روز کو لوں نجات ہو دگی سن پیاسے دل جانی
 دچہ ہمیشہ نیکن ہوسی سن گل بیلی پیارے
 خدا لقت دس پڑھنی نمازاں کدیں نہیں نہاں ٹھٹھے

چہرے رونق بدن سلامت دل روشنائی ہونے
 قرآن بھاری خوشیاں ہوں رحمت نازل ہونے
 خوشنودی ہے قادر والی مل بہشت نمازاں
 کچھ بچہ جس سے پڑھیاں ہر وہی پنج صلواتاں
 جس نے چھ نمازاں دتیاں دین نبی دا ڈھایا
 احمد سرور ملی ساو سے داغ کر بھائی
 اول او جو پڑھے اکیلا دنیاں قرآنیست بتا گیا
 بیجا قوم انام کسی دا قوم نہ اسنوں چاہیا
 پنجواں اوہ شرابی جس نے نشہ شراب لگایا
 سوائے عورت نماز جو پڑھدی تنگی سربل الایا
 ناواں ہاکم ظالم جس نے رعیت نول ستا گیا
 بیجان اللہ اتنیال خوشیاں وچ نماز بھراؤ
 سراج شکریاں نول حاصل وچ نماز تمہاری
 ایسی امت تائیں رہے و فی نعمت بھاری
 پورس امت کھڑی تائیں حکم بھریا سیکاری
 سیکرے پڑھو رب منگو ایہ پنج براتی سواری
 شکریاں و سی طرح عبادت کس نے ویکھ لاری
 ایہ خاص عنایت اللہ تائیں کسے جانی بارہا
 پڑھن خوشوقوں و وقول روشن کجرا اندھاری
 بعضے بالکل تارک ہونے مدت جہانڈی لاری
 لہی طرح دریاں ہن نمازاں اچکل ہویاں بجای
 بعضے ہن نمازی ایسے پڑھے کوڑیاں چاری
 بعضے ویکھو ویکھی پڑھے بعضے وقت بیماری

دین و احکم نماز ضروری مومن ملن لعل وے
 کجی ہے آسماناں و مل بوجھ قیام
 پردہ اک جہنم کارن سمجھ پیارے لاراں
 قائم دین لیتا اس بندے ملن نیک براتاں
 مشرک کلمہ لفظ حدیثوں اسنوں آکھ سنا گیا
 نماز قبول شد شخصیاں دی وچ حدیثاں آ گیا
 دو جا مال زکوٰۃ نہ دیوے رب وافر ضبتا یا
 غلام جو تھا جو مالک کو لوں ہو باقی لسن گیا
 چھتواں خاوند رات غصے رہے عورت نہیں متا
 اٹھواں سو دی سمجھ پیارے بھڑاپ گویا
 دسواں نمازی نماز جہاں نے بریوں ہٹایا
 پھریس رفیق نماز ایسوں غفلت نال گواؤ
 ۱۹ و ۱۸ شان مرحومہ امت حاصل ہو پنجواری
 ہو رس کھڑے مذہب و لے دیکھ نماز گداؤ
 ہو کر کھڑا کوئی مالک کوثر ہو سی حشر دیہاری
 ہو کر کھڑا جو کسی امتی امتی ویکھ خواری
 قیام رکوع سجود سمجھ کجی جو وچ خلقت ساری
 پرایس نعمت وافر نکرے قسمت جہناں باری
 بعض نمازی وقت و نجاون کر کے سستی بہاری
 فرق کفر اسلام نمازاں تارک ہوں کفاری
 وچ رمضان ہمیشہ پڑھے عیدوں بعد و ساری
 بعضے جسدن کپڑے بدلن پڑھے اک دوواری
 بعضے ساکس انگیں جا کے پڑھن نماز اوواری

پیر میریں جا کے پڑھے گھر آو کھ دسارے
 اک دن قدر بچھا ن گے حد آئے ملک جباری
 کہے غلام بھراؤ بھینون پڑھو نماز اسارے
 با معاف کریں مینوں دل نماز سکھاویں
 بدیاں حدوں باہر بارحمت کریں بچاویں
 دوزخ اتوں لنگن ویلے کر کے کرم لنگھاویں
 قبر اند جباری روشن چندوں ربا کریں نورانی
 بھار گناہ پہاڑوں وڈے کر کے کرم مٹاویں
 تو ہیں شاہد حال میری اہور نہ کسے تیاویں
 ابر بہاری رحمت والے والیاں چھڑیاں ویں

پر و کھ غلام نماز پڑھدی ہے اج خلقت سارے
 اول پوچھ نمازاں ہوسی اندر حشر و پہاڑے
 زن فریوان چاہیاں تایاں خدمتگار سپاے
 وقت نہو کھے کریں آسانی دشمن دش پاویں
 بیفرمانیاں انت نہ آئے کہیے فضل چھوڑا توہیں
 غلام حساب توں بچا لایاں رحمت ابروساویں
 دوزخ لنگھوں آپ بچاویں عرض اسادی مانی
 دوزخ دے دیہا ناں والیاں نکلاں نہ دکھلاویں
 رحمت دے دیہا پوچوں میں تے لہر وگا ویں
 بس غلاماں آس فیندی آگے قلم اٹھاویں

دو پیمانہ اولہ دو پیمانہ نادر کان زکوٰۃ

دو چاٹو لہ لیا کو اتا کو تہ دیون بھیرے
 مال نصاب جو رکھے مسلم زکوٰۃ نکالے ناہیں
 سیم و فرض زکواتاں بھائی تو تھیں حدیث قرآنوں
 جو مال زکوٰۃ ادا نہ کرو اپنے مالوں واپی
 وجہ مال تجارت فرض زکواتاں اکثر مذہب آیا
 سرہ بیجا جذب آکھے سالوں بیٹی بیتا یا
 شرکاری وجہ نہیں زکواتاں ناہیں کھکھڑیاں
 گھوڑیاں گدھیاں خچراں اندر نہیں کواتاں تیاں
 زکوٰۃ نکالو گا تیاں وچوں کر مال حساب شماراں
 جو ہون چالی وچھا وچھی چاہئے وہن دو سالہ
 تے چالیاں بکریاں دے وچوں دیون اک پہارو

قرآن حدیثوں ہونے منکر کئے گوائے جہیرے
 روز حشر تھیں دوزخ سٹری ادا ڈھیاں آس بہا تے
 سوئے چاندھی اوٹھیاں کاسیاں بہید پہارو چالو
 روز قیامت مندی چالیں سٹری دوزخ کھانی
 چھیز وچن لوں رکھے مومن گن زیوستہ فرمایا
 چھیز تجارت کارن رکھو دیوہوزکات الایما
 نعل جو اہر نہیں زکواتاں نہ وچہ پنہے ہیرے
 وجہ غلام زکوٰۃ نہ جائیز کہتوں لکھیا پاتیاں
 تر تہہ کاسیاں توں وچھا وچھی آکھ سناد ان ران
 ہر تر تہوں آکسالہ ہونے پالیاں نھوں دیوانا
 چھیاں وہاں گاک کو دیون نہ تازہ نہ ماڑو

چھتالی و پھان توں ہے اک اٹے دیوں دو پہار
 ہر سو تھیں اک پہار و سرور عالم کہندے
 تہ پنجال اوٹھال تھیں کم صدقہ پنجال اک پہار و
 ہے پنجی پورے ہوں تا دیوں بونی جو اکساکی
 چھتالی و چوں و نی آوے بونی ترے برسانی
 مال زکوٰۃ تہ ہونے بدھانہ کوئی عیب بیماری
 لیوں دالے لئے نہ چھلے دیوے نہ کوئی ماڑا
 ساٹھے باؤن تو لے چاندی فرض زکوٰۃ نکالو
 سٹ تو لے ہے ہونے سو تا فرض زکاہ نکالو
 زیور و چوں و پہوز کاتاں سو پچھے اڑھا نی
 اک عورت ائی پاس بی دے نالے سی الٹڑکی
 سرور پو چھیا عورت کولوں زکات و پہو کہ ناہیں
 حضرت بولے اے عورت ایہ کنگن سونے واسے
 ہوان اللہ فوراً عورت کنگن لڑکی ہے
 وچہ کتا۔ جواں انگو رکھو درال واجب عشر اجھاو
 جو پانی کڈھ پوانی کھنتی استھوں حصہ دیوے
 باغ زراعت کن بھی کر دے کنوی پیغمبر سے
 مسنن مال زکوٰۃ خداوند وچہ نران تبا دے
 والو لہو تلو بسم جو تھارتا فرماوے
 جیوہاں راہ ربا نے اندر وینا واجب آوے
 انھواں میں سے فرض دینا ہونے زکات او ایہ
 مومن دین زکوٰۃ ضروری مال حرام نہ آوے
 تیکر مال زکوٰۃ لائی جو ادا کیسی با دے

دو سو تھیں ہے دو پہار و دیو ترے ایہ وار و
 چھتالی تھیں اک گھٹ پہار و فرض زکوٰۃ نہ لیند
 ہر پنجال تھیں اک پہار و نی بتایا وار و۔
 چھتالی ہوں دو سالے بوئے آکھیا سرور عالی
 اک تے سٹھ و چون چون نہ سالی دیو حدیث بتاندی
 خوش ہو مومن دین زکاتاں کر کے شکر گذاری
 دچلے میل پہار و ہونے سمجھیں یار کمالا۔
 اک روپیہ تے پنج آئے دیو فرض کمالو
 چھتالی حصہ سونے و چوں مومن من کھلو و
 نہیں ایہ زیور روز حشر توں کنگن اک ہو جائی
 لڑکی دے تھہ کنگن سونے کیسیا پیغمبر مرط کے
 عورت بولی جدو سے بننے وئی نہیں کدا رہیں
 روز حشر نہاں ہوسن آگے ساڑن بدن جوں کھ
 مانا رسول آبی کیتے ربدے خوف جو آ ہے
 پنجواں جرت سا دچہ حدیثاں آیا حکم شرعوں
 شہد اندر بھی عشر بھرا و حضرت سنو سنہیاں
 انبال نال مقرر کر کے ٹکٹ یا چو تھاجھدوے
 فقرا تے مسکین ترے بجا عال بے شک کھاوے
 پنجواں کرن آزاد غلاماں مومن ٹکٹ لیاوے
 ستواں دین مسافر تائیں عنی نہ ہرگز کھاوے
 بنیاں انہاں سے جائز ناہیں ہتھ تہ کافی لاوے
 دو تریخ والیاں غعلیاں کولوں اپنا آپ بجاوے
 مال حرام گندہ مرداروں مومن نہ کوئی کھاوے

تے زور بنان زکات جو پہن رب آتش حشر بناو
تے چہڑا مال زکوٰۃ نہ دیوے بشرک رب بتاے
سنو بھراؤ زرقاں وایو وجہ قرآن جو آیا۔
تجے پاپیپاے دسویں حکم خداوند سچا۔
وہ بشارت برے غذاہوں سرور پاک رسول۔
اوہ سینھاں گرم کرین اگوں لال ہوون جیوں کھنی
کہن فرشتے مال تیرا ایہ جو ہوسی بہت پیارا
پچا ہر ہزار برس وادندن ہوسی اک دیہاڑا
کہن کرے تے بازو بند بھی بنان زکوٰۃ جو پائے
جوڑا بایاں بوندے جھکے قتلحال پازیب ہنڈا
سائے کہنے آگے ہوسن ہتھ منہ پیر چلائے
بجاری ابو ہریرہ یوں لیا یا پیغمبر فرماوے
روز حشر اوہ مال بخیلان کنجا سب بنائے
سپ وراچھوں پکڑ بخیلان کہے میں مال تساند
اوہ سپ زہریلا غضب آہی رکھیں معافی غفا
ڈر و خدا تھیں دولت مند وایہ جا جان نکارا
قارویں ول خیال کرو کہہ لگیا پہلے چارا
سرور کھل اصحاباں تائیں زکاتاں کرن گراہی
اجمل زرقاں دایاں بھائییاں متہ سرٹی پائی
کی بھائیو تھو وچوں ڈھائی دینا حکم الہی۔
گہنیاں والیوسن لوہینیاں ایٹھے کرو صفائییاں
وچہ جنت دے موجا مانن جہناں زکاتاں لایاں
بنہاں زکوٰۃ نہ دنی ایٹھی حشر ہوون رسوائیاں

زینت دار مقاماں تائیں دوزخ آگ جلاوے
نماز قبول نہ ہوندی اسدی رب قبول نہ پائے
ہو کر مومن دے نہ صدقہ عذاب قیامت پایا
چاندی سونا جمع کرے جو زکوٰۃ نہ دیوے کچا
روز قیامت دولت تیری سینھاں کرن بخیلان
متھے پاسے پٹھال ساڑن سختی وین پونی
مٹڑ سینھاں گرم کرن گے لال جویں انجھارا
بخیلان ایہ سنراہیں لکھیا وچہ قرآن آشکارا
مارخیلاں بوہڑے تھکلی لوگ جہناں لٹکاوی
بتاں زکوٰۃ حشر دن اللہ زیور آگ بنائے
پہینوں دیہو زکوٰۃ نہ اللہ اوہ عذاب وکھاوے
جینوں اللہ مال ویا پھر نہیں زکوٰۃ ادا و
وانگوں طوق بخیل گلا و پھر رب سچا لٹکے
کیوں نہ قدر تاسی توں جو کہہ رب فرماندا
جے اکواری ڈنگ جلاوے بدن جلاوے سارا
دیہو زکاتاں مالاں وچوں کرو نہ مال پیارا
چہڑے اچ زکوٰۃ نہ دین ڈاڈھا حشر و ہماڑا
جو نہ دیوے مسلم ہو کے کرن اصحاب لڑائی
رب و خوف بھلا اول تھیں زکوٰۃ نہ کرن ادائی
کہ ہڑی گلوں اچ منہ کالا بخیل کر تیدے وای
آگ دوزخ تھیں سچا وسیلو کرو زکاتاں ادائییاں
حشر ویا ڈے بہت سوکھ لے کرن خوشی ہوا
دوزخا دیہوشہ دندے کھاسن پاس بائیاں

کہتے ہیں جو صدقہ ۷۰ تو میں تو نیاں پایاں
 زکار کا رہا، سب بھادوں پتلیاں رتب گوانیاں
 وقت ضرورت کھنڈ گھنڈ گھنڈ کھانڈیاں سن کر دیا
 وار سو زکھو گور وین کرویاں جو دل آئیاں
 داں جوگی تان آوے ڈنڈیاں دیکھ لہائیاں
 نئی نعرہ زان دہن روپے ریاں ماریاں پایاں
 بادام چھو ہائے ساونگی معری کھانڈیاں شہر پاراں
 لاپا کتی سٹھن کوڑا تائب کچھ آپا تباون
 پیری والا آن پہنے کوئی گھر گھنڈو خوب لاون
 خصماں مان گواؤنا میں گری باوانہ کھا کے
 بھینیاں رتاں چوری خضموں کچھ میں لگائے
 گوشت بھین ویلے کھاون رتاں بعض بلائیں
 چاول سیویاں چوری کھاون پیون وودا ہنڈ
 وھیاں والیاں اکثر چوری کرویاں خاطر وہیاں
 پر کیونکر وہن زکاتال بہیریاں نیوں گیاں
 بے نمازاں بے روزاں جو زکاتال نیوں ہیاں
 بے نمازین جو چوہرائی گولی استھوں چنگی
 تے مشرک ہنڈاراں نالوں گولے چنگے بھاہو
 جو مال زکاتال لائق ہووے مسلم نہیں لڈہنڈا
 جو نہ کر حرمت سور مشراں ہووے حرام جو سارے
 ایہ نفس حدیث بتاؤن ایہ نور چھپتا ہال لٹھایا
 شہو بخیا کیوں موہہ کالے ہوئے وپہ باناں
 کیشرا معتم اپنا ہووے جو سوئے منگڈانی

انکھن کتھوں ویئے میاں اکھو ساوایاں سائیاں
 ہو رسا سٹھ کم چلاون آپے رویاں رب بھولائیاں
 ہو خصماں کولوں چوری کرویاں وین نیار یا سائیاں
 لئی زکوٰۃ نہیں کچھ جوڑا جان وونخ کھانیاں
 بیروٹھیرے لٹ لجاون دیکے منڈیاں سائیاں
 مینگر جھیں نے خضموں چوری وڈیاون وویاں
 اوہی جنس اپنا لہی کھر کے شوخ اوایاں
 پر لئی زکوٰۃ بہانے کرے خوف نہ ربا کھاوان
 کجیاں وچہ پکا پلائیں چوری خضموں کھاوان
 مٹر کے لیاون خضم تسانے اپناں خون چولے
 نت کٹھایاں چاول مٹھے خوب پلا پکائے
 تے بڈی ماڑی چنگی کوئی دیون خصماں تائیں
 جو چاہن سو کرویاں رتاں کھانے ون پوتے
 لئی زکوٰۃ بہانے ہوئے کول نہیں کج میاں
 بے نمازاں تے بے روزاں وونخ تے پھیراں
 کیونکر مسلماناں ہوون سچیاں گلاں کہیاں
 وچہ قرآن ہنڈاوند کھنڈا مشرک بہیریاں گندی
 وچہ قرآن خداوند کھنڈا شک نہ ہرگز لایو
 اوہ مال حرام نہ جائیو کھااں اوہ مرداروں بھیندا
 ماہ حلال حرام کریندے اللہ و لون مارے
 جیکوئی وپوئے زکاتال تاپس حرمت دیکھ کتاباں
 تہو دیکھ ڈھائی نکلن کیوں تسان گھنڈیاں
 شکر گذری کر کچھ دیہو خاک تسان سرپائی

مال حرام نہ کھاؤں مسلم ہو کے دینی بھائی
اگے ترے ٹولے والی جلدی بات ہمارے

زیادہ توفیق بخلاں کرن تر کوۃ او اٹھائے
بس غلام اتنا کافی تھوڑے وجہ موکائے

ذکر در بیان ٹولہ سوم میراسپاں و دو مان سونمان

پوست چرس افیم نشے سب کھاؤں رہندے بھنگی
گئے گوائے اللہ مارے شرع مخالف جاؤں
حرام کھائی ڈو مان والی اجرت راگ لیاؤں
طاقت والے کا سب تائیں نبی حرام بتایا
ڈھولکے سارنگلی ٹولے ٹولہ رب گویا
اجرت راگ حرام چویں مروار کسی مٹے کھایا
تا بعداری رب نبی وی ڈو مان بوجہ پہلائی
ہر اک کسب انہاں اگندہ سمجھن ناہ تھیارے
وجہ اجلاس راگ سناؤں سندے ربے ملے
کنجرا ندے استاد میرا سبھی اہتا ندی حالت
نقلاں کرن ہنساؤں لوہاں کرن شیطانی ماکا
نقلاں ویلے کفر سناؤں شرم نہ مول خیشاں
مسلمانوں عزت ناہیں ہلکن وانگ جھارال
رب نبی دا خوف نہ ہرگز ہیٹے حال تنہا ند
کنجریاں تعلیمان دیوں سخن ول بتا ندے
اکثر وجہ مشد و ڈاٹا گروں کندی سار
پانگل وجہ ٹولندی ڈھولگ بن داوی جگ سکا
پانگل ڈولکے گاؤں چاٹھے سرائی الا
کس کس سے اوہ اک میرسن واسے نال دیا ہی

ترے بچاؤ لہ قوم میرا سبھی صحت ایتھاں گندی
راگ سرو دئے نقلاں کر کے وجہ معاش کماؤں
بیشک کسب انہاں گندے نص حدیث بتاؤں
ورد رنگدے مول نہ سنگدے پن کسب ٹھرایا
اول پیشہ ڈو مان شوہاں اپنا راگ بنا یا۔
راگ سرو دئے باجے تاراں نبی حرام سنا یا
گیا گوانا ٹولہ بالکل ڈوبیا وجہ گسرا ہی
قاعدہ وجہ معاش ایتھاں سمجھ حرام پیارے
ٹیلے تے سارنگی لیکے سار طنبور و تارے
امیر عامی ہے نام انہاں اہر کم شرع مخالف۔
ہر اک تائیں شرع مخالف تن کم ہراراں
نفل نمازاں ورد و نایف حافظ بن بستیاں
غلاماں دیاں نقلاں کرومی لکھنت بکاراں
بن کے بھنڈ تماشا کر دے گلے کفر سنا ندے
کنجرا ندے استاد میرا سبھی گاؤں دل سکھان دے
میرا سبھی زنا کاران دے مرشد میرا سبھی پیا سے
وجہ بیگانیاں مرواں گھٹن رناں ڈوم نکا سے
جھماندی داوی آئی ڈھولگ بھوب سواری
زیندارانندی داوی کیو تکر نبی ماسن بھائی

ڈو ماں تائیں داد اکھندے شرم نہیں جھانوں
 شرکاں لے راگ سناون اول لوکاں تائیں
 پیراں کو لوں منگن جوڑی شریکوں باز نہ آئے
 پوست بھنگ خوراک انہا نندی شرم جو ہے
 سرمونہہ ننگے راگ سناوے ہرگز شرم نہ کھلے
 رتاں وچ بیگانیاں گھلن شرم سلائییاں پائے
 کدھر شرم تے بھدتی ڈو ماں جدوں میراں گا
 جگنی چھلا بگا بٹنو ڈو ہو لک تال بجاے
 ماہی ہانی بھورے والا لیا بے اللہ جو آئے
 سجدی والے گھلن رتاں جتھے مرو پرائے
 لالاں جوڑی منگن پیروں کلے شرک ہلائے
 ٹھور پتیرے گاؤن گائے رتاں راگ سکھائے
 توہاں وہیاں گاؤن سکھن ڈاڈ مہ سبتی پکائے
 طفیل میراں مسلمانا ندیاں لڑکیاں راگ بنا
 کنجراں کو لوں دوہ دوہ کاراں کرویاں بگوائے
 سٹھیا نندی اجرت منگن کہ پ حرام کھائے
 گھوڑیاں گاؤن ڈھول وچاؤن و سن لوگن ملاں
 بھٹھ امیری تے بھٹھ سجدی شرم نہ اونہاں
 نام امیرزادی تے پٹھ گندے ڈو ماں
 دیا وچ گل طوق بیولے قیامت طوق زنجیراں
 و بھجیں گہریت ہووے میراں و گدی آئے
 مردہ میت بجاویں عاجز آکھن شیر جواناں
 چو تے پاس نہ ڈھکا وچھی آکھن ویساں تیر

کس کس وی ہر دادی اس گہر سمجھ نہیں داناؤں
 لکھاں رتاں لالاؤ الہ گاؤن چائیں چائیں
 پیر فقیراں مدواں آکھن ڈو ماں رب گوائے
 ڈو منیاں لالا سناگا رال ڈو ہو لک گلوچہ پائے
 لکھ لعنت بے غیرت چہرے رب قدر و بجائے
 سجدی والے خضم میراں سی کی کوئی آکھ سناے
 وند دنداسہ کچل اکھیاں و بھجیں مرو پرائے
 چیر لوالا راجھو ڈو ہولار یلا لوالا لیا
 خضم کو پتا سجدی والے ہرگز نا شرمائے
 آجے ہی سجدی والے بندے بے تیراں لنگ لائے
 بھوسے والے تاری آکھن برسوں بھولائے
 دادی والے سمجھ تائیں کی نقصان اٹھائے
 ڈو ہو لک گھڑا سجاؤن واپی خوب تعلیم ولائے
 دادی پوتریاں نوں کالیں والے گوان سکھائے
 جھانوں غل غل تائیں و انگ شیطاں پکادے
 گاؤن سننے والیاں پیالے ورنج ڈیرے لائے
 خضم میراں سجدی والے میں کی و تال اکھاں
 امیرزادی ڈو ہو لک لے بندی و بھن لوک تھائے
 الحیا من الایمان بھن نہ مونتہ کالے
 مالک سچے کریں ہدایت ڈو ماں قوم شریاں
 وچ کھلو کدے الہنی پٹن ول سکھائے
 جیوند اچھا توں بھکھا مردار جا کھن شیطاناں
 میراں جھوٹھیاں کرے لقریفا لعنت جھوٹیاں تائیں

وینا نوالیاں روزِ حشر توں منہ کہے دا ہوں
 لعنت ریدی وین جو کر دی تالے سننے والی
 شیطان سکھاوے ڈومتیانوں دین اتھرا
 کچھ پیغیر مردہ پکڑ یا باوسے ویناں کمازن
 ہجرت راگتے منگن والا ڈو ماں پیشہ واپسی
 منہ سے ماس ہونے ہرگز دور پھرن جو منگدے
 ڈو ماں گو مٹی جنگ پوست دی حقہ وفاقا ہائی
 و صیلاں بیٹیاں رماں تائیں شے ڈو ہوک گل دیوں
 گاؤن لے ویاؤن والے سب مرید شیطاناں
 گاؤن منہ والے ساعے چھپے دین شیطاناں
 سدا جیہاں تے ڈو ہوک والے ہین دھتے کم دیکھاں
 مال سزوتے ہجرت راگاں اس حرام مہ جیہاں
 وچہ پیاں مرداں گاؤن ڈو منیاں بدکاراں -
 ہر منگدے لگا کر دھیاں گھٹن وچہ اجلا سناں -
 ویکھن تے دکھاؤن والیاں حضرت لعنت پاندے
 کپڑی قوم اجہی پٹری ڈوم ہراسی تالوں
 کپڑی قوم اجہی پٹری درور پھردی منگدی
 گاؤن ہور دکھاؤن والا پیشہ دھیاں سکھاوے
 تہ کوئی وین ایمان اہنا تھے بے غیرت بیدیناں
 سوراں وانگوں غیرت ناچوں پھردی والیاں
 ستر حیا تہ یاد اہنا تھوں یا و ستر منگدے
 حدیث آیت حرام ہون راگتے سزوتے
 ہاں جو حرامت راگتے سزوتے ہاں ثابت نفس قرآنی

کتیاں وانگوں روزِ حشر توں کریاں ماریاں روین
 قبروں وین کریندی انکھسی اندر پھرتے کما
 یلگے ماں رماں تائیں پلن راک سکھاوے وین
 گھوڑیاں جوڑیاں والا اکھن ڈاڈھسی ہاتھ لارا
 دینوں دینوں گئے گواتے خاک تھیاں سزوتے
 چھ حدیث رسول الہی سزوتے کھن عالم دے
 رب سے دینوں گئے گواتے خاک تھیاں سزوتے
 غمی خوشی وچہ کھیاں والا ڈوم ہراسی
 کنگ شیطان سارو تاج سارنگی ہون دیا
 شیطان اہم ہتھ تھو سچ اندر پھرتے
 جیل تھانڈا دھن واپس دور وین
 مرید شیطاناں دھن تائیں کچھ دھن بیٹیاں
 شرم حیا تہ غیرت آہن تے کھد لکھتے
 پینو پینا سب پھردی والے تھیں کھیا و تھیاں اکھاں
 دیوتاں توں شرم تہ تھیں تھیاں سدا تہ
 ہن گاؤن لے ویاؤن دھیاں و سنا تالوں
 لباس خوراک حرام اوہتا تہ پھرتے ہین گندے
 ڈوٹی سجدی والے ہو سکے ہوکل منہ پانڈ
 وین اندر روزِ حشر توں ڈاڈھسی رب لہناں -
 تہ وین دھیاں کھریں لہنا تہ یاد و تھیاں سزوتے
 دینوں دینوں گئے گواتے خاک تھیاں سزوتے
 کسیند ہینا تہ کھیاں تھیاں سزوتے
 ہاں انکھسی ہینا تہ کھیاں تھیاں سزوتے

تے ہرگز صحبت کرن نہ بھائی چہری قوم کیا فی
 سزاں نال جو گادن سندے کار حرام بچھا نے
 مسلمانوں رہو علیحدہ ڈو ماں قوم نہ چنگی۔
 گوال جھوٹھیاں پئے سندے وٹھریں داریں تھال
 نمازون روزیوں پہلے دیتوں ایہ شرمان میرا ہی
 شایخ اونہاندی وچوں کچھ نہ شرتان بھائی
 پچن گادن پنڈیں جا کے شرم حیا و نجائی
 لباس خوراک حرام کچھراں دی اجرت راگ نہاں
 شرم حیالوں سے استغنیٰ وچہ اجلا ساں بہندی
 یکاری تے یاری لانا وہیاں دل سکھانے
 کچھراں تائیں حیا ایمان نہ ہرگز ہے جھو لال
 اک واری کوئی تیدہ رب دا ہے بدکاری کروا
 نہاں پیشہ بے شرمی دا پھڑیا وچہ جہانان
 ایسی سجدی سے سر کھلے ہے افسوس ہزاراں
 وہیاں نہیں نکاح کر تیدے شرم حیا و نجائے
 اوہ وہیاں بھی بے شرم اجہاں بہین وچہ چوبائے
 او تھہ عام اجازت ساہسی چوٹھے سپہ پار چھانڈ
 مال پور بھائی شرم نہ را ئی تھیں سوو کے کرے
 بسے افسوس اتہیاں کچھراں تے ملعونان یاں ہیرا
 ہر دم تاپنڈاں کچھراں رہندیوں آون حیا نوا
 کچھری قوم اج روئے زمیں تے کچھراں لو لوں مندی
 چہرے ساہسی قوم میرا سی لگتے تو ہور اتال
 تے تاپنڈاں تے پور پھینک میرا وقت تھلا ماں۔

شیطان بھولائے رب گوائے کاہ پڑھن زبانی
 لہو اکھل بیٹ تے لعود لب بھی بھلا کائے
 مشرک شرک کفر دیاں گلاں کر دے سندے بہنگی
 لگے جاہل شنتے والے بچہ نہیں نامرداں
 بس غلام چل اگیرے ہر کوئی کیتا پاسی
 وہیاں لیکے پھرے پنڈیں خاک تہاں سز پائی
 رتاں سب شیطاناں قادم بے فرمان خدائی
 دولت کھٹن کچھ پھڑے کھینٹ انہاں ناں
 چھریاں سے وچہ لگے وہیاں کر کے راگ سیندے
 ہر اک نال سلاون وہیاں شرم نہ ہرگز کھانے
 کچھری قوم بے غیرت ایڈی سچہ نامعقولان
 اکھیں نیویاں وچہ چھانڈے نال شرم سے مروا
 وہیاں بٹھاون وچہ بازاراں شرم نہیں شیطانان
 کچھراں کیہ مسلمانیاں وانگولوں قوم کفاراں
 وچہ بازاراں مندیاں کاراں کردیاں رب گوائے
 موٹھریاں کر سیاں تے چرٹھ بیٹھن دیکھن ریلے مارے
 جیکوئی ہتھ پیرا ہے پیسہ اوپر پانگ بہاندے
 کچھراں جیکر شرم ہووے کچھ گہریں نیاون پردے
 ہر دم تا نگہ رہے بدکاری رب نبی تھوں گیاں
 دیوٹا بے غیرت رب گوائے بچھن نامونہ کائے
 وچہ معاش کماو لو اے کار انہاندی گتہ سی۔
 کچھری شرمی وچہ اول شرم تہ ہے کم ذاتاں
 لکھیال مرداں سے چہرے بچھن وچھن خاص عواماں

دولت کھن والاپیشہ کنجراں کیہڑا چھڑیا
 رب رسولوں کے گواتے بریاں کماں والے
 بدکاراں توں روز حشر دے دوزخ ملن سنرائیں
 نیکیاں پرے ٹنگے ہوسن زانی حشر دیہاڑے
 دوزخ دیوچہ ناتگ زہریلے جے لڑسن اکواری
 پیشہ والیور توں سن لو دنیا چارویہاڑے
 وقت جوانی ساہنسی چوہڑا ہر کوئی آن بولا
 جواج وقت بازاری رتوں عقد نکاح کراؤ۔
 خصماں والیاں سداسو کھالیاں پتروہیاں جاون
 پتروہیاں ایسی نعمت ہتھ نہ آون لکھیں
 جنہاں کسب کیتا بدکاری وچہ بازاراں بیکے
 دوزیوچہ بہت سنرائیں زانیاں تائیں ہوسن۔
 سون بازاری رتوں بھو دوزخ برے نکانے
 فرشتے دوزخ بہت تپا کے چہر کال مارلیا ون
 کس منہ نال ایہ بندیاں امت بہیریاں رب گوانیاں
 بازاری رتوں شرم کرو کچھ عقد نکاح چھڑاؤ۔
 خاوند کرو تے بنوا میلاں چھڈ پیشہ بدکاری
 قطع نسل اس پیشہ اندر ہوندی جان پیاری
 مہر کرو بے مہریاں چھڈ و خصماں نال نیاہو
 وقت بڑا پے خصماں والیاں کرویاں معوج بہاراں
 خصماں والیاں موجاں لٹن کرے خصم کماستے
 خصماں والیاں وچہ گہاندے نا کوئی فکر اندیشہ
 ظلم کریندیاں جاناں لے رتاں جو بازاری

چیکر شرم نہ آوے اوہناں میں کیہ آکھاں اڑیا۔
 روز حشر توں اندر دوزخ جاون گے منہ کالے
 زانیاں سپ اٹھوئیں ڈنگن کھاسن کسی بلائیں
 بن تو بہ جو مڑے پیڑے ساڑن گے انگیا رے
 چالی سالوں درد کی دوا ہوئی بہت خوارے
 کس زندگانی لے وچہ بازاراں کرو ایڈ پوڑے
 وقت بڑا پے مند میں طایں بریاں رب گوانے
 بے فرمان خداوند ہو کے دوزخ دیول جاؤ۔
 پیشہ والیاں سداسو ہتھ کالیاں اکثر حمل چھنواون
 رب گوانیاں پیشہ والیاں کتھے دیکھیں اکھیں
 زناں کاری توں دولت لٹی دینوں دینوں جا کے
 نیکجاں وچوں پیپ جو گسی کہا سن قسمت روسن
 ایہ موجاں ون چارویہاڑے اور ک خاک ٹکانے
 زانیاں بے شرم کاتوں بلی دوزخ وچہ وگا ون
 ہر اک نال زناہ کریندیاں سرتاں مول نہ آریاں
 چھڈ بازاراں تو بہ کر کے اپنا آپ بچاؤ۔
 وقت بڑا پے نہ کوئی بٹنی کچھسی خبر تھاری
 تو بہ تا کہ لو ایتھے اگے منزل بہاری
 بد فعلی دیاں رسماں چھڈ کے عقد نکاح کراؤ
 پتروہیاں خدمت کرے وانگر خدمت گاراں۔
 پیشہ والیاں بٹنی تگن آوندے جانے راہی
 اوڈیکے پیشہ دانی بٹنی گندہ اینہاں پیشہ
 کہاں حرام حرام کماون بہیریاں قسمت ماری

صیب پیارا ربا اپتا میرا شفیق بناویں
خیر شرع جو ٹولے رہا ساتھوں دور رکھاویں

جب تک حیواں رہا میںوں بتدہ خاص بناویں
روزِ حشر نول رہا ساتھ جنت ڈیرے لائیں

باب بیان ذکر اولہ چہ نام شیخ بھرائی و درویش

کریں دعا قبول غلاموں آس مراد پوچاویں
چوتھے ٹولے قوم پہاڑیاں گلاں کرن فروری
چوتھے ٹولے دیوچہ داخل شیخ بھرائی ساری
کہہ داتے لالاں والا دم دم نام بولیندے
فجری ویلے اٹھ سویلے ڈھول سارنگی لیندی
گہر گہر دیندے ٹاہراں پھرے گلون دانی جٹی
ہکمن دانی جٹی تائیں نینگر دتا پیراں۔
کھنڈ کر کے خیر سنوں گہر گہر رناں تائیں
لدھے دالیاں طرح سداون ہو رہیرے گاؤں
گوپی چند ستاون رناں پورن بھگت رسالو
ہر گہر گہر پانڈے پیرے رناں گیت سداون
کہہ لعنت بیدیناں رناں بیدیناں آن دوالے
کھیاں دھڑیاں پین دوالے وچہ پیرائے گلے
کتھوں ہوں غیرت والے مدوگار اسٹے
اہل اسلاموں سوز قلندر جوگی گہر گہر پانڈے
باندر پچھاں والے آون گہرے ہوں بھنڈے
شرم سلائی کنگھی ٹپی دسن گنتیاں تائیں۔

بس غلاماں چوتھے ٹولے کارن ظم ہلاویں
لکھ داتے نول سیون ہر دم نار پاتے پوری
کنگن والے جوگی تے درویش نہ رہن کٹائے
طبیب شیطانی گلوچہ رہندا بانگ شیطانی دھندے
لکھ داتے دیاں مدداں موہوں ہوں مشرک کٹائے
پہیرے مشرک مشرک کریندے عقل خداوند ہٹی
رناں تائیں مشرک سکھاندے خوف رب بچ پیراں
سی خرفیاں دو ہڑے پئے سداون شر آون تائیں
سسی ہوں رانچوڈ ہو ڈھول لکھنیاں و جاون
ہو رہیر تھری ڈھول جو سسی والا رناں ہوں ہنالو
خصم پوٹ نہ غیرت کرے متھے تائیں لاون
خصم بھی جھڈو کو لے ہونڈے ہراکن نہ موہنہ کالے
موہنہ سر ننگے کرن بیدیناں اللہ لعنت پائے
ڈھول سارنگی کنگان والے پنڈول ہوں دوراڈے
اگے ناں بے شرماں سب منہ چہا تھے
زینت زینت کھاون ہر نول پہیراں ماراں ل
ہس ہس ہوں دون دون سواہیاں کر دیاں بڑھیاں

راول جوگی سدپھاون ہتھ دکھاون گیا
پرے والی کوئی نہ لپھے ڈوہنگی دہنی پیاں

کتھوں ہوون رنواد لے غیرت مند اچھے
 جیڑی رن نہ پیرہ کر دی پہا یو غیراں کو لوں
 فرض رناں نوں پیرہ کر تا کدھن گہند ضروری
 ہر اک مانگت گہریں جو آسے کج منہ مٹیاراں
 بس غلاماں ایسے زنا تدی گل ہاوس ناہیں
 وجہ معاش اتہا تدی گندی ہے مردار پیارے
 کہہ ب حرام پہرائیاں والا بکڑے ساز شیطانی
 بھگن چڑھے کل پہرائیاں ڈھول گلیں لٹکائے
 ڈگلا ہر ائی لایا پنڈ وچہ وارے وچہ صف پائے
 ہتھ گوڑیدی روڑی آکھن منگن پیروں جوڑی
 دانے دہن پہرائی تائیں ٹوگے لو اون کٹڑیں
 رملل کے مٹیاراں پاؤں پھینیاں بے شرماں
 ختم مصتے ہوئی تیاری آن دہر و نکل ہوئی
 ہر تھاں چوکی پیر دہر و نکل آون رل مٹیاراں
 ہارنگار لگائے زناں ٹریاں تال پہرائی
 ختم دیوٹ زنا تے گو لے لدے وانگ جھاراں
 خصماں گھوڑوڑاؤن رناں کردیاں جان بہاراں
 غلاماں چھڈا یہ قصہ ایٹھے اگے ٹور پہرائیاں
 ساز و جاؤن گاؤن چہڑے ہین مرید شیطانی
 جسدن رب شیطان گویا لعنت طوق اٹھایا
 رباویہ پھیاری مینوں توں بندیاں موڑاں دینوں
 رب و تاجال زنا تداو لہ جسے مگر لگاویں
 زناں جال شیطانی پہا یو صحبت اتہاں مند سی

جیڑیاں پیرہ کرن نہ فیروں ساڈے متن کہے
 سد عجام متا و جھاٹا پانی پاکے بولوں
 جیڑیاں بے دیناں ہتھ ننگے نار پیا ہتھے پوری
 حکم بجا و رب نبی دا نہیں سطر سو وچہ ناراں
 ایٹھے قوم بہرائیاں والی سہو پھول بناویں
 اجرت راگ حرام پہرا و سرور کہن ہمارے
 چڑھدی بھگن پنڈیں پھر پھر جال دسن شیطانی
 ہر اک پنڈ وچہ پیرا مصلادانے گہریں لیاے
 رملل کے مٹیاراں آیاں ہر اک پیر متائی
 کفر شرک دیاں رسمیں اندر کردیاں سینہ زوری
 ہر کم زناں شرع مخالف ٹالن بات پھنڈیں
 ہتھ ٹیکن رب گویاں زوسن ماریاں کرماں
 ہر اک پیر سلائے چلی پھچھے رہی نہ کوئی
 بوسہ بازی دست اندازی شرم نہیں بدکاراں
 ختم کھوتے لے پھچچا پیر متاؤں آئے
 برکت پیر دہر و نکل ولے والگدے بدکاراں
 کئی دہر و نکل گیاں ہویاں ہین تک خیرتہ ساراں
 پہرائی ہین امام شیطانی تاراں جہاں وجایاں
 سننے والے مقتدی شیطان یا نگ سرود سہرائی
 اسدن رب تھوں متگ لیا سی وچہ حدیثاں آریا
 مسجد یا تاگ تے جال خداؤں منگیا سچھے یقینوں
 دینوں دینوں موڑن زناں ہووے کیسا ہانویں
 دورا نہاں توں رہناں چنگا چنگی بات پسندے

تے بانگ شیطاناں ساز سارنگی ڈھول طنبو بجاناں
 ہن سازاں نال سرود جو سنے نمازی ہن شیطاناں
 تے چہڑے بانگ شیطاندی سنے سازاں ل نہ جاون
 تے چہڑے دو کڑے طبلے سنے دوٹے دوٹے آئے
 لکھ لعنت جو وجہ معاش حراموں کھانا کھاوے
 ہومروار جو ڈھول دجا کے ہر نادا تہ منگدے
 مشرک قوم پھرایاں دالی سیون لکھاں داتا۔
 کیہڑی گولوں رب گویا داتا لکھ سیا تا۔
 لوکاں دے لکھاں داتا تسانوں دے نہ کوڈی
 بہا نویں اوہ کروڑاں والا کم تساں کس آوے
 بہنو ڈھول سارنگی توڑو دیہونہ اسدیاں ہراں
 فرض کیتا اوہ لکھاں داتا پھرایاں دے تہ دھیلا
 قیامت منہ تے ماس نہ ہو سی در در پھرن جو منگدے
 خوراک لباس حرام انہاں اجرت راگ جو لیندے
 جتنے کم شیطاناں اکثر ساہتے چہ پھرایاں
 مرداں تائیں گبر پواون رناں وچہ پھرایاں
 سخی سرور دے سوک ہو کر در در دیکے کھاندے
 کس دے حکموں ڈوم پھرایو لکھاں داتا جاتا۔
 لوکاں دسودانی جٹی نینگر داتا پیراں
 ڈوم پھرائی پھری چہڑے پیر دھرو نکل دالے
 وچہ دھرو نکل کرامبت پیراں کنڈاٹل کھایا
 اوہرو بنے کر کے رنان چن ٹل پیراں داتا
 رناں مروا پھلے رکے کر دے ویکھ خرابی

نمازی شیطاناں سنے والے امام پھرائی سناناں
 جد بانگ دلوے کوئی مقتدی دوڑن سمجھو رو سیا ناں
 اوہ بندے ریدے خاص رحمانی قدم نہ ہرگز پاون
 اوہ سب مرید شیطاندے پہلی سرور خود فرماوے
 اجرت راگ حرام پھرایو عقل تساں نہیں آوے
 لکھ داتے دیاں مدداں آکھن مشرکوں مول تہ سنگدے
 کیونکر قوم پھرایاں اسنوں لکھاں داتا جاتا۔
 پیر چہا نہ لکھ لکھ دلوے منگدے پھرن کیوں آتا۔
 شیخ پھرایو ڈوموں سمجھو کتھے عقل تساں دے
 در در خوار تسانوں کروا ہر جا بھیک منگا دے
 اسد انام نہ لہو زبانی چھڈو اسدیاں کاراں
 رلی مل جاون قوم پھرایاں لان دھرو نکل میلا۔
 ساقی حوض کوثر دے کہندے صاحب جو عالم دے
 ہو رہتھیاں چنگیاں کاراں راگول نہیں موڑ بندے
 ہینگر پادچہ ڈھول دجاون لیندے جنجاں سیاں
 جڑی جادو داکرن بیانا ڈھول دجاون دہایاں
 پراوہ خیر تہ پیچھے ہرگز لوکاں پئے اکاندے
 لوکاں نینگر دیون والا کیوں کر تساں سجاتا
 مشرک قوم پھرایاں دالی سمجھ نہیں بے پیراں
 گہر گہر چالی دیہاڑی دسن لے ٹوڑے متہ کالے
 ہر کوئی چھے ٹل کنڈے نون ٹول شیطاناں بھلایا
 پیر جو کہ او تھو ہے بے شرمی لکھن دل نہ چاہتہ
 اک اک سن نون ددو چکن چااون ٹل تسابی

بس غلامان چھیرنے لگے کرامت دہرو نکل والی
تے اکثر بے خیال رل جاوے حضرت پیر جو کھنڈی
جے پلے نا جائز جاناں تاں مشرک ہو بچی
ایہ سب رسمیں کفر شرکیاں کر دے کھٹیاں کان
جاو پیر دہرو نکل دے جو کھنڈا ٹل جتا یا۔

اہل اسلام بہر ایسے جو چھوڑ و کسب نکار سے
سازگاری ڈھول شریعت اندر رہی حرام تیا ہے
غلامان چھوڑ خیال بہر نیماں بہر کوئی کیتا پاوے
ہدایت دس خداوند مالک تیرا کم سنا تا۔

رب نبی وی تا بعداری آیا حکم رہا تاں
نہماں بہراواں دین اندر کجہ سستی کر کے جانا
عالم و اعظا پئے جگا دن چھوڑ و غفلت خواباں
سوالس غلام بچا سے ثابت قدم لے چلیں۔
زیادہ توفیق غلامے سیری محمد الاواں۔

میں تالاق محمد جوگا عاجز بہت ناتھاواں

لا تقنطروا جدا پڑھیا تدا سنگل سنگاواں
سارو حدک شان مبارک سدا شفاحت استمد بجا
ان اعطینک الکوثر ہے جیدا شان سچاواں
طفیل ایسی دینوں بخشین تلے بہن بہراواں
شاگردیایے میرے بخشین جنت مان چھاواں

رن کویتی باندی او تھی یا مشرک منہ کالی
تے چھڑی دوجی واری باندی ہوسے بیکٹ
قر میری تے جمع نہ ہونا کھیا سرور کی
ایہ ٹھگ بازاں روز خوشیوں وچہ انجیلوں
جو من والی رسم نکالی کوڑیاں کوڑ چلا یا۔

منگن پن کار نکمی نص حدیث پوکا سے
منگناں ساز و بلاکے پہلی مردار چوں کوئی کھٹ
رب ہدایت کرے جس بندے سنوں کون بہا ہے
جو من سی سو جنت جاسی کیا راہ کیا راناں

جس نے غفلت وجہ گزاری اس ڈگھانا پاتاں
روز خوشیوں ہوگن تدا مت خدا پچھو تاں
غلامان لگے کم او کھیرے پیتاں و سن جلاواں
چکا دیوں دنیا اندر قیامت چکا کھلیں۔
تا بعداری سرور اندر سارا روز لنگھاواں

پدیاں ہر دوں بلہ ساریاں کس منہ ظلم کھٹاواں

ان رحمتی سبقت غفیبی سن سن من بہر باواں
قدر ضعی و انبیاں سن گن رمضان ہر گز نہ گھراواں
صای نطق پڑھیا جس دن داسو سو لغت کھاواں
ماہی خوش قبیلے بخشین ساریاں یار آٹھاواں
مرشدیہ استادان بخشین و سناں آکو سداواں

باب بیان بولہ پیم راول جوگی کہ بدیے دروغ غوطن اند

رہا کرے قبول غلاموں میریاں نیکنے عاداں۔

اکوں لولے بچوں کارن ہن من علم اٹھاواں

پنجواں ٹولہ راول جوگی کسب جنہا تکے کندے
 ریدی مارخوار جہا نول غیب و سن اخباراں
 موٹھے جھولی ہتھو وچہ سنگلی پھر جھٹو مرند
 پیڑے لوکاں طالع و سن گہریاں کجہ نہ ساراں
 پیڑ پیڑاں خبر نہ کوئی کیا ہوتاں کل پیارے
 تے کی حق کسیدے ہونا لکھیا پاک الہی
 جہ فرشتے پاک رسول نہ جان غیبی خبراں پہانی
 سنو عزیز و مسلمانوں جوگی قوم لو پیڑے
 کتے شناسی کتے براگی کتے برہمن بن وے
 جیکہ خیراں غیبی جان نال کھینڈ نہ منگن ہلا
 ہر دھجھوٹ ہونا ہے پیشہ گہر گہرے رجنڈے
 آکھن پیل اپی چو دیوے کل بلال جاوے
 قرعے تے سنگلیاں سب بندے وچہ پرائیاں رال
 نھان نال فریبیاں لوکاں و سن و زحمتے
 وکھن تھہ نیک نیاں ریاں و سن جھوٹ نکاے
 پیر پیراں پیراں رال جو گیا سد بہا و ن
 وہ مشنڈے ہتھو پھر پینڈے ربا خوف تے لانی
 جوگی پیراں شہم نہ چاہے بیتوں ہرگز ویرا
 لعنت ربہ کی جھوٹیاں اوتے و سن دلوان نیاے
 کلام پیدیاں پچھن سنوں کرین علاج چنگیرا
 کا کا کا او انا پرا سترج تیا ند سے
 وکر کے دیہن رناں جوگی قوم لو پیڑی
 پانچا ن راول جوگی کافر گئے گوا تے

لعنت اللہ علی ا کاذبین رب تعالیٰ کہندے
 کافر کفر وں ڈرن نہر گز لعنت لکھیا کاراں
 ہتھو وکھن تے و سن خبراں گہر گہر پھر نیاے
 غیب خدا بن جانے کپہڑا جھوٹے طرسن تاراں
 حمل حقیقت مینہ ک پینیاں کدول کسب ہا سے
 چہڑے و سن غیبی خبراں خاک تہاں سر پانی
 جو گیاں راولاں پیدیاں نال کد ہر و نہ خبر ہو پانی
 کافر مشرک گئے گوا تے کرن کھینڈ ہتھو
 جھنڈال و انکوں سا ناک نکالن کسب پینڈے کندے
 دیوے ہوئے خزا وے میں ہرگز کتوں نہ سنگن
 دن پہلے تے سب جاگ بہ لاریہ کل موہوں کندے
 ہراک تاپیں گریہ نہ و سینڈے خوف نہ ربا سے
 کا ادا نہ پھر تگدے کرن فریب ہزاراں
 کل فریبیاں جھٹھے ہو سن اگے پاس وکھن
 حملال سے و پیر نیک و سن اللہ و لول ہا سے
 ہتھو پھڑا دن نوراں مردوں امنہ تو اچ نہ لاپوں
 رناں ہراک نکالاں پوچھن شرم جیا نہ کانی
 جے کترایع ہو دیوے میری ویساں ہال و دھیرا
 خصم خیال ہو ریدار کھاتہ نور و لول ہنڈا کے
 جو کونکوں میں چاویاں تابع ہو دیوے میرا
 ہتھو کھانڈے سنگلیاں تے غیبوں نہاں شہمانڈے
 کفر مشرک سے و سن ٹولے وین نیبہ کی ویراں
 روز شہر لول کاڈہ شکر و شخ طرسن آپ سے

بعضیاں زناں جو گیاں کچھن اپنے پاس پہا کے
 اوہ مرد و جوانوں رو سے زناں تائیں
 لڑکا دس لیا کچھ او تھیں مٹا پاس گوانڈن آوے
 لکھ لعلت مکار فریبی سر و چہ پینے گھٹے
 واپس چہ اپنی کرے پھر اچھا لڑکا کھین
 تے جو کیر ہو سے لڑکی اس گھر جسامی نون سے
 تینوں سچ نہ ہر گز کہ ہادی جھوٹ تسلی
 جڑا ہی جاو و اکیرن پہا تہ کہہ سن مرداں
 فیسی خیر الی و تن دالے خشر ہو و زامنہ کالے
 پہا تہ و ایچہ شیطاناں نو لہ تیرے ایس جاناں
 مال تو رہیاں متکدے جو کچھ سب حرام کما ہی
 کسب حرام ایسہا تہے بالکل پینے تخصیب الہی
 گھر گھر جھوٹ مرید پھرے گھمکدی پیرا تو
 سو چھال رکھدے چو پیرا تو اگھو خاک نہاں سہاں پانی
 اگھو داندہ ڈھاری مٹری چھڈن تا کچھ پہا سے
 رنوں مسلمانوں سن لیسو کیوں یہ عقل گواہی
 پینے خیر الی کوئی نہ جائے خیر قرآنوں آئی
 یا ایسہاں فریبیاں کولوں نولیا ہنساویں
 کہہ شرک ویاں کمال چھڈن مسلمان بناویں
 پینے ایسہاں سچا سمجھن یا مٹ سکھیاں
 تہا ر و پینے زاہد لنگدے ریاضتے لاویں
 مسلماناں زناں رباویں ایمان سکھاویں
 مشرک و مخالف چہ پیرا تہ لہ سید راہ لکھیں

حملوں مینوں وہی یا پینے جو گی دس تبا کے
 اس حملوں توں لڑکا جمیر اشک پھر لائیں
 فلانی سے گھر ہو جی لڑکی لائیں آکھ سناوے
 اکثر ہونا لڑکی زناں جین نہ کٹے
 ان ویہ اساتوں ہن کچھ تینگر ہو یا رستے
 تینوں لڑکی آکھ گیا ساں سح خیر توں دسے
 راول جو گی قوم نے بھی دینوں دنیوں چلی
 دین ایمانوں گئے گواتے لسن زناں مرداں
 پوچھن تے سچ مستن چھڑے و درخ گئے زالے
 غیبی خبر نہ جانے کوئی بن مالک دل لاناں
 یہی خیر انہا تہوں پاناں ہر گز نہیں پہلیا ہی
 کنگ دوتا سے ساز و جاون چہڑے کم متا ہی
 متھیں تلک تے لکین صھوتی بن برہمن و اہی
 ہتھو پگڑوی دانگ ہنوداں کھروے مکر گانی
 زناں مرداں ٹھاک لیجانے پھرے ٹھنگانی
 ایسہاں فریبیاں کولوں پھو جانو سح حدائی
 دسن والے سن والے مشرک کافر و اہی
 وانگ شیطاں پہلا سے ڈالنے کھے فضل سچا
 نہک کما ہی جو گیاں دس کسب حرام چھوویں
 جو گیاں کولوں کوئی نہ پوچھے جو گی قوم بلائیں
 خیر الی غیب و سید پیرے طہرین سچ ہاں
 کہہ شرک توں کرن کنارہ مان جنت جائیں
 مسلماناں بہتاں بہتاں جنت جا بناویں

و عانیں سینیں غلاموں بتا تا تمہیں کراہیں
و عاء غلام نہ رویں ریا کر مقبول خدا بتا

تقدم بقدم محمد مکی کی کہ فضل چلا ہیں
اکوں چھینویں ٹوٹے کارن چاہتے ہیں

باب در بیان ٹولہ ششم پیراں بے پیراں آنا تک مردماں سان لوح را چو ایں ملکسین گمراہ و بدراہ کشت

چھینویں قوم اک پیر سیدنی پیر پیر پیر
پیر پیر پیر کسب بنایا اون پیر چھپا میں
و عانیں نصیحت کہ نہ کرے لوکاں شرک کھانے
چھوٹے لارے ویکے زماں تدر لیتد پیراوسے
نال فریب لیتدے دنیاں بنکے ولی خدا سے
نڈراں نال ضرورت رکھدے و رہ چھپا میں دن
کھوٹے اوٹھ مند و قانو الے خون غریبا پیتدے
پیرے اکد رفیق پیایے پیرا کی قول کہیا
کر و عانیں نوکر ہووے ہو یا مرد تساندا
ورا اک کاغذ گھیا ہو یا اندر موہنہ و باندا
وے تعویذ کہیا جا لڑکے تول نوکر ہو جاندا
نال تعویذ چھپا پیر زاوہ نوکر سے کر و اتدا
اوہ کشت نال تعویذ ال پنیاں و نہیں میں
برکت جنہاں تعویذ ال کیوں مقول ہو گیا
چھپا نال تعویذ ال لوکاں شینگے شلو اتدا
جس رفیق میر بنوں پیراں و تاجچوٹا لارا

منگن میں و ہنگامہ تھا کہ و کھوٹے پیر
وینہ تر تیر چلیے نال کھنڈے غریباں دن اڑا
اولٹ و طیفی شرع مخالف نماز ان ہو پیرا تدا
اکھن جاہ ان پتر ہو سی نہ و شکر یک خدا
ولیاں کی ضرورت و ہنگامہ جو کرے پیرا
پیر پیر پیر پیر پیر پیر پیر پیر
مل تعویذ چو انی پیکے او پیر ہر لکیندے
لڑکے پاس اسرافے کتنا نوکر ہو تول ہو گیا
پیر شیبانی کے کاغذوں جلد تعویذ لکھا تدا
سو نہوں کہدے تعویذ شیبانی او پیر ہر لکھا تدا
لوکاں نوکر کر نیوالا در و شکر لکھا تدا
لیوں نہ پچھا لکھ لکھ پیر و چھپا تدا
ہو متفرق بیسیں پیرا لکھ لکھ چکا تدا
تپوں پیر پیر پیر پیر پیر پیر پیر
شمر نہیں کہہ آتے ہستو چھپا پیرا تدا
تانتا تانتا نہ ہو یا نوکر پچھا پیرا تدا

آخر و تن سالان چھوٹے ہو یا وہ پورا
 بن باپ بیکار تھے لڑکا لڑکی ہو یا تھوڑا بڑا
 یہ ہو چہاں گیاں جڑے لٹن عالم سارا
 ساقے ملکیں ایساں پیراں شرک پانا اور
 گھوٹے اوٹھ صناروقے تینو ہونا خوب نظر
 نڈال کارن غیبی خبراں نینگر یون لارا
 ہو ہو کر کے لوک اکٹھے کرے نگر سارا
 بعضے مال کھریاں کھیندے دوروں کرن
 ایسے باناں ٹھکان کارن ہوندا ہنہوشکا
 تے بعضے روئے دل آسمانا پختہ کرن تیار
 پیسے بدینے کوٹے کر کے مال اوچاڑا
 ان المیزین والیاں تیاں صادق سن ہزار
 روٹیا تیزوچہ گدیاں والیاں شرک تہا یا ہا
 دیوے بان پیراں اوتے ہر سال داوتارا
 فلا تھنا و آقبر ی عید گپہر بھلا دن مارا
 بینا تہے روز مرید جو ہر گز نہا بن ورکارا
 کافر شرک کنجہ بند و بیعت و چہ شہارا
 عام لوکاں مار گامی تخت روال اسوارا
 خاندان ج شرک سکھ اتدیر بدعت جاں کھلا
 شینا اللہ عیبراں لٹا و مرطہ ملکیں دو بار
 سنے کوئی تہندے پہاویں کرے آتے اوتارا
 ہمارا لہندے پیراں پستہ جا مہر مال
 ہر اکٹھے کرن علیہ مرید کریندے ہنہوشاں

والد اپنے وی جا لیکے لگا کرن گزارا
 سلطان محمد نام میرا وہ جانی پار پیارا
 پیسے زاونے نہ مڑے شرکوں پیا قضیہ ہمارا
 اگے عام لوکاں جاہل اللہ حافظ یارا
 ایہ چھا ہی کارن مرداں زماں جال گایا ہا
 نڈ مریدان نیرے آوے پاندے شور کارا
 نینگر کھریاں دوٹے آون آیا پیرا ہا
 تے بعضیاں مال میرا سی رکھ کے تار و تارا
 تے نڈ تیاراں لیکے بعضے بناون محل چو ہا
 منگدے منگدے تھکن ناہیں سن گل بزور دارا
 حویلیاں پختہ تے گہرے پختہ قبرا و سارا
 اخوان الشیاطین ہراوا حکم خداوند پیارا
 کرن طواف و والے قبراں متکھے ٹھکن یارا
 درہے چھماہیں کرے میسے سن پتھوں و لہ
 چیلے سد سد نڈراں لیتدے ویسپاہ عقارا
 ہماوین کلمہ سہرے چھٹن حرص تدر ہوشا
 ہر اک حق و عا نہیں کرے خاطر نڈراں یارا
 وانگ پیراں کہ کر دایہی حق تہی سوارا
 بن تھمول پتہ اوکھلا رن پٹہن تھو پتہ
 ادا نولہ شرک کریتدے دیگر کون و چارا
 جیکر چرن نہ ملکیں ہوندے ہوتا ہنہوشا
 عرض کر دجس حاجت کا می حاصل ہون
 کوئی پتہ کوئی منگدے دولت خوف تہ پتہ

کوئی آکھیا حضرت پیرا من فلانی سو اتھی
 کریں دعا میرے حق پیرا من فلانی ہو سے
 جلمہ بدوتی رن تینوں درگہ نذر لیا و میں
 بعضے آکھن حضرت پیر افتخار نامہ لکھ دیویں
 اکثر چوری چوراون ڈنگر حصہ دیوں پیراں
 رتاں آکر عرضاں کردیاں یار ملا دیں پیرا
 پیرزادے ہر اکدے تائیں لکھ تعویذ پھر آندے
 پیر فقیراں عرضاں نذراں ربا خوف نہ رائی
 جاہل اتنا مول نہ سمجھن جے کچھ دس پیرا نڈے
 جے اختیار ہووے کچھ پیراں دور و چھرن نہ منگدے
 ایہناں پیراں لوگ بہکائے شرکا نول سکھا کے
 پنچتہ محل چو باسے پکے قبران گچ کرا سیاں
 دوروں دوروں روضیاں اتے رنا نکر و یاد ہایاں
 پیر خانے جو ہونڈے میلے جا نڈیا رب گویاں
 پیراں دو مال دانگو بہا نیو سپاں ہیں ٹھہرا یاں
 لیتے باچہ نہ ہن مولے چھہا یاں جو ٹھہرا یاں۔
 نصر حدیث پہلا پیراں یاں کہن پیرا یاں
 سو نہیں یاں رتاں و کچھن کارن آتیا نو کچھ پہلا یاں
 سورت نور اندر ہے لکھیا پر وہ کرو ضروری
 وہاں آکھ لگ کنداں پر دیوں کرن جووی
 پیر نیچا پی کرن خرابی شرع مخالف ہو کے۔
 کنجرا نڈے گھرو میرے کرے نذران لین رکاے
 کنجراں جن کرن دعائیں لٹینی آون ہمارے

دیہو تعویذ تے برکت تیری رن پیرا کی گھوتی
 پیر زبان و چون فرما سے ہونٹھ پلا تبتلاوے
 ایہ تعویذ اسدا اچھو کے کیوں ستوں کھول پلاوے
 چوری چکر کر کے لیاواں چچہ اساتھو لیویں
 حرام حلالوں فرق نکوئی بعضے پیر فقیراں
 نذرتیاں جو چاہیں لیلے رحمت کریں فقیرا
 چوری یاری والے ہر کوئی ہن تعویذ کراندے
 روپیہ پیسے لئی اتہانے جال فریب لگائی
 دنیا نوالی دولت ساری اپنی کہیں لیجانے
 گہرو چو پیٹھے رہن ہمیشہ کرن تہ سوئے ہننگدے
 پیر خانے بیگانہ شعرون بہا دیں و کھو ہیا کے
 عمارتاں روضیاں الیا پیراں اول سماں چڑھایاں
 ایسیاں تاں کارن جو حدیثاں چھکانا یاں
 لعنت اللہ ذرات المقبور چھکا ہون تاں
 در چھہا یاں بو ہا ملدے تاں کرن ادایاں
 حکم خدا رسول نہ و تن حرصاں نفس و دہایاں
 پر وہ جائز نہیں ہے پیروں گپاں چارستا یاں
 کس وچو سپاں لکھیا پیراں پر وہ کرو نہا یاں
 پیرزادے جو گھنڈا ہا دن تار پیا ہن پوری
 رب تبیدیاں بیفرما تاں ہون کیوں حقووی
 دین نبیدا ہے بدلایا مگر پئے ہتھو دہو کے
 مجرے و کچھن کنجرا پیراں اللہ ولوں ماسے
 کنجرا کھنڈے وہیاں چھن پیرا کہیں ہمارے

تذراں کارن کرن دعائیں پیر خلیفہ سے
 کہ کتابان فالان پاون رنان لٹن ہارے
 کچھ اختیار نہ پیر فقیراں سمجھو اے مونہہ کالے
 لڑکیاں کے گل بھتیاں پیراں یوں دو آپاے
 ایہ کیونکر مرت کسے نوں یوں آپ جو یوریا
 غیر اللہ ویاں دین نیازاں بعضے پیر پارے
 ٹوپ اوچیرے گلوچہ زلفان نوکر نال ہراسی
 طیلے مے تھارنگی کھڑے پیر صاحبے ڈے
 گھر مٹھے مٹیاراں آون جیہاں نوں جو اتی
 مال حرام حلال پیراں کی لکھی جھج کرا تی
 پیر فقیراں دین محمد کھیل تماشا جاتا
 لھو الحاریث مراد سہرودون پیراں کھو بھلائی
 پتا مرنیدان نیٹے آکے ہو ہو کرن پوکاراں
 بیدیتاں اتے پیشمال رنان استقبالی آون
 جس گھر پیر ہوراند اویرا آون رل مٹیاراں
 مونہہ کر تنگے پیر فقروں دس لوگ بلافا
 آگے پیراں تذراں کارن سہرٹہ مٹی پائی
 کفروں شمرکوں منع نہ کرے اہل پیر پنجابی
 وقت زمانے پیر پیرے کھتے سن ایہ چالے
 کدوں اصحابی پیر پیرے پیر مریدی کر دے
 کن اماں وچوں پیر و نوکر نال میرا سی
 پیر جیلانی بدروزانی جو محبوب سبحانی
 کدوہ تذراں لیندے پیرے نیک اندیکے سبابا

راتیں ڈیرے کرن او تھامین شہے وچ
 کتاب کپڑی وچ لکھیان خبراں من لوک کتاب
 ماں پیو دے نالے پیراں ہینگے رب اٹھلا
 سال بسال زیادہ اک اک نتاں تیک دوٹے
 لڑکیاں گلےں و دھارے پائے اندر شرح نہ آہی
 کھانیاں اتے ختم کہیں دے کم کفرے ساکے
 چھڑے ٹکڑے بھوج تھلے مریدیں پیر کیا سی
 جیکر کوئی پھنڈا ہونے کد کوئی آوے نیٹے
 پیراں ڈیرے وکڑے ساز حرام بچھانی
 بیشک اہل پیر لٹے جو وینوں نظر چراتی
 راگ حرام قرآن حدیثوں کیوں حلال بچھانا
 بے فرمان ہوئے پیراں جیہاں تار بچانی
 پیر متاون آون اکون گاؤں شرک گواران
 پیر متاون چلیان رکھن ہارنگار لگاؤں
 پیر متاون گائیاں متلین پیروں آہدکاراں
 دیوتہ شہم چورناں کھلن میں کی اہان کھانا
 پیر تہ اکھن رناں تائیں پردہ کر ہومانی
 تذرتیازاں کارن پیراں کتھی وین خرابی
 کس اصحابی توں ہی ثابت دسواے مونہہ کالے
 کپڑے پار تھیسے بہا سہو وینا لٹن جڑے
 پیر جیلانی پیر پیراں کدے کدے کدے کدے کدے
 کدوہ درور منگدے پھرے رکھناں گلیاں
 کدوں کھچھڑے اوہناں ظالم و ناک قصایان

کہیں سے پارسی سے پیر عمارتیں کچ کر لیا
 پکیاں قیراں کسے حکموں کی آسمان اٹھایا
 کوہین تہہ لو اولن والیاں کیوں رہاں یاں
 کہیں سے ولی تہا سے چون پیر مریدی کیتی -
 گدیا لوالے پیر پنجابی کر دے شرک ہزاران
 گندہ کم جو کفر شرک سے پیر فقیراں ملے
 وین مچھی اور گانہ پیراں قدر نہ پانیا -
 اول بجا اور مرید کھارن غوثیہ حفظ کرا یا
 قصہ کوتاہ لیس علیہ امرنا فخر و پیر لوز کچھو
 ہر ہر گلاں پیراں اجکل لویاں کیتیوں جاری
 کہیں مریداں دعوت ہوئے جد کہا نیو ماہرا
 خلاف رسول اوہ ہوندی دعوت ہر تھاں چو
 سفید پوشانوں دکھ ہانڈے غریبانوں کھہ ہا
 عام غریباں چاول کھے نکول موہوں ہا
 آپوں ڈھڈ بھڑو لیا لوانگو بھڑو کھوپ پلاول
 پھر جو کوئی پیر خاٹے وہ چاٹے ندر نیازان
 بناں نیاز مرید جو جائے کھانڈے وال لونی
 نال کسے دے مول نہ کھانڈے خودی تکر ماسے
 نال خزانے لکے ہوئے دکھ غریباں دیکھے
 خزانیاں والے بوہے چکے لہندے ندر نیازان
 دیکھو نبی محمد سائے کھانڈے نال اصحاباں
 اک مجلس وچ پیر سائے اصحاب پیراں
 چاہئے ہوتا پیر پیراں بجا ہر رو سے

غریباں کو لووں لیکے نڈراں مار یا کون بنا یاں
 ان المہندین کو لووں شرمان کیوں نہیں آریا
 ہو کے پکیاں محالوں وارے پیر یا کون ادایان
 راہ شریعت کسے نہ دسو کر دے شرک پستیوں
 وعظ نصیحت کسے نہ کر دے جھوٹیاں بن ساراں
 تاجدار سی پیر پیدی پیر خاٹے چھڈ چھڈ
 سب احکام شریعت لو سے کر کے لہندی
 عبد القادر شکی لہند کہہ کے کفر گوا یا -
 ما شکم الرسول فخذوه پیراں یا ونہ آ یا -
 بدعت جاری کریں والے دیکھن شہ خواری
 لہندے خلاف شریعت اول این پڑھانڈے
 رونی چاول و وقتہ مانڈے ربا خوف نہ کھانڈے
 دنیا نڈراں تول کئی حقے پیر ہو رین لنگت نہ
 پاتی وانگوں شورہ ہوتا کہاں غریب و چار
 بچا سارا پیر لنگھانڈا چنگے چنگے تھاؤن
 عمار شورہ چاول کھانڈے پیر کا کہ
 سٹریاں بھیمان مارن متھ پیر کا ورونی
 نڈر پیر دے لاند فیہ اوٹھو گھو گھو
 اکثر سستی وچ نہمازان پیر کر بندے سائے
 غریب و چاٹے شہ کو شری لیا دیوں کھانڈے
 اکو کھانڈاں سدا پیر اک تھاں سب جیا یا
 جھوٹیاں سرکاراں اچ کھانڈے نوین قوا غلاماں
 چیرا کرے خلاف انہا نڈا تہ پیر پیر پوی

جنہاں دین تپیدے اندر گہروی شرح بنا
 کتاب قرآن مکمل کر کے پڑھی آپ الہی
 نے جسدا حکم نہ رب نبی نے سالوں کیتا پہانی
 پیر فقیر نے غوث قطب سب تابعدار الہی
 پیر فقیراں اجکل پیارے گہروی شرح بنائی
 ہر جیلے کسے نال وسیلے دولت جمع کرائی
 کسینوں بخشن بیان گانیاں کسینوں نال
 ایہ بھگبازئی پیر فقیری لہن دی اولیائی
 رہا یہ لوٹیرہ ٹولہ سالوں آپ بچا دین
 پیر مردی اجکل والیوں سالوں ہٹا دین
 صفائی و لدی کارن ہمانو ہوندی پیر مردی
 کوئی بھجوائے قیراں اولے کوئی تصور دتے
 حکم خدا رسول نہ دتے نہ نیا اندیشے
 عرس کریندے قیراں اولے سندن سبکداریاں
 دنیا کٹھی کرے ڈھنگوں چیلے آکھ دتے
 قیراں میلے جائز تائیں جکل والیو پیر و
 یعنی کہیا پیر پیر کی قبر نہ عید تاناں -
 پیر فقیر و سنت پکڑو چال محمد کی -
 قرآن حارثت حق الف پیر و نہیں مناسرتے
 اوٹھانوالیاں پیراں تائیں منگنوں چاہن پورنا
 پیر فقیراں کپیوں قبروں بیشاک چاہن مڑنا

ب گوائے انہاں کبختان خاک تنہاں سپائی
 کیہڑی بات جو اللہ مالک سالوں نہیں مانی
 ہے اوہ بدعت ردی ہوئی بہا دین پیر نواری
 جیکوی اپنا حکم چلاوے ڈوٹا وچہ گمراہی
 گہوڑیاں اوٹھانوالے ہوکے کرے پیرن گمراہی
 مگر فریاں نال بہاؤ دنیا مگر گمراہی
 کسے نوں نینگرو والا لاروے پناہ الہی
 کسیتوں بخشش والے لارے اندر حشر ستائی
 ہستی توں سرکار ساڈی جھوٹیاں مار گوائیں
 قبر پرستی پیر پرستی ساڈی بوجہ نہ پادیں
 اجکل کیونکر ہوں صفایاں دین شہر ک پلیدی
 کفروں شہر کوں کوہن صفائی نور الہی نسنے
 نماز و زیدہ پچھن کوئی پیراں گندہ پیر
 پہلے عرس نہ جائز قبریں کر دے بی تا آمدان
 شاویا تو انکو قبول نہ سناؤ چیلے انکو لوں لیند
 لا تجعلوا قبری عید اسمہم و من فقیر و
 وانگول عیدال حج قبریں جائز نہیں کرناں
 نویاں گماں سبتوں بریاں سگمراہی پکی
 کل باعیت فی النار پیراںوں چاہن پیر پیر
 غیب مردیو بھلے تیسے چاہن نہ دکرنا
 ورنہ قادر مطلق پیارے وچہ ہر اقاں ہرنا

ساقی حوض کوثر دے کندے کیس علیہ امر قاتا
 هن اما لیس صد قہومس و پیراں چاہن پنے ڈرنا

باب در بیان اولہ اہم فقیران بے پیراں خلاف شرع کہ
 از علم قرآن پورا فضیلاں بے بہرہ اند آنکہ لباس مومنان و کتوت
 کا فراں رند و جاہلاں خصوصاً بے نمازاں بر خالقان سبھی رکن نزدیکو
 این اولہ پو شیطان بسین اوزن شریعت محمدی است

پیر و پیران نفس حدیثاں چاہے بقیہ
 و اٹھری مویجاں کرمانند و منور و نور
 و ہویاں اے پیر مندر ہر کمال کوین
 حل مسکرام کہاون سرور و شرماعت
 و لوچاں نمازاں پڑھے ہیں شیطاں ہوا
 یہ قرآن الہی ہو کے حکم شرک سے
 سرچھ سو ازان پاؤں پیر و کمال کھاون
 سواہ پیوں سواہ الہی پیراں کھاون پیراں
 و اٹھ خرواں تارک ہو کو پیراں شکل بنا سے
 و اٹھری مویجاں ساژن آوں و پیراں
 آتش نال حجامت کرنی کتھے حکم ربنا
 چاہے کہ پیراں ہونداں پیراں
 سر مشہ جسے سواہ الہی پیراں پیراں

بس غلاماں قوم ستوں و چاہے قصہ کرنا
 ستواں اولہ فقراں و الاعلموں و ام نہ تے
 کاس لنگوٹے پاؤں و ٹوپی و اٹھ خرواں
 پوست بھنگاں قیونال کہاون و شرماعت
 نماز روزے و راہ و لنگوٹے فقور کھاون
 منہ نماز پیری پوٹی چھڈو و اللہ ماسے
 بے فقراں کتھے کتھے پیراں کھاون تنگے
 بے فقراں و ہویاں اے پیراں کھاون کھاون
 زانوں تنگے پیراں رکھدے مسلمان کہانے
 بے فقراں و ہویاں اے پیراں کھاون کھاون
 کتھے حکم پیراں و الودا پیری مویجاں منانا
 و انگریزوں آتش پوچن جیسے اول شیطاناں
 غسل نہ ہرگز کو پیراں پیراں پانی نال کھونے

وہیہ مکانات حلال گدن جیوں جھنڈے شیطانی
 ڈہو لکٹ سارنگی ہر دم جسے ولیاں ڈہسے
 راگ سرود حرام اچھا ہوں یکجہ آیات قرآنی
 نذر نیازاں لوگ جو دندے حصہ لین گمانی
 دسٹن کپڑے پیسے پیسے نوکر نال میرا سی
 کہڑی منزل اندر فقرو راگ حلالی دکھاؤ
 جیکر راگ نہ سنیا کدیں حضرت نبی سوہاے
 راگ حرام شریعت اندر شاہد نفس حدیثاں
 کھٹی کارن نال میرا سی فقراں نوکر رکھے
 دتیا کھٹی کارن بھنیاں سر مہ مٹی پائی
 پیرو لی سب کھانڈے ہیں کل پیسے سارے
 رتاں چھڈ فقیری کرنی کتھے حکم الہی
 رتاں پاس پرائیاں رکھن اپنیاں چھڈ کاے
 فقراں اندر دین نبی دے گہروی شرع بنائی
 جیہڑا فقہ نماز نہ پڑھا ہے مردود الہی
 اقبوالاۃ والیاں مزاں فقرو کی کوئی پڑھا
 بے نماز ہے اوڈا جاوے تاں بھی کافر پکا
 اچکل پیر فقراں ملے اکثر کم شیطانی
 چن کاون بھنڈاں وانگر پین کسب جانان
 بعضیماں جہاں رکھایاں سرتے وہوون ناں باز
 سوچیاں بعضی چڑا کر تے بعضی نہیں کرائے
 بعضی ناو جانڈے جاہل کہتے ہر علمو جایا

دو مہیلا سی کنجریاں بھی حاضر رہن گمانی
 لوکاں سد پہا دن کارن کرے مگر تیرے
 آرتا سارنگی فہو لکٹ باج میں شیطانی
 مال نرسیاں کو لون لیکے کنجراں بن تاواوی
 پنج تن پاک اما مان باران کوئی آقاں کہیا
 یا کسے دسے پیر اپنے دی دستاویز لیاؤ
 نہ اصحاباں ولیاں پیراں نہ حسین پیارے
 بالکل کار شیطانی ہے ایہ پکڑی چال جہنمان
 طبلہ تے سارنگی کھڑے مرد رتاں آپھتے
 خلاف شریعت ملی ہوئے کوئی لعنت ہو لیا
 اچ دو وہ پیون کارن مگر سی اول ترک نکاری
 حضرت عقدا پڑھاے ہیں خاک تساں سر پائی
 بیگانیاں رتاں تینگر اولالے دیون جھوٹے لالے
 لیس علیہ امدان فہو ما دینی حدیث بتائی
 بے نماز ہے کافر مشرک خیر قرآن سنائی
 پھر بے نمازاں کافر کہندا ساتی حوض کو شرد
 پاؤں اوپر سوکا جاوے آکھو مشرک کیا
 اول راگ سرود سنیدے تار ستار بجائی
 ڈہول دجاون گہر گہر چن شہرم نہیں جو ہنا
 دین نبیدے ہوئے مخالفہ رتے رہ بجائی
 دین جھنڈے ایہ ایہ مول پیسے منہ ہواندے
 بالکل کوڑاں عورتاں کوڑا چھوٹے الزام گمانا

بعضے پئے و جاوون تریاں جو آلات شیطانی
 گل و چہ تہ تیغ لمی پاتے بعضے تھیں باون
 بعضے سہلے چونی رکھن بعضے اوہ مناوون
 بعضے کن پڑواوون پیرے مندراں دن کنہار
 کچھ پیغمبر و می بابت یا سیرا منواؤ
 بووی بالیاں دے ستر کھدی ہندو اہل کی کو
 متھے آگوں وال مناوون پڑو فرمان نیپیری
 بالاندے سہ سائے رکھو یا سائے منواؤ
 رگر مناوون داہری بہیر کٹر م نہ ہر گز اہی
 ایتہاں تھیں داہری تائین موئے زہا چھپاتا
 داہری رب سے مرداں تائین تربیت جو تباری
 بعضیاں فقراں منگن والا پیشہ کسب بتایا
 بے نمازاں خادم کرنے نذر نیازاں کارن
 مال بچھنڈ جو منگے پھرے ہو سی حشر ندرت
 حضرت نبی اساتے کہندے منگنا مال دہاؤے
 نبی کہیا جو رسی لیکر بالن بھار لیا وے
 گھوڑیاں اوٹھاں والے منگدے سخت داناؤا
 ایہہ چنگا اہاں جو بالن و چین محنت کر کے کہاں
 نبی محمد سرور سائے کہندے سن دل جاتی
 و بی بی غرض نہ فقراں ہرگز بیت کت چیلے لینا
 ربا چہ پڑے دین اندر بکو تو یاں کلمان کرے
 پھر و تیرا تے لوکاں تائیں دین اولاد لاسے

ہتھ گلاب گلوچہ منگے لوکاں ہنگن جاتے
 ایہہ سب شکر ککھاوا لوکاں کرے تیا کارن
 بعضے زلفاں زانم انگوں چھاتی تیرا کچھ جان
 ایہہ سب باتاں شرع مخالف بات اساتے
 آگوں پھول تالو گچی ہر گز نہ منواؤ
 داہری ہتھوں نامنواؤ اکھیا پاک تہی
 خلاف شریعت رسمال کرے ہر ہتھ گندے
 چوہاں چوٹے و چہ سہ اندے ہر گز نہ رکھو او
 سائے و چول تاپاں ایسے پیغمبر فرماؤے
 داہری تاپاں و انگوں پاک کن رت جاتا
 جنہاں استوں پاک و انگرہا تا و بھین خوار کی
 چیلے کرے پھرے ملکین نواں طریق جنگا یا
 و بی بی غرض نہ چیلے رکھدی نذر نیازاں کارن
 منہ قے گوشت مول نہوسی سوال کریدی شامت
 کم یا بہت اوہ آگ انگیارا و نچ جمع کر اوے
 و پچھے کرے گزارہ اپنا منگن مول نہ جاوے
 کفر شکر کدیاں سماں سن ہوگاں سے جاگے
 کہہ سے اوٹھتے خادم لیکے لوکاں نہیں مانن
 و نچ بالن پئے بناوون مین کسب تاواقی
 نینگر دیندے پھرے ملکین کم چھنڈ جنگا مان
 کرین ہدایت ہادی مہرے چھنڈن کم کرے
 لیکے مل تعویذ نہ دیوں پیر فقیر و چارے

مکریاں ٹھکان کوڑیاں کو لوں سناؤں پچھوین
 راجان غلام نمائی اپنا رحم کما و سن -
 بریاں وچہ شمار نہ آون رحمت کریں چھوویں
 عمر پیاری وچہ خرابی کرویاں گئی خدا پاء
 یارب جان نمائی گنبدی غلام نہ کچہ کما نیا
 غلاماں آس قصدی سناؤں پلے ہو رتہ کائی

تا بعداری سرور عالم قدم بقدم چلا دیں -
 بہار گنہ واپست زیادہ کر کے فضل مساویں
 محشر اندر مالک میرے پڑا پارنگا دیں
 توں ہمیں بخش ہدایت منوں ورتے ترے آریا
 ان رحمت سبقت غضبی سنگے من پر چایا
 بس ہمیں اٹھویں ٹوٹے کارن چاہے تو علم اوٹھاؤ

باب بیان بودہ تم زماں بے ساماں آنکہ در تبیس کردن اناذیں

ہستند و مخالف شرآن و حدیث روند و از غیر مردان خصوصاً از پیرا

و فقیراں کہ ٹولہ گمراہ است پر وہ نکند و بسو حدیث الحیا من الایمان ہج

التفاسات

ٹولہ اٹھواں رناتوالا وینوں خبرتہ رای
 جو چاہیں سو کرویاں و تن کون انہا توں موٹے
 دین ایمان و لوڑ انہا توں منگن شیگر کہتے
 میںیں پیر فقیرین پادان جو گیاں آتھ دکھاؤں
 زول جوگی سد بہاؤں سٹے شمران بے نیماں
 یا تدریچہ نچاؤں آکے کہ وچہ مرد و بیگاستے
 ہو زرداری کرن تما شے رتاں جو میاراں
 پیر فقیر گداؤں آتھے رتاں ویکھن جادوں

اکھ شکر کیاں پتلیاں تے ایہہ بیانی جہ مکارا
 شرم حیانتہ آتھے نہ تے کون انہاں سر فٹے
 نیکمراں کارن بہ جھلاں جادوں غنیمت و بیگاستے
 قول آوتھے متھے سکرین بہ پیراں و فٹے بالی
 مرد و بیگانے تھہ پھر اڈوں شرم نہ کہہ لیسان
 نال اتھا تے آتھ کہیڈن لھنت ریت جھانے
 شرم سلائی کیتا ہویا اوکھن بدکاران
 تھہ جوڑن تھہ لادوں گوڑن گادوں پیر متاؤں

سیرت صورت عجب نہایت واقف ادب تیاروں
پگڑھی قلم تے مکر زمانے سے ترازو تو لے

بچے کر بولے ہو لی ہو لی خوش خوش موم آوازوں
کہہ ما اول لکھو سا نون میاں جی کر بولے

بیان رسوم ہائے زمانہ لولہ شیطان کہ مجسم بہر اہی است
آنکہ بر تارانی و خاتما مان بی پائے پر منہ رقمہ تراوان اولادان
طلب کنند و از خوف خدا پر خذر نشوند گویا اس طائفہ از رحمت
و رحمانیت اللہ جلالتا بہ در صہ عایت دور افتادہ است و از دین

میتن سخت لے بچہ

ہک لسی دو و عدد نہ دیوں ہوری کالاہر مناوں
جب تک ویو طیر کا کہ ناچا پٹرن خاتقا ہیں۔
تے بعضیاں سنگ دیوتا پوچن دینوں دینوں گیاں
لسی نالوں پانی چٹکارہ پی ٹسکی کھا میں +
تھہ نا پاوں پھلان والی ران شیطان لیوے
اسدے نام بدولت پھلاں چھڑیا ویکھ لیتاں۔
ہک سر تا ہوں دین نہ چار و جہن گہڑن کوئی جان
ایہ سب رہماں پیارا رہی سا نون روز لکھا ہے
کاؤں اوڈان ادسیاں پاوں شرک نہ اللہ پاوے
او ہومرودہ خاوند من ۱۵ آہن دینوں گیاں -

ہک نیل نہ پہنن و انگ ہتھو داں مسلمان کہاوں
ہا کہ کئی دیہاٹے و کھڑکیندے ان ملاوں ناہیں
بعضیاں قوماں سٹی پوچھندیاں بعضیاں سوچ چہاں
جس گہڑیاں یا ہوں سچاں پیاسے کہاؤ ناہیں
ہک پہنن پھیل کلاب چیتا پھیل چاندی سوے
پھیل جوہ کوئی و ڈھسکا ہٹدورتاں ویکھ بیڈینا
ہک روز جمعہ داسر نہ پاوں منگل وار نہ ہوں
ہک پہرا والی جھرتیاں سر تا پانی پاوے
جھرتیاں کسی نام نہ ہوں میل و ڈھسکا ہٹدورتاں
رتاں جسدن مروا کوئی سر لوٹ ہوں رہیاں -

بعضیاں نان شامان پوچھا تھی آکھن تائیں
 جد کوئی کم کسے نون چائے پچھ مزید ا کوئی۔
 یا کوئی ٹوے ہوئے تائیں بچھون کوئی بلاوے
 وقت ٹرن دے آگ پانی دی کرن وچار ہزاراں
 بعضیاں قوماں دے چھ بیلی عورت بالان والی
 اٹا بھڑ کے کاؤں کرو لیاں کسے پروہتا آئے
 پتھا چٹھے کتا بیٹھے کتا ہیو آکے بیلی۔
 ماہل گور اوے پرتھ ٹاؤے کہے پیکیا تدا آئے
 دووہ والی بے چھان اولنگے آکھن دووہ تہندا
 ہک گھڑو بجی آئے دہر کے دووہ نہ ٹر کرن ہا ہی
 کم نواں جدیا کوئی لاگی آئے تیل چو اون
 جیٹھ مینے بعضیاں قوماں سار بناون تائیں
 لڑکا لڑکی جیٹھا ہوئے شادی جیٹھ نہ کرے
 بعضیاں آکھن ڈوئی جیٹھری پانی آگ نہ چائے
 وقت بیماری ہتیاں رسماں کرویاں بگوریاں
 بعضیاں تیجے تپے کرناں ٹوٹنے کرن پتیرے
 منجھی او تے چرخہ ڈاہکے او پروین رضائیاں
 بعضیاں رناں ٹھیکر قبراں لیکے گل وچہ پاوون
 وچہ ستائے کہی جا ہتیاں کیاں تہاں وٹاے
 اک راہیاں نون آکھ ستاون ساڈالے جا راہی
 بعضیاں لیکے سو تر کچا کر دے گل گتس +
 بعضیاں مچ یا ڈور سماں داران سہ سو کرویاں ٹوٹے
 پاس فیواں پیراں جا کے نیوے سنگن واہی

مالان وچوں بکل دیکے سنگھن بیاں کوراہیں۔
 ٹر دے ہوئے ٹھیکر کھار دے ایہہ بد سنگھنی ہوئی
 یہہ کے ٹر دے کرن وچاراں شر کون باز نہ آئے
 ایہہ ہندو آں والے سب طریقے پائی رسم گواں
 پیٹھہ چرن نیلا کڑیہ سخن گنے موہنہ کالی
 سمجھنا بولی کا و انوالی نہ آنا دس پاوے
 بیلی موہنہ دہوندی چو دیکھن آکھن ماسی میلی
 ایہ سب باتاں پھٹیاں ناں پیا شیطان سکھاو
 کتاب کہا دن نہ ہرگز سکدا ایہ کی دہاڑا پندیا
 ہک چھکے چھتیاں ناں تین تھچکیا لے بہا ئی
 جیٹھ مینے بعضیاں ناں پھٹھاں مولہ کھان
 پھوٹیاں سوت اٹیرناں تائیں پیاں کوئی راہیں
 رناں گھروئی شرع بنائی روشن روز خشر دے
 اوو جا کے مکے حج کریدی پیا اپنا بتاوے
 شرکواں کھول ٹھوٹیاں ناہیں ہونڈیاں ان ہوا یاں
 قبر بناون نمبر داران کھتیں ملن سویرے
 دہو کھا دیکے تپ چرخے نون چاہرن رب و نجایاں
 سمجھ نہ رناں تو اں والے خود تاپوں مر جاوون
 کیاں چوراں توں لے دھاگے اندر کھا لٹکا دے
 اپنے ساتھ لیجا میں اسنوں ہودن مشرک راہیں
 اپنا تاپا ورتھاں چاہرن متدین راہیں گن
 خصم نا لایق ورجن ناہیں ہون نکھے وئے
 پھیرے خصم نہ وچو رناں خاں تہاں پانی

سرم سلائی کر کے رناں جاوون چیلین پیر میں
 کلبے پیر چڑھتیاں کلبے پیر گھوٹے کلبے گھوٹے
 ہاک ہاک پیر چڑھتیاں ہاک ہاک ہاک ہاک ہاک ہاک
 بعضیاں رناں لے سرم سٹے قسرت کہوں بائی
 ستاں راہندی سرم سٹے پاندیاں کر کے ٹوٹے
 ہاک روزے غیر اللہ کے رکھن آس مراد تنوری
 ہاک سکھتیاں جان دہرو نکل چیکر نیتا کر دے لکھ وانا
 ہاک دیتیاں بچے لکھ وائے نون چوہنگا لے جان
 ہور ہراں بریاں رسماں جیل رناں پائیاں
 ہندو آں دے تہوار جو کرے حضرت خود فرماون
 راہاں وچ پراہاں مرداں گھرن جا مسیاں ان
 بعضیاں رناں لوہی دیون اپتیاں ہیاں پھان
 سانوں وچ چھینے سانوں زیتو ار پکا و ن
 لوہی بالن سنگن لوہی مسلمان کہا و ن
 لوہی والی راتین رناں ہندی لاون گجان
 جیکر نون ہندو آں دالیاں سماں کر و ضروری
 ہاک چوکیاں دیون لکھ وائے دیاں سدن گھرن پائی
 مشتکیاں بیدیتاں کہیڈن مارے خصم چہا ندے
 چیلو جوگی قے اک چلی تہاں گھن کرن گزارے
 شاہ مدار سالار بزرگمال چیلدیاں بین ہراں
 چال دیہاڑھی رمل رناں پیدیتا بے شرماں
 پاوون پھنیاں بدواتاں سکھن لاہن ضروری
 پنڈی بھٹیاں چلو پھنیاں قدم پھرو سروسی

لئے اولاد بہترے ٹوٹے کرویاں جان فقیرین
 پیر فتح کلبے پیر لہجاوون اللہ توں لکھ سوڑے
 کلبے گھوٹے شاہ تہوں نیتا گھن چوٹ خداوندنا ہرا
 وچ پور ستیاں تہاوں پیر گھوٹے کہوہ جانی
 خصم دیوٹ نہ ورجن مولے ہوں نہ لکھ دوڑے
 پیر اوڑھے دی دہن شیرینی نارب پاپتے پوری
 نیتا دیون والا کھرا کھوٹے پیریاں جاتا
 کلبے ہراں مرد بگھتے ہرگز سرم نہ کھا و ن
 رمل کے مسیال کوٹراں سنگن ماہو ماہیاں
 مسلمان اسٹے پیلے ہرگز نہ کھلا و ن
 سرم تیانہ آوے نٹے کہاسن دوزخ ماراں
 ہے ایہہ رسم ہندواں والی کرویاں مولنہ رہیاں
 اوڈھ کر کو نچر پئے بیدیتاں جو ہاڈھڑا کاوون
 ہندو آں دے تہوار جو کرے دین نی بدلاون
 تااں جلاوون ہندو آں مانگوں رب بکھ کرویاں ہیاں
 موٹر گوا کہاؤ بے دیتوں نال رب پاپتے پوری
 چیلیاں بن کے کھیڈن رناں جوگی تار بجائی
 بہرائی جوگی سدن تگرے کر دے جوڈاں چاہندے
 خصم دیوٹ نہ کر دے غیرت اللہ ولوں مانے
 نام کرن بد نام بزرگان لکھ لعنت بدکاراں
 ڈھول بہرائی نال وجائے گاوون ماریاں کرماں
 بعضیاں سکھن موٹہ چماناں رب پاپتے پوری
 بعضے جاہن چوٹے جوگی ہو کے رناں ابرے

رناں تے مشتتہ رملی قدم رنگہ پائے
 بندیاں چھتیاں والیاں جاوے ہر کوئی اونہاں
 ہار سنگار لگا کے رناں ٹریاں پیر مناوے
 گہر گہر تھان سخی سرورے چوٹیا تو انگ نیلے
 لعنت ربدی رن کو تہی میلپائے وچ جاندی
 ایسے خضم دیوٹ سداون جنت بونہ پاوے
 تے بعض گئے گوائے ونوں گو لے رناؤا لے
 اوس میلے وچ جا کے رناں جلیباں تھہ پھڑاؤن
 اوہ ڈوہنگ پانی کھڑے رناں کرے جو من بہاڑے
 ایویں ٹل و ہرو نکل والا جاچن سن یاراں
 جیوں کر رناں چنھے اُتے نہاوندیاں بدکاراں
 ایسیاں جان اماں اُتے میلے سارت کرن باؤا
 بجھیاں جاوے شاہ رحمان تھہ جیہا کہی گیان
 وقت بنی ہے ویکھو وچ مینوں ناں جان میلے
 سن کوہینوں سلہاول پرہہ کوہنوری
 ہراک کو لوں پر وہ کرنا رب سچا فرماوے
 مرداں کو لوں کر اپر وہ گو پیکیا ناہو وے
 ویکھو آئیں بے شرمی بہینوں مرداں نال پیرا
 ڈہول سارنگی مستکے دوڑ وکیاں وڈیاں بھو
 پرے والی رتم ہٹائی اچکل پیر فقیراں -
 مرید نیانوں پیراں کو لوں پر وہ نہیں ضروری
 رناں گل وچ پلو پاسے سجھے کرن فقیراں
 فقیراؤں ہرے کہے کم کفرے سارے

جتھاں یاراں ملتا مشکل دا اوتھے لگ جاندے
 بوسہ بازی دست درازی اوتھے کسے نہ دیکھے
 پیر اوہیہ تول لالاں جوڑی سب بندیناگاوں
 لعنت ربدی رنگے رناں ٹرے ول رنگا ہے
 خضم دیوٹ نہ ٹھا کے پھڑا پھرت گئی تنہاندی
 پھڑے رناں گھلن میلین و ہرو نکل نال لجاوے
 رن کو تہی ٹرے اونہاندی نال ٹرن موہہ کالے
 اوہ چیلے پانی وچ وڑے کہ خھماں سر پاوے
 خضم کو پتہ بہتندے تھے لعنت شرم نہ آوے
 جیونکر ل چو پاما جاندا ہے واقف جگ سارا
 بیدیاں خھماں سنے لیناں وچ کھاسن ہاراں
 شرم سلائی رکھیں پانی گرویاں جا کر توتاریاں -
 پیر ویاں والیاں رساں پہلی رناں وچ نہ رہیاں
 نہ اصحاباں وقت اماں باندیاں رناں چلیں
 رسم سوئم کھڑی چھڈو تاں رب پاسے پورے
 پور چھٹے ہنویاں گولوں ات گھنڈ لہا وے
 الحیا صن الایمان مومن من کھلو وے
 ہستن کیسڈن ہنڈ وکھلاوے کہ ہر روانہ آئیا
 اک تھوچوں ہرے والی اک شہر گنہ لہے
 کوٹھے مکرسی مایگک کے رناں کہن بے پیراں
 ایہہ بوٹ فریب ذہنی کہندے رب پائے پورے
 گوڑیں تھہ لو اوں ہمیشہ سچے کسی تھہ پیراں
 پیر تھہ پائیاں اکھن رناں کم کفرے بہاڑے

ہو کر کسی بدگلاں رٹاں کر دیاں کر دیاں
 کہنا پیارے چو گہراں تاپیں ملدیاں وچہ ہیاں
 سنی اولاد پھر سے دہائے سے مار دیاں کنڈاں
 تنگیاں ہو کے چھارو وڑوڑی آیت وار سویر
 حیکوئی شجرہ میں آکھن کیتا پاؤ فلا
 ماں پوچن والیاں تاپیں اتھی سچہ نہ آوے
 کاہدی ماں پچھانوں چھیاں مار کاوے
 جے کہ ہووے سچے ماما کیسے نہ لڑتواری
 رٹوں کر دے پوجا سندی پوراں کر دی نہ واراو
 جھکل ہووے خلاف شریعت کر دیاں مسلماناں
 کولوں کولوں ہیں پاخانے گلاں کرن ہو واراں
 اک وجہی توں مسلماناں پردہ کرن ضروری
 یا مسافر تال فکر ہے پیا لکھا ہے رسماں
 غیر اللہ کی قسم جو کھا تے اوہ مشرک ہو جاتا ہے
 بدنییاں کوئے کہے جے لادوں دانے کھو لیاوون
 کئی ایسٹرن پر لہہ کوٹھے تے جسدن لائے کہاواں
 کئی دہائے گل یا لائے چھہ ست پاون وادی
 ایسے پیار لیس کر دیاں سماں لکھاوے

چو گہراں کولوں چڑیاں لیت دیاں شرمادوں مایاں
 بارکل تنگیاں تھو کے چڑیاں لیت دیاں چاڈ کال
 رات دیوالی کر دیاں لٹوے کتے گز ارن راتاں
 ماں پوچن وٹاں واہن کر دیاں شرک گہیر
 غیبی خبراں مسلمانوں کون اللہ بن جانی
 جیکر سچ ہووے ماں پچیاں کیوں ستاؤ
 شالا ایسی ماں ہووے چھہ پڑی دکھ پنچاوے
 مسلمانوں نہیں ایہ ماما ہو کوئی سخت ہمار
 سدھرا سن ڈھو لک وپہر کے گاؤن موٹہ جاؤ
 یا ہر پکے کرن کلاماں ڈر دیاں نہ تاواناں
 اوس ویلے جو کر دیاں گلاں لعنت رب ہوں
 نہاؤن نہ ہون تنگیاں پیارے ہوون تداں تھو
 آکھ رتاں ہیں بہراواں غیراں کہناون قسماں
 ساتی جوض کو ترفے ساٹے پیارے ویکھ تاتے
 سو تک لیاں ایویں کر دیاں دانہ گھو ویاؤن
 ستھیں ہونہ کتھے لمبی دلوچہ رکھ مرادواں
 یو دیاں رکھن وانگ ہنوداں خاک تہا سر پڑی
 پر کہیا غلام ویاہت دیاں سماں سائو کی تباؤ

سوان سوات اسات پیاہ و شادی کہ زناں کنت

پھر کہیا دیاں پیارے رسماں لکھو کوہ تیاں چاہو
 اکثر لوگ ہنوداں والیاں رسماں کرن کیسے

سیکے ساتھوں رسماں شادی عمدہ نظم بناؤ
 دینوں دینوں گتے گواہ رتے رب نبی سے

چیکر گلاں وانگ ہنودان کرنیاں بہن ضروری
 منگن منگن جے ہندو اس والے کرے مسلمان
 پیر پیچر ولی تطلب سب عقد نکاح سن کرے
 دیکھو جس دن بابا آدم حو نال ویا ہے
 سب پیچیراں کیتیاں شادیاں ہو لک کون کے
 حضرت سرور صاحب ساٹے ساتی جوض کو پیر
 نہ مای کوئی منگن منائے ہندو ان وانگ تھارے
 اونہاں نالوں ودہ کے چیریاں کر دیاں سلما نال
 وقت نکاح جے کفر شرک دیاں رہماں کرن ہزارا
 ہوے لاکھی تیل چو اون رملل کے بریا ران
 تیل چو ہاون مائیں پاؤن ہتھ وچریندیا چھوڑا
 ہندی لاؤن مرداں تائیں جھن گائے پھرے
 سار سن ڈنک وجے رنان ہون ہزاراں
 جگنی چھلار بلوگا گاؤن چیرے والا
 اوہ ہونکے دیکے جگ سناؤن خصم دیوٹ اساو
 بستی پیرے گوت کنا لاکر دیاں سلما نال
 گانا سہر رستم کفر وی کافر بھجن ولاد زخم حافظ
 رنگ کو سنبھ رنگن جامہ نوشہ و سون کار
 اٹے ہتھ پواؤن سر مر رملل کے مٹیاراں
 آسٹرا پیرے کیریدن زماں عاجی ہون منڈے
 نوبیاں وہیاں والے سارے دیکھن پو ووا
 زدر تھال کٹوراؤن رملل کے بیدیناں
 لوگ چھڑاؤن نینگر کولوں کر دیاں مٹ وری

پنڈت سد پراؤ منڈورب نہ بابا پچو پوری
 سوو شراب تھوے وکھڑو کھڑو کھڑو کھڑو
 گرا تھو پیچر وچو ہاواں مسلم کھڑو
 گانا سہر آکھتے نہ بد پاکسہ نہ موٹھ کھال کے
 مائیں پائے کسے نہ پیلے نہ اوہ تیل چو اے
 فاطمہ زہرا علیہا السلام بیوا ہی کچھ نہ کر دے
 اتی اوٹھوے ہول نہ بد ہی نہ اوہ چا پٹری کہا رے
 لکھتے لعنت بریدیناں رمال روایاں رب شیطاناں
 لکھتے غلام پیارا دے ہن خوش نال پیاراں
 اتی اوٹھوے پاؤن زماں کر دیاں کفر گواراں
 نہاؤن ہون ترک کر دیاں زماں سب تون زماں
 تخت و پواؤن مٹھ کھلاؤن لیتیاں وال ہون
 گراؤ جاؤن گاؤن گند و گاؤن دل مٹیاراں
 کچھ سن شہراؤن ہانہا نتوں کر دیاں جگ او جالا
 کاپیو بہاکی گئے اسٹھے غیرت کنوں وورائے
 جے سب سماں کفر کدیاں کچھ نہیں تاواناں
 راضی ہون سوالا کافر بہناتد امونہ کا نا
 بالکل ہندو سن پیرے سلما نال لاٹھے
 اٹھ کر ولی رستم کفر وی مٹیاریں کدوں کو اہان
 دست درازی ہوندی اوٹھو وچن نہ شہر مند
 تھو پیر ہون دیاں بھن ناٹھا کن منہ کالے
 نال بیگانیاں کھلا دیاں نال شرم کو لیتنا
 بے شہ ماراج ہونیاں نال شرم کھلے پاری

سد لڑ کے توں موٹھ کھلاون شرم نہ ہر گز راکی
 آپس اندر درناں رل کرے دست و رازی
 سر لڑ کی سے نینگر کو لوں کنگھی سد پچھ اوں
 جڈھی کہن کنی گندھن ہور کنی بدر سماں -
 کھاسے چاہن لڑ کا لڑ کی پورن چوک کمیتو
 لڑ کی ننگی کھاسے چاہن شرم حیا و تجاریا
 خصماں والیاں ست رناں ل تیل چلی ست پان
 چھاٹھی رگرن نینگر کو لوں سٹخن پو اون نالا -
 چنچ آئی توں رلے رناں استقبالی جاون
 کنگھی پٹی ما جھماں کر ویاں چنچ و کھلاون
 ماسن ڈھو کا ستال وجاٹے فٹش پیدیا بولن
 سٹھی توجہ کالیاں گا دن لمل رب گواٹیاں
 کوٹھیاں تے چڑھ آون ویلھن زماں سچاٹے
 منو نہ طیار خاں جڈھے کڈکے دن لوگ بلاتاں
 و سہرے وچہ جہ آون چاٹھی رمل کے مٹیاں
 ہرے چنچ تے چوہ پوہہ و سچھی تان کھلون
 اوٹھ چوہے شرم ماں کر ویاں کہہ کہہ آکھ پیاں
 چاٹھی لڑ کے چیرا نوالے پاسہ مہریاں دہاراں
 اوٹھ چوہی لاگ بہانا کوڑا آکھ ستا یا پاراں
 رناں منگن لاگ اساو اچھی والا ویناں
 چاٹھی لاگ کیوں ویوں جلدی آگے خوب نظارا
 لپے رخم پے غیر ستا جہماں ایہ ہر ال اوہتا نڈا
 بعضی تھماٹس آکھیں ٹھیاں کینا کھیں کاراں

چھاٹھی وچہ ورواٹے گدھن پو غضب خدای
 شرم حیا و تجا یا سپہماں خصم بنائے پازری
 بعضی تھماٹس پیر نوشہ وکالی پانچا و ن
 مایہ پھانیاں خیال نہ ہر گز جانداں تھیں خھما
 دیوا نیچے بال و ہر تیسے روہ رب تہی
 ایہ رناں کھڑے کڈیاں بہریاں ٹو لیرب گوا
 ٹو ریاں گھنڈ کھلاون رناں نینگر یا سپہما
 ہتھ وال والیاں سماں کر کے رناں کرن موکا
 زینت زریب وندا سہ سر مہ ہار سنگار کھانا
 رمل نکیاں وڈیاں رناں دن چنچ لیاون
 شرم حیا نہ آوے بیٹھے غیبی گولے تو لہن
 بولن گند پھرا پو کو لے مہو ہو دون سواٹیاں
 پھر انک وو خصم کو پچھے کہہ کوئی آکھ سناکے
 لہجہ ویکھ جی شرم کر تھکے ہور ایدون کی آکھیاں
 ولدیاں چنچ بونڈیاں کے کر ویاں بچ بہاراں
 سوار و سپہ لاگ چنی و اجا چیاں کنول پوان
 اوہ منگن اوہ ویوں رناں ہونکے خوب نظارا
 اوہ ہر رناں اید ہر منڈی کر کے موج بہاراں
 ویکھن تے وکھلاون والیاں ہندی اوتھ کاراں
 چاٹھی لاگ نہ ہر گز ویتے آکھ چوہ تونان
 کنگھی پٹی سہم سلای ہویا اپرا پاراچ
 بے شرم ماشوں شرم نہ ہر گز ویر آکھ سناندا
 ہن توں ریا معاف کریں میں پڑدا متفقہ

حتی تکلیف وقت کھڑ کینیاں شرم گواون تان
 اللہ جو ایچہ پیر پووالہ لیاون ریلان و الال
 الحیا دین الایمان و چه حدیثیاں آریا و
 جد لڑکی نون و دیا کر جسے چوں چہولی چہ پان
 جہ و لا گہر دیا کہ لیاون گز کھاراں بولین
 نو تہ پو تہ سہر قول مانی زبان و اریلانہ کی
 و ای آئی تائیں پہلوں بگرکیاں ست کھوندی
 و ڈی رسم جمالت والی مسلمانا نو پہ جاری
 و یاہ کہ لیاون جہ گہر و ولاریت اکور کھوٹون
 نال بھینو چیاں شٹھا بازی کر دیاں بگوان
 سور سوسے و اکہن اولادان لکھ اہنتہ سر کھلے
 خردا بول جو آکھے بیٹے پو چھو مال و لاسے
 عربی یا ایرانی خرسی کیو تکر نیا تینوں پو
 قتی سورتے کڈ سوروی یقیماں بول ہن و
 کو لے ہوندے باری کھو تے گو لے زنا لولہ
 خرتے تے سور بتاون ہن ہوناون خصماں
 جمیا ہوا حرام بتاون اپنیال ویکھ اولادان
 جن ہوالیاں بہتر جانن حلال حرام کما نیا
 چھڈ غلاماں کہ ہر پو ل رسمال آکھ سنا ہر
 لڑکا لڑکی قبرین کھڑ کھے پیریں قبر پو اولون
 غیر خدا اول سجدہ کینیاں رہے ایمان نہ ذرہ
 تختہ پتھر منگ شنگن متا دن و سدا و لبر پیارا
 کا نئے سخن بہانڈیاں تائیں رسم کھروئی یارا

پھلاں ریلو بگا لبتو کا و ن دن پونان
 بے شرم ماں بے دینا کر دیاں نون لولہ کانا
 پرا جکل رتاں شرم حیا و نام لقمان و سجا یا
 ہترواں وانا گھو لوان چھو پیارے اسان لکھنا
 دای نون از تھی گو لے رل بیدیتاں نون
 و تھی ننگر تیل چوا کہ اندرو اریلانہ کی
 ہور ہزاراں کئی بیدر سماں جاہل لوک کرانہ
 دین اسلاموں خبرہ کوئی کرے بہت خوا کی
 رسم سوال سب ہنوداں نون و لوں کھمٹون
 اولاد نون ہنوداں ہنوداں ہنوداں ہنوداں
 سور بتاون شہماں تائیں شرموں نام نہ پتے
 کہہ سے ساہنڈول جیا بیاد میں کھٹا کھٹا
 یا تے کھو تے خصم تھانے و سو کھال مینوں
 سور ہنوداں کتا سب بہتر شرم اپنی و کھی و
 ہن ہن وون سوالے ہنوں ورجن نہ ہنہ کالے
 ایڈ بے شرمی و ہنہ زانے کر دیاں بہتریاں
 ایہ گل جنگی یادنا نون خود جانن نامراواں
 ہور کوئی کہہ چا کھڑ کھے اسچہ پو چھوٹ بولا یا
 سو ہا کہ پوڑ وراسوی سنگن نیاں ویکھ ہا ہن
 و ن پو تے شرم کالو لے جانڈیاں گادون گلون
 کھڑ کھڑ یا شرم کھایاں جائے ہنہ مقررہ
 چا جنگی شرمی جیا کرا چھو سب رسم کھڑا
 چا شہماں تائیں و دیا کر دیاں زمان سن سرواں

جانچی ٹر گئے ماں نینگر دی کردی خوب کھارا
 گاؤن آکھن لے فی بیٹھنے کھان سرائی اول
 لڈی مارن ونہرت اٹھاؤن پاؤن شور ککارا
 بہننا تے گہرتیہ ساہناں آکھن بن ولداری
 مایو بچائی کول تلچے گرویاں جدوں بولارا
 خلافت شریعت گاؤن زمان میں ہو رومال
 کامن پاؤن گاؤن رتال رمل کے ٹھیاراں
 وچہ وایاں بے شرم مال نون شرم حیران آئے
 فحش بیدیناں اتنا بولن شیطان بھی شرم آئے
 بس غلاماں دلبر والا دفتر تم نہ ہو دے
 واہ واہ ہمت یار پیاسے کیتی کوشش بیماری
 پر میں ہار کھلو تا فضلوں پیار بس نہ کروا
 ایسا عزیز عمیق اندر بد رسال والا زمان -
 زمیناں زمان گہری شمع بنائی ہو یار جہاناں
 غلاماں ڈروا ہو اتنا نتوں مندا حال زاناں
 جو کوئی مگر ایہ تہا تے لگے بہاویں شاہ زماناں
 جو پتر آوم کڈو ہشتوں سکھیا کم بھولاناں
 ایہ بے وقوفی ہو لہ کار فریب کماں
 ہتر یوسف جہے مفر کیتے قید تاواناں -
 بلغم جہے تے بہلا کے شیخ صنعان کاناں
 پتے مگر فریادوالے ربیاں بے فرماں
 ہتر سر ننگے کرن نہ پرو بہاویں پیکاناں
 جب انہا تہ کی بالکل گندی ڈاؤا جال شیطاناں

نچے پے ڈھونک وجے دے ویکھ نظارہ
 گاؤن دن پونے گاؤن کول سے جگ سارا
 گدھپہی سہی گاؤن زناں لٹول نیا رار
 بہمن گاؤن یار بنید شرم نہ بر خور دارا
 کوئی ٹھیاراں ورجے ناہیں عیب وڈا ایہ ہرا
 حلقہ بچین کے تال اٹھاؤن پن پان ہمالا
 ساٹھیا لوبہ گالیں دیون رب گواپیاں ناراں
 ڈھونک گہرا و جاؤن پہلے شیطان پیاسکھاے
 درجیاں ہٹکیاں مڑویاں ناہیں سو کوئی زور لگاؤ
 نوک زبان سناے رسماں ذرہ نہ اٹک کھلو و
 میں کچھ جز نہ دیون جو کا فضل کرے رب یا کسی
 میں چھپیا کس قدر لکھاے سو ہو نظاں دلدارا
 عبور غلاماں کڈ کر سکیں جہاں نہ بتال
 ایہ مکر مٹرائی کرن ہزاراں زناں حال شیطاناں
 زمیناں مرد و ستوں مرد ایا خبراں وچہ جہاناں
 دینوں دنیوں چاؤن جاؤن خوار کرن سلطاناں
 باروت مالدت فرشتے نٹھے بھلگئے حکم رباں
 ان کید کن بچا سو آریا حکم شہاناں -
 جو کوئی پچھے پیا انہا تے ہو یا جو اسیاں
 امام حسن نون زہر دلا کے کیتا کم ویرا تاں
 کفر شکر کول یازنہ آون رویاں رب جہاناں
 مٹھیاں گلاں کر کے کھگن ہو کے نرم زباناں
 ولی فقراں میراں ناہیں لٹن پیر پیرا ناں

یہ ہرگز سکیاں نہیں کسید یا بہاویں میں جان
 سکیاں پہنیاں قتل کروں گندہ شوق بنانا
 شوق صحبت کر کے مارن چکن پیاں قرآن
 یہاں یو گندے شوق انہا ندے کرو یا خوار جوان
 جدلاون نہ توڑتہ ہاون چال قدیم ز تاتاں
 اے مالک میں بندہ تیرا کر کے فضل بچاویں
 بن تیرے اے ہادی میرے کون کرے امدادان

یہاں یو کچھ اعتبار نہ زنا توڑن عہد پیمانان
 سچیاں تانیں قید کروں کر کے مکر بہانہ
 پراورک و فاقرب مجاوں کرویاں سخت بانان
 کرن پر ہنرا نہاتوں چنگا بہانوں پون جانان
 غلاماں چھڈ فریب مکرویاں زناں جال شیطاناں
 شہوت حرصوں دور ہٹا کے آپ سید راہ و
 تابع دار بنادیں سرور حاصل ہوں مرادان

سیان رسومات زنان مخالف شرع کہ در ماتم و خصوصاً در عشرہ مکینہ

یس غلاماں آس فضلدی کے آگہ سنائیں
 اللہ حکم مصیبت اے تیرے جلاواہ سنایا
 تن دن سوگ میت واکرناں جائز مسلمانان
 ہندواں و آنگ ستیں روزیں کاہنیں سکھوان
 وچہ عاشوریاں کان موکاناں کرو یا پیغمبراناں
 دسویں روز دوسہرا کرے واہ واہ مسلمانان
 ورسے چھماٹیاں سوگ گزشتے زینت کو یا نایاں
 میت سے سر ہانے واہ چھانٹی وچہ پاواکسے
 باں میت لے کرے گزشتے چھوٹے چھوٹے پانی
 گزشتے پانچوں ڈولن پانی جس گزشتے مردی
 آکسن ملک الموت فرشتہ چھریاں ہو جاندا

جو ماتم وچہ کردیاں زناں کر کے نظم بتائیں
 روون پٹن کپڑے پاٹن کدہرے نہ فرمایا
 ورسے چھماٹیاں پاوں پٹے رویاں رب جمانان
 ورسے چھوٹے شب قدر دہانے رو جس طرح لاد
 ہو ہو چھوٹے وین الاون شاگردن شیطاناں
 چالنے تک کہتے چھنے زناں مرید شیطانی
 دس پیاسے کچھ زحماں ٹھوڑیو چہ سوکائیں
 وقت نرے دنیائو الیال بہم کے کہاں چڑوکی
 کسی جد وید کے ٹرن کہ انمول پانی ڈولن جلائی
 زناں گزشتے شمع بنائی بہر کوئی ایسی کوئی
 ایڈوں گلوں ڈولن پانی ناقص دین زنا نانا

بچھ غلاماں کس نئے وٹھی پھیری نہ شیتا لیا
 جس دن مردہ مرد کوئی دوو نہ رکن واپی
 سو تک والی مے جے کوئی رناں ہتھ لاون
 بالانوالیاں آکھن رناں بے پتھیا وال چڑوا
 بعضیاں تیجے دسویں تیکر نہ وٹون مردہ ای
 دوروں دوروں آون روون لیل کے ٹیارل
 وانگول کتیاں تھان نکالن جیو کر کتے رووندے
 لعنت کرن رسول خدا ہے جو کوئی وین الا و
 لے ہوئے عذاب میت نول وین جو کرن وینا
 وین کریندیاں قبروں اٹھن مردہ عالم کہندے
 وونج وے وچہ ستر سن رناں وینا نوالیاں پیار
 ویناں پٹن والیاں تاپن صفال وونج کرن
 وچہ کھلو کھلے الا ہنری رن شیطان موکالی
 وونج وچہ پیناں ہوئی بھینوں تپا پانی
 سب اٹھوین شینور سے وونج وچہ ہزاراں
 وونج ایسا سٹھی والا ڈرے ملک رہا سٹے
 اک دن جیراٹل فرشتہ پاس ہی مے آ گیا
 وٹھا ٹیسا وونج میں راج اسدی ہیبت مانے
 وونج والیاں ڈو گیاں کہانیاں پانال گادو
 بھائیو بھینوں جس تھان کو او ڈرو ملک الہی
 جس مال جمانے وینا نوالی تپا وین الا ای
 کان موکان کدا ہوں آئے وکھن جاوون ال
 پکیاں وٹیاں پتھ آون ووی آمان آگے

کس دی ماں دانا نئی وٹھی دے سے کوئی موکالی
 بعضی تھانیں میت سے متھے مکن بھائی
 لڑکی لڑکا جسد مردہ استوں آکھ چوراون
 استوں کرن پرینر سیدیناں ناگ شہ کدا لڑوا
 سال بسا لال مڈاں پچھوں نئی موکان جگانی
 وین کریندیاں رل بیدیناں لعنت ہون ہزاراں
 لعنت ہوئے ب بیدری سوئے کردیاں کند
 ستھ والے تے بھی لعنت سچا ہی تپا وے
 ہوسن روز حشر نول تھکاں کتیاں وانگ لیصال
 گندرق رال پاجاے گا پچھ پچھے حال تہا ندے
 لے فرماں رب نبی ویاں وونج کرن گزارے
 کتیاں وانگ آواز کرین وونج اندر مٹ سن
 شکل کتی وی کر کے اسدن وونج باسی ڈالی
 اندر پٹ جلا یا جاوے نکلے مخزق اتھانی
 وینا نوالیاں وڈو وڈو کھاسن ہو پتیراں ماراں
 پیپ لہو تے تھو پتسی بریاں اوٹھ کھانے
 رنگ تھیر ملک الہی ہی سٹھ حال پوچھا نیار
 ناگ رنگ تھیر ہویا آ گیا ملک پیارے
 وین پچھو دتے پڑ ہوننازاں کھو فکر آگاہ بندہ
 شاکیاں کیوں باگی ہوئی وچہ کیوں کوتاہی
 جہازہ ناہن جائز اسدا و او قہر کما نہ ہی
 وکھن والیاں اٹھے لعنت کہند شاہ ابراراں
 وین سکھاوون الا ہی لاون بہناں آگے لگے

سپہ سالنوں ول دوزخ کھڑی قابل سیانی
 نماز روزے سے راہ سجاون بے فرمان الہی
 حج زکوٰۃ نہ یاد اہل انہوں میں ایمانوں گیال
 جان کنڈن دا خوف ترناں تاہیں خوف قبر دا
 امت احمد وچوں خارج ویناں والے جانی
 سوچو سمجھو وینا والیو جے کوئی ہے مر جاتا
 کیا تساں پیدا کیتا ایسی مردہ مرنے والا
 جے کوئی ہے ادبار تسانوں اسدی ہر چھانوں
 بعضیاں زناں وچہ محرم ہتہ پن و الہی
 اک دوجی لوں کرن بکیرے درون کچھ مالہ
 پن والی حضرت کہند ساٹھے وچوں ناہیں
 بعضے وچہ محرم مسلم منواندے ناہیں
 تن دن سوگ میت واکرنا جائز مسلماناں
 خلاف شریعت سوگ جو کرے بے فرمان الہی
 سینکڑے سال گذشتہ ہوئے ہونیاں شہید پیاں
 وچہ محرم پھوڑی پاؤن کرے سوگ اماں
 ہندسی لاؤن سر موہند و ہون سر کنگھی پٹی
 بعضے وچہ محرم ہاٹے ہوں تے سون کینے
 مصرال وال گراؤن قبرے کہوی شرح نہاں
 بت بناؤن قبرال خالی سہن نہ ہتھیارے
 ہتک کرن اماں بہیرے کرے نقل بزرگاں
 تضریے والے سر موہند کالے بڑا زیدیاں کینے
 اونہال حراماں وچہ حراماں سی اکوار کویا

ورجیاں آکھے لگے ناہیں زناں ٹول شیطانی
 کفر شرک دی بات نہ چھڈن روین و کیتے تباہی
 رب رسولوں خوف نہ زناں کفر شرک کوہ پیاں
 منکر ہوز کیر سوالوں نہیں انہال دل ڈروا
 ریا کریں ہایت انہال تیری ذات لانا
 رب صاحب جس پیدا کیتا اوہو ہی لے جاندا
 کی لیکیا تساڈا کہ تھوں سمجھو سخن سو کھا نار
 ویوں والے رو دن پن چنگا کم نہ جانوں
 کر دیاں وین شہیداں شہے و بیان چو کر الہی
 کیتے مارو تھوڑے پن لفت رب جہاں لے
 روز قیامت دوزخ اندر مشرک دوزخ بھایاں
 صحبت عورت ترک کریندے پنے اپنے راہیں
 کئی صدیاں تک سوگ جو کرے ایہہ کاراواناں
 بے فرمان الہی ہے ہا میو برے ہتھ سے واکر
 سوگ کریندے شرع مخالف باہل و کیتے کاسے
 ہار سنگار آزارن زناں زینت ترک غلامان
 وچہ محرم ترک جو کرے عقل فداوند ہٹی
 پانی ڈولن نام اماں محرم وچہ ہینے
 بعضے پوجن تضریے مشرک تھوڑے چوٹ الاون
 پیلے سال بھال کرے لاشے خوب اگھاٹے
 آپ بناؤن آپ پھارن نقل نہیں کہہ کرگاں
 اپوں برے کر ڈراں حصے جہاں نہ بہتیدے
 تضریے والیاں وچہ پیاسے ہتھ کوہن نہا

امام حسینؑ یزیدیاں رکھے ہائیو قتل کر لیا
 یزید پیداک وار تمام سارا زور لگا لیا
 وچہ تکلیف اماں سے اس جو کچھ کریم کیا
 پراچھ سب کچھ لوگ یزیدی کر گئے کیتا پائیا
 پر اچھے بھی نسل اہمندی وچوں جسے شور مچا یا
 کسی اک وار یزیدیاں رمل شہادت جام پلایا
 نسل یزیدی اچکل باقی اماں بت بناون
 حسینؑ تائیں اک سال اندر اکواری قتل کروون
 وچہ بازاراں گلیاں اندر پھرن کھٹی کارن
 اچکل نسل یزیدیاں تائیں تیر تفنگ نہ لہید
 و سوچ کپڑ لہے دشمن و وہ امام حسینؑ
 پچو سچ جے سنو یزیدوں تکھے لیتیں اکا ہاں
 ایٹھے کاٹے چھڑکاں و بو کاغذ موڑ لیا و
 مستور تائی جو ہتک مرثیا نڈو چہ کر وے
 کیو نکر یزیدیاں کہندی پچو سچ بتا و
 و کچھن واسے نسل یزیدیاں چھٹے مارن دوروں
 پین نام اماں لیکے بھٹن بن بن وروی
 بہائی وے اور وے نے تخریب پوجن واسے
 اچھے جو شیطانی ہتھے وچن مگر تا بوتان
 اماں پاشہادت بھائیو کیتے جنت ڈیرے
 شہادایدوں گول روون جنت جان شہیداں
 تخریب واسے ہوئے اچکل اور وے بہائی
 تیر پچھے کوئی اللہ والا ایچہ بتخانہ توڑے

اکواری مظلوماں اے ظالم ظلم اٹھا لیا
 جو کچھ کرنی سی اس کیتی تیر اشماں خدایا
 حراماں نال بے اونی کرنی ظالم تمام دھریا
 جو کچھ کرنا سی اکواری تو بہ توپ خدایا
 کر وے ہتکسا آل نبی تے تخریب چنہاں بتایا
 انہاں لیتاں آڈریاں سال بساں کو ہا یا
 تیر تفنگ نہ حاصل ہوون کوڈیاں مار توڑاں
 بڑا یزیدوں و سوکھڑا کیو نکر شرمان آون
 چڑھاویاں لئی بتاؤن نہاں وین پوش اتارن
 کوڈیاں واسے مارن دوروں کر وے کم غضب و
 تیں یا او یزید حرامی سمجھو کرو قریتاں
 لاہو جہم امام حسینؑ دا ہڈیاں کرو پٹھا ہاں
 حسینؑ سہڑا لے پوش اتار و رہا خوف نہ کھاؤ
 عین یزیدی کرن پلیدی ہریوں مولہ مرڈو
 پائی جواں تے دس وینہ کوڈاں کارن بت بتاؤ
 یزیدیاں والی رسم جو کر وے رے رب حضوروں
 نقل کرے کوئی باپ کسیدی کیو نکر کا وڑ پڑدی
 خالی قبر بناون بہیرے کر وے نقل موکا لے
 مرد رناں رل و کچھن آون لعنت لکھ پلیناں
 و کھی حاسد روون پین کر وے حسد بہیرے
 و رہہ و کچھ شہادت شماراں روناں پیا پیدیاں
 مرد اللہ کوئی ہو وے غازی جے تحلیل الہی
 یزیدیاں اچکل لٹ چھائی کون انہاں مولہ

چرا ہا ہے جو سب تعزیرہ والے بالکل کھان بنا ہی
 بس غلاماں کدھر ٹریوں گھوڑ پھیرا قلم و
 بعضیاں رناں کجیاں ٹھوٹھیاں بھرویاں نام امان
 ویکھن رناں تعزیرہ جاون رمل کے ٹیاراں
 نویاں پہن پوشاکاں جاون سرم سلائی پاکے
 دیوٹ بیغیرت خصم اوہا ندے ماپے گئے گوانے
 رناں تاہیں قبر زیارت کیتا منع نبی نے
 بس غلاماں اتنا کافی اگے قلم اٹھاویں۔
 ہندواں وانگوں کفر شرک یاں باتاں کرن گن
 تعویذ والے نوں سوٹک والیاں ون دیتے تانیڑے
 ہتھ مولود پنھاون گانے کیہ کیہ آکھ سناواں
 چوتھا تجارت روز مقررہ کر کے باہر وود پاون
 منگنیاں لے چو ہٹریاں ویاں لاون رب گویاں
 جسدن غسل کریندیاں رناں اکی پیراٹرن
 جون وڑیوں پاون جھولی چھٹے مار کھلارن
 جمن والی تاہیں اسدن روٹیاں بیج کھواون
 سس نے پیر وھلا کے رناں جمن وقت پلاون
 جمن والی رن مرے کوئی نہ رناں ہتھ لاون
 جیناں وودہ ہوئے کچھ باقی گودیوں بال منڈے
 ساتی جو من کوثر نے ساٹے سرور عالم کہندے
 جے پرچھاواں بیج گکدامرے اوہ لنگن والی
 بعضیاں رناں چھوٹیاں لڑکیاں کھان تان ویاں
 ہور تہراں لکھ کر وڑاں رسماں کرویاں تہیاں

صاف بیچ علی النصب پراسے ویکھو آیت آتی
 رسم سوم زیادہ لکھین فکر کریں کچھ کم و
 مولیٰ بچے ویکل بچن وہن ایانیاں خاماں
 شرم نہ آئے بیشتر ماتوں پھرویاں نوچ بازاراں
 ششندیاں بے دیناں مل ویکھن میلے جا کے
 لغت رب جو جاون شہیریں تہاں کرن سیاہے
 بیٹریاں گہروی شرع بنانی عادت شرک لپکی سٹے
 وقت تو لدرناں جو کچھ کرویاں آکھ سناویں
 اک تے چند راکھاں کارن کھن سن و لداراں
 رب گویاں شرک کریندیاں کرن دو رخ دیرے
 وھماں کھواون کچھ کانتوں بھی ہندوانو انگ لساواں
 ناڑ و طفل ضرورت سمجھن لیکے اہل تباون
 سورت نور بجلائی رناں جو سجدیاں آیاں
 دو بے ہتھ وندی رکھ لیندے مشرک شیطاں بیسن
 پہلوں سوچ دیوں سٹن باہر چدوں سدھارن
 سرسوں اکا کوٹھی تے سٹن لکھ لکھ مشرک کھاون
 بعضیاں سوچ متھاٹیکن مسلمان کہاون
 بہیڑیاں گہروی شرع بنانی مشرک دو رخ جاون
 استوں رناں کرن کنارہ پرچھاویں گک ورتندے
 مرض کیدی مول نہ لگدی جاہل پہلے رہندے
 اندر شکماں کیونکر لگے کلاں کرن غیا۔ لیں
 ایہ باتاں اوہ کرویاں رناں بال ہیناں مرچاون
 کدوں غلاماں توں لکھ سکھیں آخر ہیا سے کہہیاں

جینیاں گلال یا پیریا سے ساتوں آکھ سنایاں۔
 کفر شرک دیاں چھڈن گلاں ہوسن تادوں رہیاں
 شرع مطابق سب کچھ لکھیا نفاہتہ ہوں مایاں
 پرے والیاں باتاں سکھ سوتاں ہوسن وڈیاں
 وچہ بیگانیاں مرداں چھٹیاں تنگی ہوسن آواں
 شرانوں دکھلاون کارن چہاں ٹوتیاں پایاں
 لٹاواں والیاں تنگیاں باہاں رکھن رب گواہیاں
 چہاں بیہ شرم چھٹیاں تے چھو لیاں پین چڑیاں
 ہسناں والیاں گل تنگے کر چھو ویاں وون توایاں
 دوزخ قہراہی ایسا پتھر گل گل جاوے
 اجکل مسلمان بے غیرت پردہ نظر نہ آوے
 رتاں خوف خدا داناہیں نہ ڈر خوف قبر دار
 ہجان کتدن و اخوف تہ ہرگز رتاں تائیں پیاسے
 ایہ سب چیران فانی رتوں تال تہ ہرگز جاسن
 نماز زکوٰۃ نہ روزہ رکھن نہ کوئی پردہ کر وی
 وچہ وریاں گاؤں گندے شرم حیا گواکے
 ڈھولک گھڑا وچاؤن رکے موہوں مندایوں
 سٹھیا تھوچر کالین دیوں ربا خوف نہ رائے
 جھتے مرد و بیگانے ہوں سرمنہ تنگے جاؤن
 خصم نکاے اللہ مائے گنے گوائے دینوں
 نامحرم تھوں چھٹیاں رتاں پردہ کرویاں ناہیں
 فرض چھپاؤن بدن تمامی رتوں سنو ضروری
 بٹکاں تائیں کرتے باہاں چادر پیراں تائیں

کتاب و ڈیری ہوں کولون قلمماں لکھیاں
 بالکل خوف نہ آوے رتاں جاسن دوزخ کھایاں
 کفر شرک دیاں سماں چھڈ وتاں ہوں بہلیاں
 روز حسرتوں پوچھی جاوے کر یاں جن چھٹکایاں
 دوزخ آگ جلاسی بھینو ویسویاں دوایاں
 سب اٹھو ہیں دوزخ کھاسن گلا دینیاں آہیاں
 چوٹے والی ہاتھ لٹکا کے پھیریاں کرن ادائیاں
 اوہ تے ہکاں مول نہ کن بالکل شرم ماں لاہیاں
 قبریں سب اٹھویں کھاسن رخ جینیاں مایاں
 چھٹیاں رتاں کرن نہ پردہ دوزخ رب جلاوے
 پر خصم جہانڈے گنے گوائے کوئی آکھ سناوے
 پلھرا طواالا ڈرناہیں نہ ڈر دوزخ حشر دار
 دودھ پتر تے زیور رہیاں روسن حشر دہاٹے
 اگے نیک عمل کم آئے شرکوں ماراں کھاسن
 کفر شرک تے بے پردی سب ہر اک رتوں وی
 چولیاں پاؤن جسم و کھاؤن ربا خوف اٹھا کے
 دون سواہیاں ہو ہو گاؤن غیبی گولے توں
 ربا دین نہ یاد اہنانوں پتے غضب خدای
 رب گواہیاں دوہیں جہانیں میگائیں تہ شرابوں
 ورجن ٹھاکن ناہیں رتاں سچو سچ یقینوں
 دوزخ اندر ساٹے آتش ہو ہزار بلائیں
 باہر آؤ چادر لیکے تار بپا وے پوری
 پاسے کر تیاں کرو نہ تنگے حکم خداوند سائیں

بعضیاں شرم حیا سے تیرے آون تیریدرتیاں
 بدن تمامی ننگار کھن تیرے ہو ویسے کچھ تھوڑا
 کہے کہائے لگن ناپس کر دیاں جو دل آریاں
 بس غلاماں اتنا کافی ڈاڈیاں ٹڈھوں مایاں
 غلام غریباں نیک نصیباں غمروں جو شرم پان
 بس غلاماں کیتیا پاس بدیاں چہاں کما یاں
 گہریاں بدلے پکڑے جاسو جہ نہ متھے لائییاں
 سدا بچراواں پاس تہ رہتاں جاسن ٹڈھ پشتمایاں
 ریشے ویری ترسن سترسن ہسن جو موہنہ آریاں
 غلام غریباں دھن نصیباں جہ ہون بہلیا یاں
 ریا آس غلام تیری اہ پدیاں انت نہ سائییاں
 جان کندن دی گھائی اوکھی دشمن کرسی دہیاں
 پلصراطوں آپ لنگھا دین بہیمہ جو آتش کھایاں
 بس غلام فضل دیاں تانگاں اگے قلم چلا دیں
 ایہ گلاں شرعی رو شکر جو ہندی نظم بنا دیں
 غلام موئے نوں کہسن فاتحہ رمل ویسی بیانی
 رسم رسوم تے دو کیاں چالاں چھڈن مسلم پیارا

چھاتیاں دسن مروید گانے ریدی مار لیتیاں
 پرے واپی رسم گواٹی رتاں ٹول انجو ژار
 پر ایچہ حال اوہنا نڈا وسدا چہ پیریاں رب گویاں
 مرضی اپنی جو کچھ ہوئے کر دیاں ہوون سوایاں
 تیرے سخت اوہنا نڈے از لوں بہ پیریاں چہاں
 غلام اورک لوں لہسد ہاناں عرضاں خدمت بہا
 مڑھ کرول تسانوں کہتا اورک ٹڈھارا ہیاں
 پریا تاں رہن یاو غلاماں چہ پیریاں لکھ کھایاں
 پر دوست حق اساترے بخشش مثلکسن مال حقیاں
 پر نفس امارہ شیطان دشمن لیا دن ول بڑیا یاں
 پلے چاسے خالی چلے بھٹ پیاں وڈیا یاں
 قبر غلاب اوکھی دے پاس نہ ہو سن مائییاں
 شفیق بتا دیں سرور احمد پنڈاں بہاریاں چایاں
 رہندے اک دو ٹوٹے چہ پیرے بہائییاں اکھ سٹاویں
 یاد کرن گے یار پیارے اگے قلم اٹھاویں
 بہائییاں دی خیر خواہی کارن ہیں ایہ نظم بنائی
 قبر پرستاں پر پرستاں سن نہ کوڑے لارے

در بیان اولہ نعم فقیرانگت کہ الزام ہائے نا حق بر ذمہ
 حیدر کرار ہندو گویند کہ کچھ پول گرفتہ کدا کردن از تیر خدانا بت
 است و پورا فضیلا لعین و شیطان بیدین امت مرحومہ

راز دین متین حضرت رسول صلعم گمراہ کنند بلکہ پاخان راز گالی گروج یاد کنند گویا شہرت راز خان خود را شنیدہ است

ٹولہ فقیر جو ماہگت پھرے در و سوال کریندے
اے مکار و دوسو کہہ کے کدین حیدر منگدے
سی کہ حیدر ناد و جانی پھر کے اندر پنڈال
وہ سول و جا کے کدسی منگیاسن اے دلبر جانی
منگن والا چہڑیاں تو ماں پیشہ کسب بنایا
کد ستار و دو ماے تریاں و ہواک علی سجایا
یہی یہی مٹک پہاڑوں اور کدوں بتایا
کد حیدر ہو تیروں تنگا وٹ لنگوٹ پائییا
کد حیدر سن مندر لال پائییا پتہ غنیمت خدایا
کد سن جوڑے عیار کھائے پتہ کلابہ پایا
گھوڑیاں اوٹھانوالیاں منگدیاں یا کسل شرمگیا
کرتک چکارا تاوان والیاں گھر گشور چائیا
آل ہی ویو چوں کیسے ایسا و مٹک لگایا
دیس بدیس پھرن لیسے رہا خوف گویا
پتیاں لٹولیاں منگنوالہ پیشہ کسب پھرایا
بہت فقیر الی بہت پن لٹول تحت روال چلایا
کسے مریداں دسن کارن اچا لٹوپ سبایا
راگ سر و حرام تمامی نال جو سار و جانییا
نال ساراں ہوگا کے منگدے سچہ حرام منگایا

پن کسب علی دا اکھن لاقاں کوڑ مریندے
موٹے بگلی کدسی پانی اکھو چھوٹو نہ سنگدے
کدا وہ منگن چڑھے فقیر و ہتھ وچہ لیکے پنڈال
علی و صملاں کد سن پایاں کبوا نوانگ پچھانی
ایہ واہی پیشہ اینویں جانتیاں مٹھی علی لگائییا
حضرت علی ڈرو پے پھر کے کدسی پن ۲ نیام
پاپنگلی کد حیدر پنڈیں گھر گھر سی ارٹا نیام
اینویں اینہاں لکریاں ٹھکاناں من و اجوڑ سنایا
واہڑی چچان شیر خدایے کسدن رگڑ ہتھایا
کشتہ وچ پھر کے حیدر منگن کن چڑھایا
پیر مریدی کوڑ بہانہ کوڑ سنگ بنایا
اللہ ہو کر وڑے پنڈیں کتھے علی سکھایا
چچ تن پاک کد وٹسن چڑھے لٹن ملک خدایا
سار گھیاں دو مار ستاے ڈھوک نال رکھایا
پر منگن نالوں بالی و کچن خوب حدیث بتایا
کسے لٹن لٹوں نگر و پوجہ طبلہ آکھڑ کھایا
بیعت والا ڈھنگ ہنک ٹھکاناں زرئی کما
مریداں خوش کرندی خاطر جائزہ پیر کر اییا
ایہ سب لویں اینہاں ٹھکاناں بزرگان و مریدا

ولھو عزابہ امین رب سچے فسہ ما سیاہ
 مرید شیطان نے ساز و جاون رزق حرام کما یا
 ان المبتدین والیماں آیتماں حق انہما تھے یہاں
 تماشیاں مجریاں دیو چہ چہڑے شیطانے رب گوائے
 گاؤں شکے دیوں پیسے کھٹن کی وڈیا سنے
 نالے بنے بھرا شیطانے کستی عزت پائے
 کہے غلام بھرا وال تائیں راگ نہ سینہ کائے
 جسدن شیطان ہو چہ ہو یا سی و پھر جناب آبی
 کہیا بخاوند جاور و ایتیری آس پو چامی
 تال آواز اپنے سے سدیں گھل اپنے ہمراہی
 مرنی و بخی ہو رنگوئے ہیں لے مرنی بتائی
 سوار پیائے شیطان سے ڈوم مراسی و اسی
 مدار می ہو رقلند چہڑے مرنی جنہاں و جامی
 درویش قوال تے بھندہ تقالی کرے دین تباہی
 ہو رتال جاہل شیطاندا ہمارا کردیاں جو کوتاہی
 گاؤں ہو رو جاون والے شینے والے و اسی
 ڈوم قوال مراسی کبھی ساری قوم بھرا ہی
 جنہاں راگ حلالی بتا با شکر نبی ا لہی
 لکھتا ہر دیو چہ ولی سداون لو کی بہت بٹھامی
 پیر قیری ساگک بنایا میں شیطان ہمرا ہی
 دیکھو ساقی حوش کو ترشے اک دن چائے راہی
 تمناں کرو لے مسلمانوں دس جو اولیا ہی
 واکرے سار گھی دے ہوندی صبح لو کائی

سورت و چہ لقمان بھرا و لہو حدیث جو پایا
 شکے و ڈرے جاون چہڑے او تہاں شیطان پو
 سیندے لہندے ساٹے جاسن اندر و ترخ کھائیاں
 اوہ مرید شیطاناں ساکے میں شیطان بہکائے
 سخت عذاب و ترخ و چہ ہو سی خبر قرآنوں آبی
 رب رسولوں گئے گوائے جنہاں تار بجائی
 راگ ہو یا بجا و بجا کا چاہیے بات ہلائی
 قیامت تک حیائی دینا منگی شیطان و اسی
 پہک لے بندیاں و چوں چہڑے منسن تیر تیاہیں
 آواز شیطاناں ڈھول سار گھی تار سار منا ہی
 تا و فیر بجا وں چہڑے بالسنری منع ایماں
 جوگی شیخ بنگالی ساکے ڈھول آواں بھرا ہی
 و ایسے ہو رو جاون والے سب شیطان سپاہی
 ہو رتال چہڑے باں گاؤں گندے ڈھول کمال و جانی
 پیر قیری اولیا و اندی لہندیاں لٹ اولیا ہی
 سب انداوی ہیں شیطاناں و کھو حدیث جو ہی
 ایچہ سب لشکر میں شیطانے شکت ہرگز رانی
 جہانزما کھن والے بہڑے خاک تہاں سر پائی
 قرآن حدیثوں منکر ہو سکے دجا دین و تجائی
 تا بعد از شیطانے ساکے ترخ جیندے مائی
 ساز آواز پیا کن و وروں انگل کن و چہ پائی
 نال قوال سرودی رکھی گہری شمع بتائی
 ایہ ٹھکیاں نال پنی کارن خوب سبیل چلائی

پر عام تہ جاہل سمجھن سوچن مگر شیطان ایمائی
 مرو رناں جس ڈنگن پیریں گوڑیں ہتھ لو اے
 بعضیاں مکریاں مکرنا کے رزقوں نظر ہوائی
 رتاں چھڈ فقیری کرنی کتھے حکم آہی۔
 گئے گواتے دنیوں دنیوں بن بن میں مولائی
 کھانڈے پتیدے سرور ساڈے شادیاں کیتیاں ہائی
 قصہ کوتاہ پٹ پٹ کر داجو او لیا اے
 خلاف شرع کوئی ولی سدا کے پھر پھٹا جگائی
 بس غلاماں کدہر شریوں کدہر قلم چلا اے
 اللہ پیراں مدواں آکھن مانگت بعض نکاسے
 غیر اللہ و نام جو لیندے کرن حرام بولارے
 مولاعلی مدوجو آکھن ریدے حکم و سارے
 بعضے امام اماں منگن پڑ پڑے جھوٹا اکھاٹے
 ملاں چھوٹ کتاباں ہشدی ویوں جھوٹے لارے
 کڈھ کتاباں ہتھ و ہراون آگے جاہل سارے
 غیبی خبراں دسن والی کون کتاب پیارے
 جوگی راول بالکل جھوٹے دنیوں میں کناسے
 ایچہ سب حرام جو منگے مانگت اندرین ہمارے
 اوہ جھانک حرام جو پیراں خنزیراں یا جو توکرم و اسے
 ماہو ماہی منگن رتاں ہندو داسے تیر ہارے
 جو کجہ منگن رل بیدیناں راہیا تون کر پاڑے
 پھل پنہا دن اکثر رتاں جنہاں دین دکاڑے
 واغظ بعضے کھٹی کارن ایسے و عطا کر تیدے

نذر نیا زال کارن ایچہ سب و ام قریب لگا ئی۔
 ہو ہو ڈگر پیراں شکے ہراک نذر لیا اے
 سا مال پیوں اللہ ماسے پہنے غضب خدانے
 بیگانیاں رتاں نینگر دینے بھٹہ پئی اولیائی
 کدہن بھنگاں پندے حد ریا ہو رنی آہی
 ہن کیوں مکرئی چھڈن رتاں بے فرمان آہی۔
 اوہ کورا مکرئی مکر جگا کے لٹے پیا لو کا ئی۔
 آخر جھوٹ شرع مخالف ہن شیطاناں بھاسے
 مانگت والی آگے تھوڑی چاہے گل بلا ئی
 لکھواتے ویاں مدواں ہو دن آکھن مشرک بہاسے
 پاون خیر حرام اجہ مال آیت حدیث پر کارے
 بعضے پنج تن پاک سداون وقت سوال مال ماسے
 راول جوگی غیب مسندے روسن کرماں ماسے
 جڑیاں جادو دسن رتاں کہندے علم ہمارے
 ڈنڈی مڑکی چھڈا پیسہ لیندے لٹ ہتھیاسے
 ایچہ ٹھنگبار فریبی ملاں جھوٹے کرن پھاسے
 پلیوں تیلوں ملن بلائیں کرے جھوٹے لاسے
 غیر اللہ و نام جو لیندے ہونے ہندو مشرک بہاسے
 ایہ سب بیان قرآن حدیثاں کر دیاں سنوں پھاسے
 ماہی پھیرے ٹھاکن تاہیں پھر دیاں حال آواسے
 ماہیو بھائی سب نہ لے ورن نہ ہتھیاسے
 پر کون اوٹھانوں متھے لاسے جنہاں مرد لٹاڑے
 شیعہ و چین ہندو شیعہ سب صحابہ کہندے
 (دشنام ۱۱)

اسقلال وچہ تقدیر کے تقلیدان ثابت کرے
 نص حدیث ستاون نایاں سن ہمیشہ ڈرے
 بس غلاماں ڈول ہزاراں کرن خلاف نبی دا
 توں حسب حیثیت طاقت اپنی خام نہیں شفیع
 دامن پکڑ غلام محمد تاہو سی چھٹکا را -
 رباویہ توفیقان مینوں صاحب مسر جہنما را
 نیکی کافی بہ مینوں بیوی سن عرضاں عقارا
 بیاں وچہ شمارتہ میرے بخشین توں ستارا
 وچہ حساب تہ مینوں بیاں دفتر کالا سارا
 جے کر عدل کر لیس سائیاں عاجز مارا مارا
 عمر جوانی گذری سائیاں میری حال آوارہ
 نبی محمد کریں خدا یا حشر شفیق ہمارا -
 وچہ اند میری قبر خداوند نور دیویں چھٹکا را
 میں ہونا دم حشر و ہمارے کرساں کیوں نظارا
 گناہ صغیرے کل کبیرے کیتے اے کرتارا
 پرے کرتوں درکاراں سائیاں کبیرا ہور دوارا
 وقت تیاری نیڑے آئے اگے منزل بہارا
 نفسی نفسی ہر اک کبھی ویسی کون سہارا
 اوس ویلے اے مالک میرے چلے سخت پہگہارا
 منی خوش غلام خداوند صاحب مسر جہنما را
 توبہ توب غلاموں سائیاں ڈر کے کراں پوکا را
 ہن مالک ڈر مارے تیرا رو رو کراں ککا را
 بس غلاماں حافظ ناسر کر سی جو اس دہارا

قسم کو تہ کھٹیاں کارن مسر موٹہ منی امد سے
 تھر ہو رکھاتیاں وائے و عظاماں دیوے پڑھے
 توں اپنا اپ بچاویں شکر کون رکھیں صافی عقیقہ
 بن تا بعداری مسر و عالم کدھرے تہ پڑھی دا
 قدم بقدم چلیں مسر و کسے اللہ بخشنہارا
 ہن عاجز در تیرے قے گا ہو کسے کھیت نکارا
 عقور رو قہ اللہ عظیم سناجد ہو یا تہ دن سہارا
 نفس شیطان نے مار گویا غلام عظیم و چارا
 حساب عدالتوں بیدا نایاں ریا کس رہا را
 لا تقظو دیاں پیشین گویاں پڑھاں دویا را
 اچے بھی لکن تہ دستاں فیکش نفس امارہ
 بدیاں رو پڑے کانگ فضلہ رحمت ہوش بہارا
 وقت نزع سے کرے اسانی تہ افضل نیارا
 گویا تہ چھڈی بے فریاد توں ستارا عقارا
 رحمت کون معاف کھیت کرے اتارا
 کون رحمان ریم تیرے بن اے مالک سچیا را
 غلام ناکام چہا توں بہتا شملوں علی ککا را
 سوائے تیرے تے سورج ہو سی ڈاؤ ہا سخت دہارا
 کرے شفاعت قیمت میری لہو نکیر ہمارا
 روز حشر توں پردہ کھیں دسین تہ انگہارا
 معاف کرے جو ہویاں بہلاں توں بخشنہارا
 توبہ سچی بخشین مینوں جوسں شروع توں مارا
 رکھ تو کل مالک اے سور نہیں کجہ چارا

تمام غریب باقیہ والد رکھیں اور زیادہ سے
 خودی تکبر ٹھٹھا بازی کرنا کم چھوڑے
 بیہائیاں تائیں کریں نصیحت اور تک و تیا قافی
 راج حکومت زبیریاں والے رسن ایسے جانی
 پانی پا پوڈرن نہ ہرگز کر دے ملک ویرانی
 زوروں گٹھ زہیں کیدی کر دے قلبہ راجی
 ڈنگر چھٹا اور جازن کھیتی کر دے جو من پہانی
 رب و اخوت بھلایا اچکل عملے والیاں بہایاں
 بھڑک ڈراون لوک غریباں گالیاں دین سوایاں
 بعضے عملے مکر فریباں پنڈاں بن بھائیاں
 لے رشوت چھٹ کر دے چوراں بھیاں آکھ سٹایاں
 ساگو یاں سنہاں گم کر سٹے کھاوون حرام کما یاں
 دایہ مار ڈراون لوکان اکھیاں ویکھ بھوایاں
 چوراں پچھے راٹو رانی کر دے اٹھ سٹنہ و ہایاں
 چور حفاظت وچ چھاں دے پہر لوں کرن کو تہیاں
 بعضے بعضے کرن مقررہ سنہاں وچ پرائیاں۔
 کائیں دیون کارن ہینہاں جیہاں ویکھ و دنا یاں
 عملیاں لالے اکثر بہائیہ و کر دے جو من آئیاں
 ہوائی جسد اہو دے نوکر وچ تھیمناں سائیاں
 سوہریاں سائیاں رملی ہینہاں لٹاں خوب چھائیاں
 اچکل ظلموں فرق نہیں عملے والیاں بہایاں۔
 ساہوکارنتوں لے آون سوئیاں چھیاں کما یاں
 کر گھووانہ پتتا افسر لیاون مفت ادایاں۔

ڈور خالق مالک کو لوں چھڑیں کار شیطانی
 چنگے عمل کما دیں اڈیا ہو منظور رحمانے
 خاکیاں خاک ہو جاناکرن لکھنے چند نما تی
 ظالم ظلم جو کر دے پیڑے ویکھن حشر حیرانی
 غریباں لے جو ظلم کر سٹے جہلسن قہر طوفانی
 بست زمیناں پڑو چکی جیوں ظالم دے گل پانی
 روز حشر دے رسن پیڑے سٹری چند نما تی
 وڈا ہی رشوت لٹنی وینی ظلموں رسماں پایاں
 عملے والیاں لٹیا عالم دین غریب و دایاں
 مارن کھن چاہ مناون ظالم وانگ قصائیاں
 کئی تاقی چھڑاں ظلموں پیڑیاں کرن ادایاں
 مال غریباں گم کر اون اپ جو وہیاں گنا تیاں
 افسر نوکر لکھ دد ہاں نقداں پہلے پائیاں
 سنہ ساری لے پاون بھولی چوراں کرن دایاں
 رملی کبیاں نال چورانے سنہا ویکھ لوایاں
 ایسے سب کج حشر حساب ہو ویکھا جاسن دوزخ کھایاں
 زبان پر لے لکھے ہو سن حشر ہو دن رسوا یاں
 پیدے خون غریباں والا ظالم وانگ قصائیاں
 مقدریاں والیاں نال لیاون سوہریاں سہاں کما یاں
 ہاویں آہیں یون غریباں نال بھی بریاں جایاں
 لینے باجہ تار سنج و سن مشاں ویکھ دایاں
 دس ٹپے وکھی سولال لٹنے کاراں بھولایاں
 حرام حلالوں خبر نہیں کجہ عملے والیاں سائیاں

جنہیں مفت منگوان حلیوں رسماں ظلموں پائیاں
 انڈے مرغیاں بالن جان سب ظلموں پکڑائیاں
 افسان آگے پنڈیں بعضیاں کھیتیاں دیکھو ڈھائیاں
 اکی انڈے دا حکم جے ہو شے اوہناں ویہاں گنہاں
 ہوسہ دانہ لکڑیاں پنڈیاں جاہنہو انیاں
 قانون گو جہ آون پنڈین کرینے نہیں چکھیاں
 حکم حکام تہ ہونے پونے رشوتاں بین سوانیاں
 حکم تقیلاں ہون کیونکر لیندے رہن چھماں
 حکم تقیلاں کارن افسر پنڈین کرن جان دہاں
 اک آوے اوہ لٹ لہجائے دو جے پھر دھوہاں
 جے اپنے کم سوارن چنگے بتی وٹ بنایاں
 عقبت کرے کہاں اندر رسماں مگر لگایاں
 دوائی چوکی ہوں نہ چھڈن پھیریاں کرن ادایاں
 ہاڑی ساڈنی نمبر داراں رسماں دیکھو ٹھہرایاں
 باجہ لیاں کجہ معالیاں ہونداں نہ ادائیاں
 مقدمیاں لوالیاں ناظر اتناہیں موٹھا دیکھو چلاں
 اک تاریخ نہ لینوں چھڈن جنہاں حرام کھایاں
 خون غریباں جنہاں پیئے پونگس نہ بلائیاں
 مال اوہناں رشوت والا سچاں گرم کرائیاں
 بن تنخواہوں حلیم تماکوں پنہاں سے بریایاں
 خرچ زیادہ تنخواہ تھوڑی پتلوتاں سلوائیاں
 روٹی وال پستہ آگے پھینکیاں سے منگواں
 سولے پنہاں نہ لقت ہے چرٹھیاں رہن کڑھیاں

اپنیاں اپنیاں جڈا پوچھ لٹاں دیکھو چائیاں
 باجہ بگاردوں فرق اتہیں کجہ دیکھے کھل سپاہیاں
 آگے تجربہ وار پنڈا شے مدواں کرن سوانیاں
 دیکھو پھوڑے جھباویں کدکے لیان دو ڈھائیاں
 شے ٹٹو کو جیٹوں کو ٹٹھریاں پھر وانیاں
 دیکھو تھی دا حکم جے ہو شے باچھاں دیکھو لگایاں
 لے کر کرن روٹاں ایس زمینداراں بریایاں
 پٹواری دوائی خجاری لوکاں سے گئے ہیں بلائیاں
 زمینداراں لوں عقل نہ کوئی عقلاں رب و سچاں
 لیندے حکم تقیلاں نہ کرے زمینداراں سبر انیاں
 ٹو اکھائی راہ بناون دیوں کیوں چھماں
 سپاہی لیکے آوے سمن رسماں الٹ بنایاں
 زمینداراں سب کجہ کھاؤ قدران کسے نہ پائیاں
 سیاہ نویس تے واعلیاتی رقماں نے اٹکائیاں
 مھر جیٹری والیاں کال نہیں ہلاون آیاں
 باجہوں لیاں تاریخ نہ دس پنڈین اوہناں پائیاں
 مشر وہاٹے مفت خوراں پھٹکاں بین سوانیاں
 روز مشر نوں کہن ظالم سچ جنیدیاں مایاں
 سر موٹہ پاسے سب جلاون بھٹھہ پھال دہائیاں
 چرب لوالیاں کیونکر پھیر چھپا جنہاں دہایاں
 کوٹیاں تائین ڈبل بریساں منشیان دیکھو لوالیاں
 اک تاری دو تاری مل گھریاں عاوان پائیاں
 مال حراموں بندے چڑھے آرکال تائیں پائیاں

ظالم کر دیال جہناں بہ اداں عادتوں نے ٹھہرایاں
تو یہ کرو بہراؤ ظلموں کرو نہ جو من آئیاں
وانگ کھجورال ڈنگ اٹھو نہ ہیاں لڑن ظالم بہایاں
ہور ہزاراں شیرتے کالہ نانگ کرسنگے ہایاں
بس غلاماں کیتا پاس جہناں پنڈاں چایاں
عامانہ کی تیر خواہی کارن میں لہہ لکھو دیکھایاں
یارم تہا پرہمن جس مجلس یاد کرن پہلیاں
نیک نشانی ہے اساتھوں نظماں جوڑ ہتایاں
لازم پڑھتے سنتے واسے کرے دعا حق میرے
بہر جان رل لہن ساٹھوں چنگ چنگیرے
راج غزالی گل فیری نال نہ کوئی سا
اس تھاں حاشی کہیے ہوتا باہوں فضل جہانوں
اس فضلی رکھ غلاماں چھوڑ کہا تی۔
ساؤل این امیدال سائیاں ذات تیری رزوانی
بہا رہا ہر گناہ والہ ڈروئی جان تمنج۔
شفاعت حق اساتھے کرنی ہی محمد جانی
ساؤل کمال دایاں روضان من جانکر افریانی
نانگال دیوچہ شوق اساتھوں فضل پڑماں زبانی
سوسور پچھاں دیوچہ شوق دیکھاں جامدانی
پھیر دیکھاں شوق روضہ سرور دیوچہ تاہنگ ہانی
بار دیواری دیکھاں سرور سکریاں عمروانی
شوق حبیب اکبر اساتھے کیتی جان ویرانی
عنی اللہ علیہ وسلم جان کران قربانی

روز حشر بھی قبر اندر ہوسن خوب رسوایاں
دو رخ اندر سب اٹھویں ہوسن ہور بلائیاں
چالی سالان درواک ڈنگ اگلاں دینیاں ہیاں
ظالم اللہن کہن پھیرے شیخ جنیدیاں مایاں
چل غلاماں پورا گبرے کی بہہ رہنیاں راہنیاں
پڑھتے سنتے واسے لہی ہانی دین نیک عایاں
اجکل کچ مسافر کرنا نال نہ جاتاں بہایاں۔
مومن مسلم عمل کرینگے باون تداں رہایاں
بتجسس حق اساتھے منگے ہودن جنت ڈیرے
غلام مسافر اک دن ہونا اوڈر کال سچ سویرے
اک اکھڑی چند منانی ہن مشکنے پھا تھی
لافتخو ادیاں آساں ساؤل آتماں وروزبانی
کیا عم جدوں رو الیم ہے سندھی ذات ربانی
کریں منور سینہ میرا بہن و ہم شیطان
بن تیری کوئی شکرہ ناہیں۔ ذات تیری لائمانی
فقد لی ادنیٰ اجبتوں سوہن آئیاں جان قرآنی
واراں جان جے دیکھاں روضہ اس حضرت سبحان
بہ کون غلام نجما ہو کے دعوائے کسے نادانی
زیارت شوق بیت اللہ والا ربا اس پوچھانی۔
رور و عرفان کراں خدایا کر نون فضل رحمانی
دینہ ول لیبائیں ربا دیکھاں جہا نورانی
ریا کرین نقیب اساتھے حوض کوثر دایانی
تعم تساتھے ہجروں رویا میں کر مال تمنج

کنکریاں نے پڑھیا کلمہ مسخعی وچہ بیگانی
 استشتاؤں تیریاں و سالاں بیڈیاں کراں کہانا
 موچو و عیسیٰ مشیل موسیٰ سے ہے سردار جمانی
 سردار جمان خطاب انجیلی پوچھا پئے بولا تی
 صد افسوس جو ایسے نیویں منکر ہون گرائی
 ایسے نیویں جان تصدیق چہ چاہے فرمائی
 کی تعریفیاں کران تیریاں و ہم خیال نہ آئی
 تابعداری تھوں رب راضی سنت پکڑا حقانی
 پیرا جکل تابعداری چھڈ کے پکڑن پال شیطان
 سختیاں جھلن اوتے جانال نفس حدیث پہلانی
 مشکواتوں اک حدیث سناواں سن پہلی و لچانی

مویاں گوماں و ہن گواہیاں تیریاں لیرعانی
 موسیٰ عیسیٰ پیشین گونیاں کر کے سچ بچھانی
 یوحنا جسد سے حق گواہی دتی ہے لاثانی
 یوحنا کہ جسے تسمہ چوٹے کھولاں لائق تیریاں سلطان
 پڑھ سُنکے پر غافل ہوتا آخر کار نادانی
 جسو صد بولا یا موسیٰ کہر وچہ اچھا سے
 سینوں آپ صلا حے اللہ آنتاں و بچھو قرآنی
 چلو چال غلام نبی پر ہو سی زحم رحمانی
 و وہ کہٹ کر کے دین نبی دا بن بن بچھ گیا نبی
 تو یاں کہریاں شرع بناون چھڈن شرع پرانی
 حکم شرع بن جاوے تا پس ہے تکلیف اوٹھانی

ان رسول اللہ صلعم کان یقول لا تشددوا علی الفسک فینبذوا
 علیکم فان قوا تشددوا علی انفسهم فشد اللہ علیہم فذاک
 بقایہم فی المسوامع والدیک حیا نیتہ ابتداء حوا ما کتبتہا
 علیہم (مشکوٰۃ)

پہا یوساتی حوض کوثر سے وچہ حدیث بتائے
 تشدد شرع مخالف فکرنا کیتا منع نبی سے
 بعض لوگ ہو و نصاریٰ وانگول کرن فقیری
 بعض فقیر ہو ویاں سے وچہ ہین ٹاٹ دولے
 زنجیر لگاں وچہ بعض فقیراں بندہ ہین پائے
 اوہ گن ایچہ ورویشی جنگی پر بن حکم الہی

بعض جاہل شرع مخالف کیوں تکلیف پہناتے
 شرع مخالف جانال انجیلین و کتب نبوی
 ہین فقیر سے جانال انجیلین و کتب نبوی
 کئی آبادی وچہ نہ رہندے جیٹا ہین زراعت
 زراہوں ڈرویاں کئی لوگاں نے ہین ذکر کئی
 رہ فرماں ایسے نہ را معنی خال تسلی پائی

ایسے حکم خداوند کتنے کیوں جملہ تکلیفوں نہ
 دیکھو و فقاری فقراں سرور سے فرمایا
 جکل شرع اصحبا و فقراں وانگسہ ہود بنیائی
 اج سوکائے آدم نالوں و ڈے بن سو وائی
 حضرت احمد موسیٰ آدم تھا ویاں کتیا بہائی
 بے فرمان خداوند ہو گئے پہنے غضب الہی
 بعضیاں پہنکے دہویاں اکتے ہے تکلیف ہائی
 لنگ سوکائے بہہ دہویاں سے کی دل انداز
 کھائے رنگ برنگی چھڈن را کھ حرام پو چائی
 پہور یا ندیوچہ رات گزارن چھڈن لیف تلامی
 مال جلا دن نال اکتائے پہنے غضب خدا می
 ایچہ سائے کم فریب مکر سے پھرن کھیندہ طجکائی
 حضرت علی ایام حسن پہور کدسی تار سجائی
 کس بزرگ پیر زائے بے لگ لنگوئی پائی
 داہڑی حضرت علی ہوراں یا پنج تن پاک منائی
 کسری ریسوں تسال فقیر و کیتی ریش صفائی
 وچہ مکان نشان رکھتے دے کدے دین تہا ہی
 بن انگریز یوں بن گئے باجو کس نے میت سکھائی
 گلاں فقیر کریندے جو جو کتھے حکم الہی
 بے تصدق شہر گز کھائے کھا دن و وودہ طامی
 بے حقہ ہیں شراب حرام جو آکھن و وودہ کوتا ہی
 دہر و نکل دل کھاپے جانا تہدہ رسم کھائی
 کس سے حکوں و وودہ دروازہ ہویا ہشتی سائیں

فلس حدیث مخالف چھڑے چھڈو کم بنشیاں
 سنتیاں جملہ شرع مخالف کرنیاں جاہر نہ آیا
 رناں چھڈ فقیری کرنی کتھے حکم الہی
 ختم بنییاں نالوں و وودہ خاک تنہاں سر پائی
 تے عینے لول نہ موقوفہ طہاشادی والا بہائی
 النکاح من سنتی پہلے بٹھہ پئی وانا ئے
 وینوں وینوں گئے گوائے بنہ ہود عیسائی
 رزق سلا لول ترک کریندے سوا ہاں بیوں وائی
 کھائے رزق اساتے سرور جاہلاں بخر نہ کائی
 ہٹھہ سیانے و کھڑ زائے رکھن آگ جلائی
 چھو لال نول بخر نہ کائی جاہل عام لو کائی
 پنج تن پاک کدوں بیوں کرے خاک تسلسر پائی
 شیطان کاراں جاری کرے کہ بن شیطاناں بہائی
 پاکئی وال ویکھا دن لوکاں لکھ لعنت اولیائی
 یاسین پیانے و سولتساں بے جٹ کرائی
 پنج تن پاکوں گئے گوائے بن بن بہن مولائی
 نماز روتے رے راہ نہ لگھن بنہ ہود عیسائی
 داہڑی والال پاکئی سہن سچی بات سنائی
 احمد کی مع کریندے فلس حدیث بتائی
 کتھے ایسے حکم خداوند آتوں کدوں منائی
 بیسنگل بیوں کتھے گوائے بٹھہ و پھر الہی
 اپوں پاک پٹن وروازہ جاہن بہشتی وائی
 کدیاں والیاں مکر فریبوں و وودہ فریب بہائی

اپنے آپ بہشت بنایا کہ ہر عقل گو اہی
 اجکل لوگاں خوشی غمی وچہ تکلیفان سمان یاں
 پیر فقیراں ندران کارن لٹاں ویکھ مجا یاں
 لے لے مال غریباں کو لوں پختہ قبر بتایاں
 جے کر و غنہ بیٹے نہ پختہ زناں مول تہ زیاں
 دل اسراف خیال تہ اٹھے ہمتاں ویکھ بہالتیاں
 کلیجے ہتھ بھریاں پاک ندران لین سوا یاں
 واج حاج جے ناہیں وافر فتاویاں چا نکایاں
 قبر مبارک سرور عالم کھی تسدی سائیاں -
 صدوں و وہ کے کرن تعریفان سرکاراں ہر یاں
 پیر خانے بیگانے دینوں باتاں شرک سکھایاں
 زناں جہتاں میدیناں کردیاں پیر خانہ دل ہایاں
 ہو رشدد مسلماناں وچہ اجکل ہویا جاری
 ایہ مصیبت روانہ رکھے بہا یو مشرع ہماری
 رنڈیاں جانن عمر جوانی کیونکر گذری بیاری
 ذمہ داراں پائی ہنکم آیا حکم ستاری
 رب نبیڈیاں دشمن ہویاں تہ پختہ غضب ہماری
 کس وڈیا کی پچھ پیکی سہنتیاں سخت خواہی
 مطلقہ تائیں ووجی جاگہ چاہیے عقد کراناں
 دوپہ تھائیں عقد کرانا جو بہن بریا کی
 نبی صاحبداں بیٹیاں بیوہ ہو کے عقد کرانے
 حال ستوا شرافانوالہ کیونکر گذریا سا اہی
 اوہ کافر رہیا نہ مسلم ہویا پاک نبی نبی اس چھوکی

یہ سب تکلیفان مشرع مخالف جہن لوک سوا ہی
 ہجہ شریعت پہلی پیاسے اصلاں نظر نہ آیاں
 خانہ سازاں تہ ٹھگبازاں قیراں کچ کرایاں
 عمارتاں روٹیاں ویکھ فقیراں دل آسمان چڑھایاں
 میلا سال بسال شہوٹے ندران کیاں گویاں
 ان المیزین نے سب این حرام کمایاں
 کیاں گدیاں والیاں لڑکیاں تارک این بچھایاں
 سات چلیہ کرن ضروری نکال کارن مایاں
 اجکل و وہ کے گدیاں والیاں و رگال ہویاں
 خوف قدائی واناہیں وینوں نظران چایاں -
 عسا ندیوچہ وڈیاں نکیاں ندران کرن اوایاں
 نیگرے لیکے جاوون پیرتین کر کے شوخ اوایاں
 خصم مسرے نہ عقہ بڑا ونا بیٹھی ہجھ بھاری
 وارثاں تائیں حکم تاکید کی کرن نکاح دوباری
 چھوٹیاں بیٹھو رنڈیہ پالین ہی مصیبت ہماری
 لیفتیاں بوجھا شوڑا جوڑاں ساری عمر گذاری
 رنڈیاں ہو تکلیفان جہن مت اپنا ندی ماری
 رب رسول نہ راہنی جس کم جہن کیوں لا چاری
 استوں ناپی عزتی سہو بہا یو حکم رباناں
 رب رسولوں کے گوانے خاک تہناں سرپائی
 اوہناں نالوں کون کوئی جو عزت دار کہائے
 بیانی رقیہ ابوہب بن عبیدہ نال ویا ہی -
 عثمان غنی نال عقد کر کے عجب بنای جوڑی

کتابی کلمہ سحر و جادو

لوگوں کی آنکھوں کی دوائی جاری رہتا ہوگا

۱۱۶۹

ہی حقیقہ دے گہرام کلثوم و وحی سماجی تبراوی
 پھر عثمان غنی نال اسدا عقد نکاح کرایا
 تمام کلثوم علی دی بیٹی بعد وفات عروسی
 خاطر بنت تاتون اموی تا علی امامہ کرے
 بیسے پیچھے بی بی صاحبہ کرے پیغمبر تاہیں
 نہیں پہنچے پیر فقیر بہاویں کو مار کر کھنچیں
 پھر سے دار کھاوان و وہ رسولوں پیارے
 بیوہ کرن جو ہنیاں سمجھن اہل اسلام نکاسے
 عائشہ رضیناں تمامی بیوہ کیتیاں سرور پیارے
 بیوہ نال نکاح پڑ باناں سنت چال بیوی
 انکاح میں سنتی سرور تو فرمایا
 تے جیتوں طاقت نہیں نکاح وی سنتوں
 پونہ تک جائز وہ شریعت کرن جو طاقتوالے

ا وہ بھی کافر رہیا نہ مسلم چھڈتی شاہزادی
 بعد وفات رقیہ بی بی ذوالنورین سدا یسا
 پہلا خون محمد و جاحمد اللہ تیجا کردی
 وقت تڑعدے سونپیارو قول علی حیدر سے
 سبحا اللہ ولی اللہ سے کرن تہ شرح ازایں
 اور ہر رسولوں کے گواتے خودیاندیوچہ پیاں
 دنیا و چہ بھی خوار خدایا نالے حشر و ہارے
 خدیجہ صاحبہ بیوہ کیتی ساڈے نبی پیارے
 چھڈیاں نال بھی عقد پڑھائے ساتی حوض ہماکے
 قدم تقدم محمد چلو حضرت حشر شفیع و می
 طاقت والا کرے نکاح نہ سنتوں منہ پھرایا
 بیوہ کواری رنڈا کو اراہیا ہوں کہہ نہ کوئی
 جو انصاف کو لوں کہے ڈر سے رکھن اک سو کھالے

شہاد

ہمارے کتب خانہ میں ہر قسم کی کتابوں کا ذخیرہ کافی رہتا ہے اور نسبت
 دو کے تاجروں کے رعایت فروخت کیا جاتا ہے۔ کمپنی منگوا کر دیکھو
 المشہور حاجی چراغ الدین سراج الدین تاجران کتب کشمیری بازار اہل ہونہ

کتب خانہ حاجی چراغ الدین سراج الدین تاجران کتب کشمیری بازار اہل ہونہ

باغ و بہار چہار و روش پنجابی منظوم

اگرچہ یہ کتاب انگریزی اور فارسی لہجے کی ہوتی ہے مگر ہندی اور پنجابی لہجے میں جوڑی گئی ہے۔
 اس کتاب کا زبان فارسی سے جوڑی گئی ہے اور ہندی لہجے میں بھی لکھی ہے۔
 اس کتاب کو پنجابی نظم میں چھاپا گیا ہے قیمت صرف ۱۲ روپے۔

دستان امیر حمزہ پنجابی زبان میں منظوم

اس کتاب کی قیمت سو روپے ہے۔ اس کتاب کو عالم فہم پنجابی زبان میں نظم کیا گیا ہے۔ اس کتاب کی قیمت صرف ۱۲ روپے ہے۔

ظہور الاسلام پنجابی نظم

یہ کتاب رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم کے خلفاء راشدین کی خدمت میں لکھی گئی ہے۔ اس کتاب کی قیمت صرف ۱۲ روپے ہے۔

ظہیر المطلب ترجمہ کشف المحجوب

یہ کتاب باوجود ترجمہ ہونے کے بھی بہت ہی دلچسپ ہے۔ اس کتاب کی قیمت صرف ۱۲ روپے ہے۔

یہ کتاب کا نام ہے۔ اس کتاب کی قیمت صرف ۱۲ روپے ہے۔

یہ مثنوی مصنف کی قصص و حکایتیں بیان کرتی ہے۔ اس کتاب کی قیمت صرف ۱۲ روپے ہے۔

کامن و عوام مقبول

کامن حل مشکلات

اسماء اللہ و اسماء الرسول

یہ کتاب اللہ تعالیٰ کے ناموں اور رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم کے ناموں کی تعریف ہے۔ اس کتاب کی قیمت صرف ۱۲ روپے ہے۔

کامن اور حیرت انگیز قصص

یہ کتاب میں کئی قصص بیان کیے گئے ہیں۔ اس کتاب کی قیمت صرف ۱۲ روپے ہے۔

مجموعہ نعتیں، قصائد اور کلامی کتب کی قیمتیں درج ہیں۔

الشیخ الفاضل...
 کتاب...
 فی...
 شرح...

تفسیر کلام الرحمن

باران نوح مولوی عبداللہ

ضروریات

سورہ ملک کی با محاورہ اردو زبان
 میں پڑھنا تفسیر چھپائی گئی ہے
 اہل اللہ اور دیگر مسلمان
 بہائیوں کے فائدہ کے
 لیے قیمت بارہ آنے

قنادی فقہ پنجابی نظام میں مشہور اور
 مقبول علم کتاب ہے نہایت ہی
 پوشش سے عمار کاغذ پر
 منہ سے نکو چھپوایا ہے
 قیمت صرف

ن کتب خانہ...
 صاحبان...

کے فضل و کرم کے روز افزون ہونے پر اس کتب خانہ میں علم و فن کی کتابوں کا
 کافی ذخیرہ فروخت کیلئے موجود ہے ہمارا کتب خانہ ارزان قیمت پر سب سے
 کامیاب ہے جو صاحب کتابیں خریدنا چاہیں ان کی قیمتیں پیشگی یا پھر بعد
 میں بھی اہل سیکرٹنگا سکتے ہیں جو بطور سند و ثبوت برائے چاہیں

کسر اللغات

حاجی چراغ الدین سراج الدین

قانونیہ اردو میں

یہ کتاب فاضل اہل حکیم شاہ
 نے لکھی ہے جو عربی کا ترجمہ
 ہے مسائل فقہیہ مثل قدوری عربی
 سے اردو میں اس غرض سے ترجمہ کیا گیا
 ہے کہ طالب علم ان علم فقہ اس کے مطالعہ سے
 بہرہ یاب ہوں۔ قیمت بغیر صزا فادہ عام چھ گروہ ہے

تاجران کتب لاہور
 بازار کشمیری

قانونیہ عربی سے اردو میں
 ترجمہ کرایا گیا ہے نہایت
 عمدہ اور خوش خط چھپا ہوا موجود ہے علم
 و عمل فن حکمت کو عربی لباس جدا کر کے
 بغیر صزا فادہ عام طالب علم ان حکمت کے
 لا تعلیم مشکلات کو لفظ بلفظ آسان کر دیا ہے قیمت ۵

الشیخ الفاضل...
 کتاب...
 فی...
 شرح...

مَنْظُومَةُ الْبُرُوقِ وَالطَّلَاحِ وَاللَّهِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْمِنَّةُ لِلْمَلِكِ الْبَاقِرِ قَاطِعِ شِرْكِ بَدْعَتِ مَوْسُوْمَةٍ

أَسْمَاءُ كُرْكُ حَمْدِ قَوْلِ

يَعْنِي

وَعَظْمِ الْأَسْمَاءِ

مُصَنَّفَةٌ لِمَوْلَانَا مَوْلَى غَلَامِ قَاوُورِ صَا مَصْنُوعَةٌ خَطْبًا قَاوُورِي غَيْرِي

شَيْبِ قَرَابِيشِ

حَاجِي حَمِيْدُ الدِّيْنِ سَلِيْحُ الدِّيْنِ تَاجِرَانِ كِتَابِيَا بَوَابِيَا كَشْمِيْرِي

مَطْبُوعِيَا كِتَابِيَا بِنَدْوِيَا كِتَابِيَا بِنَدْوِيَا كِتَابِيَا

بِإِتْمَامِ بَلِكِ حَمِيْدِ الدِّيْنِ صَاحِبِيَا